

ஆய்வு நோக்கில் சமய வழிகாட்டி நூல்கள் - 5

மலைக்கோயில்கள்

சிவன்
விஷ்ணு

(101 படங்களுடன்)

சாதனை திலகம், அறிவு மலர்
முனைவர் செ. ராஜேஸ்வரி

சந்திரோதயம் பதிப்பகம்
மதுரை. Ph. 7010997639

ஆய்வு நோக்கில் சமய வழிகாட்டி நூல்கள் - 5

மலைக்கோவில்கள் சிவன் விஷ்ணு வழிபாடும் வரலாறும் (101 படங்களுடன்)

சாதனை தீலகம், அறிவு மலர்
முனைவர் செ. இராஜேஸ்வரி M.A., M.Phil., Ph.D.,
தமிழக மாநில அரசின் சிறந்த மொழிபெயர்ப்பாளர்
விருதாளர் (2022), சிறந்த பதிப்பக விருதாளர் (2023).
தமிழ்ணங்கு, சக்தி பெண்ணிதழ் ஆய்விதழ்களின் ஆசிரியர்.

நூல் விவரம்

நூல் வரிசை	: ஆய்வு நோக்கில் சமய வழிகாட்டி நூல்கள் - 5
நூலின் பெயர்	: மலைக்கோவில்கள் - சிவன், விஷ்ணு
துறை	: சமூகப் பண்பாட்டு ஆய்வு
ஆசிரியர்	: முனைவர் செ. இராஜேஸ்வரி
வடிவமைப்பு	: செ. மீனாட்சி
பதிப்பாளர்	: சந்திரோதயம் பதிப்பகம் 3/422, திருவள்ளூர் தெரு தினமணி நகர், மதுரை - 625 018
பதிப்பு	: 2025
மொழி	: தமிழ்
பக்கங்கள்	: 170
விலை	: Rs.250/-
பன்னாட்டுத் தரப்புத்தக எண்:	978-81-975769-1-1

Book Series	: Studies on Religious History & Worship number - 5
Book	: Malai Kovilgal - Sivan, Vishnu
Subject	: Socio Cultural Religious Studies
Author	: Dr.C.Rajeswari, M.A., M.Phil., Ph.D.,
Designer	: C. Meenatchi
Publisher	: Chandrothayam Pathippagam 3/422, Thiruvalluvar Street Dinamani Nagar, Madurai - 625 018
Publish	: 2025
Pages	: 170
Price	: Rs.250/-
ISBN	: 978-81-975769-1-1

அன்புக் காணிக்கை

அனைத்து சிவ, விஷ்ணு பக்தர்களுக்கும்
இந்நூல் அன்புக் காணிக்கை.

திருகுறுங்குடி திருமலைநம்பி கோவிலில் காணப்படும் பஞ்ச
நாரி துரகம் சிற்பம் (ஒரு குதிரையின் உருவத்தில் ஐந்து
பெண்கள், குதிரையின் மீது போர் வீரர்)

முன்னுரை

மலை என்பது குறிஞ்சி நில கடவுளாகிய முருகன் எழுந்தருளியிருக்கும் இடமாகும். அவ்வாறு முருகன் கோவில் அமைந்த இடங்களில் கூட பக்தி இயக்கத்திற்கு பிறகு சைவ வைணவ பேரெழுச்சி காலங்களில் சிவன் கோவிலையும் விஷ்ணு கோவிலையும் சேர்த்து வைப்பது தமிழ் சமய மரபாகும்.

சாமியும் சாமியாடியும்

வேட்டைச் சமூகம் காலத்தில் மலைகளில் வாழ்ந்த குறிஞ்சி நில மக்கள் நடுகல் வழிபாடு அல்லது முன்னோர் வழிபாடு செய்து வந்தனர். அதன் பின்பு சங்க இலக்கியத்தில் குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கும் பெண்களை அச்சுறுத்துகின்ற ஆண் ஆவி ஆகிய முருகு என்ற ஆண்கடவுள் வழிபாடு நடந்தது. முருகன் என்பவன் இளைஞன் குமரன் அழகன். இவன் ஆவியாக வந்து இளம் பெண்களைப் பிடித்துக் கொண்டால் வேலன் என்ற பூசாரி (shaman) இந்த ஆண் ஆவியை அந்த இளம் பெண்களிடம் இருந்து விரட்டி விடுவான். இவ்வேலன் பிற்காலத்தில் மருளாடி என்று சாமியாடி என்றும் அழைக்கப்பட்டவர்களின் முன்னோடி ஆவான்.

வேளாண் சமூகம்

நடுகல் வழிபாட்டுக்கு அடுத்த காலகட்டத்தில் முருகனும் வள்ளியும் முதன்மைக் கடவுளராக வழிபடப்பட்டனர். இத்தகைய இளைஞன் அல்லது குமரன் வழிபாடு தமிழ்நாட்டில் மட்டுமல்ல உலகெங்கும் இருந்து வந்தது. (பார்க்க: இருநிலத்தில் திருமுருகன், சந்திரோதயம் பதிப்பகம், மதுரை. 7010997639) மக்கள் தங்கள் கடவுளை ஆணாகவும் அழகனாகவும் உடல் வலிமை பெற்றவனாகவும் இளைஞனாகவும் குமரனாகவும் கருதி வழிபட்டனர். இவ்வழிபாடு வேளாண் சமூகத்தில் தோன்றியதனால் அவனது பெண் துணை வளமையின் குறியீடாக வள்ளியாக பசுமை நிறம் கொண்டவளாக பசுமை போர்த்தியவளாக பயிர் பச்சைகளின் தெய்வமாக விளங்கினால் இன்றைக்கும் மலைகளில் வள்ளிக்கு என்று தனி குகைக் கோவில் இல்லது. மக்கள் வள்ளியை தங்களின் பெண் தெய்வமாக கருதிப் புடைப்புச் சிற்பமாக குகைகளுக்குள் செதுக்கியுள்ளனர். அந்தக் குகைகளில் முருகன் அல்லது கணவன் தெய்வம் இல்லை. வள்ளி ஒரு தனித் தெய்வமாவாள். முருகன் வள்ளி திருமணம் தொல்காப்பியம் காட்டும் காதல் திருமணமாக உள்ளது. நடுகல் வழிபாடும் அதனைத் தொடர்ந்து முருகன் வழிபாடும் இருந்த இடங்களில்

பெளத்த மதமாற்றம்

பெளத்த சமண சமயப் பரவலுக்குப் பின் பெளத்த கடவுளரின் கோவில்கள் இடம் பெற்றன. அசோகர

மாமன்னர்தன் மகன் மகேந்திரவர்மனைத் தென்திசை நோக்கி அனுப்பி பௌத்த சமயத்தைப் பரப்பும் முயற்சியில் ஈடுபட்டார். அப்போது பௌத்தத் துறவிகள் தங்குவதற்கு மலை மேல் மடங்கள் கட்டப்பட்டன. அவர்கள் கீழே அடிவாரத்திற்கு வந்து ஆலயங்களில் (வழிபாட்டுக்கூடங்களில்) மக்களை ஒன்றிணைத்தனர். மக்கள் தங்கள் மதத்தைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் கல்வி, மருத்துவம் போன்ற சமூக சேவைகளையும் அவர்கள் செய்தனர். மருத்துவ சேவை என்பதி விஷக்கடி வைத்தியமும், ஆவிகளின் அச்சுறுத்தலில் இருந்து மக்களை காப்பாற்றியது இணைந்தது.

யட்சன், யட்சி

பௌத்தத் துறவிகள் நல்ல, தீய ஆவிகளைக் கண்டு வைத்திருந்தனர். இவை இறந்தவர்களின் ஆவிகளாக இருக்க வேண்டும் என்பதில்லை. கடவுளில் பாதி (*semi gods*) என்ற பொருளிலும் ஆவி பற்றிய நம்பிக்கை பௌத்தர்கள் காலத்தில் தொடங்கியது. யட்சன், யட்சி என்று பௌத்தர்கள் அழைத்த ஆண் பெண் ஆவிகள் தமிழில் இயக்கன், இயக்கி என்றும் பேச்சு வழக்கில் இசக்கன், இசக்கி என்றும் வழங்கின. யட்சி என்ற பெயரில் மீனாட்சி, காமாட்சி, நீலாயதாட்சி, பூனாட்சி, பேய் யட்சி, போன்ற பெண் தெய்வங்களின் பெயர்கள் தோன்றின. காஞ்சியில் காம யட்சியும் நாகப்பட்டினத்தில் நீலாய

யட்சியும் முக்கியத் தெய்வங்களாய்க் கோவில் கொண்டிருந்தனர். யட்சி வணக்கம் பரவலாக இருந்தது.

மருந்து மாயம்

மலையடிவாரத்தில் பௌத்தர்கள் மருந்துகளைத் தயாரிப்பதற்காக செடி கொடிகளை நட்டு வளர்த்தனர். மூலிகை வனமாகவும் எழுப்பினர். ஒரே மரங்கள் கொண்டவை தில்லைவனம், கடம்பவனம், அரசவனம் எனப்பட்டன. பல மருந்துச் செடிகள் அல்லது பூச்செடிகள் கொண்ட நந்தவனம் ஆராமம் எனப்பட்டது. பூந்தோட்டம் என்று மக்கள் அழைத்தனர். இவசாறு பல வகையில் இவர்கள் தாவரங்களை வளர்த்துப் பாதுகாத்தனர். மலைகளில் தெய்வக் காடுகள் (*sacred groves*) தேவரகாவு, புனிதக் காடுகள், போன்ற பெயர்களில் அழைக்கப்பட்ட பெரிய மரங்கள் அடர்ந்த காடுகளை தெய்வங்களின் பெயரால் பாதுகாத்து வந்தனர்.

நாகரின் பழமை

நாகர் வழிபாடு பழைய குமரிக்கண்டத்தில் தலைமைத் தெய்வ வழிபாடாக முன்னோர் வழிபாட்டுடன் இணைந்திருந்தது. இதனால் பௌத்தர்கள் நாகர்களையும் தங்களுடன் (*Pantheon of Gods*) இணைத்துக் கொண்டனர். அஷ்ட நாகங்கள் தாமரை ஸ்லோக உபதேசத்தைக் கேட்டதாகவும் நாகங்கள் பௌத்தக் கோயில் பொக்கிஷங்களின்

காவல் தெய்வங்கள் என்றும் பௌத்த நூல்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

மதமாற்ற உத்திகள்

மதமாற்றம் செய்யும்போது பழைய தெய்வங்களைத் புதிய மதத்தின் தெய்வங்களோடு இணைத்துக் கொள்வதும் பழைய நம்பிக்கைகளையும் நடைமுறைகளையும் சடங்குகளையும் புதிய மதத்தின் பெயரால் செய்யத் தூண்டுவதும் மதமாற்ற உத்திகள் ஆகும். இவற்றைப் பௌத்தர்களும் கடைப் பிடித்ததில் வியப்பு ஒன்றும் இல்லை. மலை உச்சியில் இவர்களின் மடங்களில் பௌத்தத் துறவிகளுக்கு மொட்டை தலையும் கையில் கம்பும் கொண்டு குறைந்தபட்ச ஆடையாக வெறும் கோவணம் அணிந்து நிற்பதாக மருந்துச் சிலைகள் வைக்கப் பட்டன. இவை நவபாஷாணசிலைகளாகும். இந்தப் பாஷாணச் சிலைகளில் இருந்து வெளிவரும் வெப்பமும் ஆவியும் அங்கு வாழும் துறவிகளுக்கு ஆக்கபூர்வமான அதிர்வுகளை வழங்கினா. இச் சிலைகளை அவர்கள் வழிபடவில்லை என்றாலும் மருத்துவ நோக்கத்திற்காக மடங்களில் வைத்திருந்தனர்.

பௌத்தர்கள் வெளியேறிய பிறகு இவை தண்டபாணி என்றும் ஆண்டி முருகன் என்றும் முருகனின் பெயரால் தொடர்ந்து போற்றிப் பாதுகாத்து வழிபடப்பட்டன.

பழையன கழிதலும்...

பக்தி இயக்கக் காலத்தில் வைதீகர்கள்
பௌத்தர்களையும் சமணர்களையும் அனல்வாதம்
புனல்வாதம் போன்ற வாதங்களில் வென்று
அவர்களின் நாக்கை வெட்டியும் மலையிலிருந்து
உருட்டி விட்டும் கழுவேற்றியும் கொன்றனர்.
அவர்களை அமண் குண்டர், அழுக்கு பிடித்தோர்,
சாக்கியர் பேய் என்று ஏசி வெறுப்பை ஊட்டினர்.
சைவசமயக் குரவர்திருஞானசம்பந்தர்

மண்ணகத்திலும் வானிலும் எங்குமாய்த்
திண்ணகத் திருவாலவாய் அருள் பெண்ணகத்து எழில்
சாக்கியர்

பேயமண் பெண்ணர் கற்பழிக்கத் திருவள்ளமே'
என்றார். இதனால் அமோகசித்தி என்று அழைக்கப்
பட்ட புத்த நிலையடைந்த இருந்த பலர்தலையை
மழித்திருந்த பழக்கத்தை விட்டு விட்டு தலையில்
நிறைய முடி வளர்த்து சடா முடி தரித்து மேற்கு
மலைத்தொடர்ச்சிகளில் மறைந்து வாழத்தொடங்கினர்.

சித்த மருத்துவம்

சீனாவில் இருந்து ரசம் (mercury) கொண்டு வந்த
புத்தத் துறவிகள் இங்கு தோரண மலை மற்றும்
அருகில் இருந்த மருத்துவ சாலைகளில் தங்கி
ம்ருயத்துவம் கற்பித்தனர். ரஸகுளிகை, ரசமணி
போன்ற மருந்துகள் தயாரித்தனர். சித்தர்கள் என்ற

பெயரில் அமோகசித்திகள் சதுரகிரி மலை, பழனி மலை, ஓதி மலை போன்ற மேற்குத் தொடர் தொடர்ச்சி மலைத்தொடர்களில் மனிதர்களின் கண்களில் இருந்து விலகி மறைந்து வாழ்ந்தனர். இவர்களின் உயிருக்கு ஆபத்திருந்தது ஒரு காரணமாக இருந்தாலும் இவர்கள் மருத்துவம், ரசவாதம் வானவியல் சாத்திரம் ஆகியவற்றில் நிபுணர்களாக இருந்த காரணத்தினால் அத்துறைகளில் தொடர் ஆராய்ச்சிகளைத் தொடர மலைக்குகைகள் வசதியாக இருந்தன. தங்களின் கண்டுபிடிப்புகளை பிறர் அறியாமல் இருக்க தங்கள் சீடர்களுக்கு மட்டும் பரிபாசைகளில் தெரிவித்தனர்.

தங்கச் சிலைகள்

பௌத்தர்களின் முக்கிய கண்டுபிடிப்புகளில் ஒன்று ரசவாதம் இவர்கள் நிறைய தங்கச்சிலைகளை செய்து வைத்திருந்தனர். தங்கத்திற்கு இவர்கள் சுரங்கம் தோண்டி தேடிப் போகவில்லை. மாறாக பித்தளையைத் தங்கமாக மாற்றும் ரசவாத விதையைக் கற்றிருந்தனர். பித்தளையின் புரோட்டான்ஸ் எலக்ட்ரான்ஸ் என்ற அணுக்களை தங்கத்திற்குரிய புரோட்டான்ஸ் எலக்ட்ரான்ஸ்களாக மாற்றும் வேதியியல் முறை இவர்களுக்குத் தெரிந்திருந்தது. இவ்வாறு இவர்கள் செய்த தங்கச் சிலைகளை மற்றவர்கள் அபகரித்துக் கொண்டு செல்லாமல் பாதுகாத்தனர்.

குரு பரம்பரைத் தகவல்

பௌத்தர்கள் தங்கத்தால் பெரிய அளவு புத்தர் சிலைகளைச் செய்தனர். நூறு இருநூறு புத்தர் சிலைகள்கூட தங்கத்தால் செய்து வைக்கப்பட்டன. ஆறடி உயர தங்கச் சிலை ஒன்றை ஒரு திருடன் எடுத்துச் சென்று உடைத்து ஸ்ரீரங்கம் கோவிலுக்கு மதில் சுவர் கட்ட கூலி வழங்கினான் என்றும் அத்திருடனே பின்பு திருமங்கையாழ்வாராக மாறி பெரிய திருமடல், சிறிய திருமடல் என்ற பக்திப் பாசுரங்களை இயற்றினார் என்றும் வைணவ குரு பரம்பரை நூல் குறிப்பிடுகின்றது.

காவல்தெய்வம் கருப்பசாமி

மதுரைக்கு அருகே உள்ள அழகர் கோவில் பழைய பௌத்தம் மடம் ஆகும். இம்மடம் வைணவ கோயிலாக மாறியதும் இங்கே உள்ள தங்களின் தங்கச் சிலைகளை எடுத்துச் செல்ல கேரளாவில் இருந்து 19 பௌத்த துறவிகள் கிளம்பி வந்தனர். இவர்கள் அட்டமாசித்திகள் கைவரப் பெற்ற அமோகசித்திகள். ஸ்தலபுராணக் கதையும் அழகர் வர்ணிப்பும் இவர்களை மலையாள மாந்திரீகர்கள் என்கின்றன.

இவர்களை உள்ளூர்க்காரர்கள் மடக்கி அடித்து உதைத்துக் கொன்றனர். இவர்களில் ஒருவன் மட்டும் தானே இந்த அழகுத் தங்கச் சிலைக்கு (அழகரின் தங்கச்சிலைக்கு) காவலாக இருப்பதாக வேண்டினான்.

ஊரார் அவனைக் காவல்காரனாக நியமித்தனர் அவனே மலையாளக் கருப்பு எனப்படும் பதினெட்டாம்படி கருப்பு ஆவான். உடன் வந்து கொல்லப்பட்ட 18 பெரும் இவனுக்குப் படிகள் ஆயினர். கருப்புகாவல் தெய்வமாக அழகர்கோவில் வாசலில் கோயில் கொண்டு உள்ளார். பௌத்த மடங்களில் சில வைணவக் கோயில்கள் ஆன சமயத்தில் தமிழகத்தின் சமய வரலாற்றில் இத்தகைய பூசல்கள் நடந்துள்ளன.

சமத்துவம் பேணிய சைவம்

தமிழகத்தில் சைவம் தொன்றுதொட்டு இருந்து வந்தாலும் கூட சைவப் பேரெழுமுச்சி என்பது பக்தி இலக்கிய காலத்தில் தோன்றியது. சைவப் பேரெழுச்சிக் காலம் என்பது கிபி ஏழாம் நூற்றாண்டு முதல் 13 ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலான காலமாகும். இக்காலகட்டத்தில் சைவ சமயக் குரவர் நால்வரும் சைவத்தை மக்களின் சமயமாக மாற்றினர். அனைத்துச் சாதியினரும் பின்பற்றக்கூடிய சமயமாக பரப்புரை செய்து இலக்கியங்கள் இயற்றினர். அதற்கு முன்பு ஆதி மார்க்கம் என்று அழைக்கப்பட்ட சைவ சமயத்தில் லகுலீசரும் காலாமுகரும் பாசுபதர்களும் மட்டுமே இருந்தனர். இந்த மூன்று பிரிவினரும் அந்தணச் சைவர்கள் ஆவர். இவர்களிலிருந்து வேறுபட்டு பாணர், புலையர், வேடர் என்று வேறு பல சாதியினரும் கூட சைவத்தை தழுவலாம் என்று

என்பதை உறுதி செய்யும் வகையில் பெரியபுராணம் இயற்றப்பட்டது.

சமண பௌத்த சமயங்களின் கட்டுப்பாடுகளால் சலிப்புற்ற மக்கள் சைவத்தை மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றனர். மாதன், மல்லன் ஆகிய மலைக்கடவுளர் மாதேஸ்வரனாகவும் மல்லேஸ்வரராகவும் சிவன் உருவுக்கு மாறினர்.

புராணங்களின் பங்கு

தமிழகத்தில் பக்தி இயக்கம் தோன்றிய அதே காலகட்டத்தில் வடநாட்டில் புராணங்கள் இயற்றப்பட்டன. லிங்க புராணம், சிவபுராணம், மார்க்கண்டேய புராணம், ஹாலாஸ்ய புராணம், ஸ்கந்த புராணம் போன்றவை வடநாட்டில் சைவ சமயத்தை கதைகளின் வழியாக வளர்த்தன. இக்காலகட்டங்களில் 4, 5, 6 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் பௌத்தக் கடவுளராக மாற்றப்பட்ட நடுகல் சாமிகளின் பெயர்களில் ஈஸ்வரன் அல்லது சிவன் என்ற பெயர் சேர்க்கப்பட்டு சைவக் கடவுளராயின. மாதன் மாதேஸ்வரனாகவும் மல்லன் மல்லேஸ்வரனாகவும் மணிகண்டன் ஹரிஹர புத்திரனாகவும் மாற்றம் பெற்றனர்.

சிவரூபம் லிங்க வடிவம்

பௌத்தக் கோவில்கள் இருந்த இடங்களில் இந்திரனை தேவலோக பெண்களுக்கு இந்திரிய

தானம் செய்பவன் என்ற பொருளில் லிங்க ரூபத்தில் கோயில் (இந்திர விஹார்) எழுப்பி இருந்தனர். இந்திரன் கௌதம புத்தருக்கு ஞானாபிஷேகம் செய்தவன். பௌத்தர்கள் இந்திரனை பெருமதிப்பிற்கு உரியவனாகப் போற்றினர். பிரம்மனையும் (பிரம்ம விஹார்) இந்திரனையும் கௌதம புத்தரோடு இணைத்து வணங்கினர். லிங்கம் (கந்து) இந்திரனைக் குறிக்கும் வடிவமாயிற்று. இந்திரபானம் (லிங்கம்) இருந்த இடம் பின்னர் சிவனைக் குறிக்கும் சிவலிங்கமாக மாறியது. இவை சுயம்பு லிங்கம் ஆகும். அப்போது ஏற்கனவே அங்கிருந்த தாராதேவி சிலைகள் அம்மன் சிலைகளாக பெயர் மாற்றம் பெற்றன. புத்தராகப் போற்றப்பட்ட விநாயகர் சிலைகள் சிவபாலனான விநாயகராக வணங்கப் பட்டன. கல்லால மரத்தின் கீழிருந்த புத்ததுறவிகளின் சிலைகள் தட்சணாமூர்த்தி என்ற பெயரில் வணங்கப்பட்டன. சில இடங்களில் சித்தர்களும் சிவபக்தர்களாக பெயர் மாற்றம் பெற்றனர்

சைவம் செல்வாக்குப் பெற்றுப் பரவிய போது சில இடங்களில் புதிதாகவே லிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்து புதிய சிவன் கோவில்களை எழுப்பினர். புதிய கோயில்களில் புதிய விநாயகர் சிலைகள் வைக்கப்பட்டன.

லிங்க வழிபாட்டு வரலாறு

சைவ சமயம் என்ற பெயரில் ஒரு சமயம் இல்லாத மற்ற உலக நாடுகளிலும் லிங்கம் வழிபாடு நடைமுறையில் இருந்தது. இதனை மற்ற நாடுகளில் விரைத்த ஆண்குறி வழிபாடு (phallic worship) என்பர். பெண்தெய்வ வழிபாட்டுக்கு அடுத்து ஆண்தெய்வ வழிபாடு உலக நாடுகள் எங்கும் தோன்றியது. வரலாற்றுக்கு முந்தைய ஆதி மனிதன் குழந்தைப் பேற்றைக்கண்டு அஞ்சி பெண்ணை உலகின் சிருஷ்டி கருத்தாவாக மதித்து பெண்மையைப் போற்றிப் பெண் உறுப்பை வழிபட்டான். இது இங்கு இதனை ஆவுடை வழிபாடு அல்லது யோனி வழிபாடு என்பர்.

உலக நாடுகளில் பெண் தெய்வ வழிபாட்டை தொடர்ந்துத் தாய்த் தெய்வ வழிபாடு அதனைத் தொடர்ந்து மகன் அல்லது குமரன் வழிபாடும் பொதுவாகக் காணப்பட்டது. இதற்கு அடுத்த நிலையில் பெண் தாய் ஆவதற்கு இளங்குமரன் உருவாவதற்கும் காரணமே ஒரு ஆண் தான் என்ற அறிவியல் உண்மை புலப்படத்தொடங்கியதும் ஆண்குறி வழிபாடு தோன்றியது. பௌத்த சமயமும் இதற்கு விதிவிலக்கு அல்ல.

இந்திர பானம்

பௌத்த சமயம் லிங்க வழிபாட்டை இந்திர வழிபாடு என்ற பெயரில் அழைத்தது. பங்குனி

உத்திரத்தில் இருந்து சித்திரை பெளர்ணமி வரை 28 நாட்கள் இந்திர விழா தமிழகத்தில் கொண்டாடப் பட்டது. இந்திர விழா கொண்டாடத் தவறினால் நாட்டில் மழை பெய்யாது, பஞ்சமும் பசியும் பெருகும் என்றும் சிலப்பதிகாரம் எடுத்துரைக்கின்றது. வடநாட்டிலும் பங்குனி உத்திரம் வசந்த உற்சவமாக கொண்டாடப்படுகிறது. அன்று காமன் பண்டிகை கொண்டாடப்படும் திருக் கோவில்களில் தெய்வத் திருமணங்கள் நடைபெறும். ஆக இவை அனைத்தும் சம்போகத்தின் கொண்டாட்டத் தொடர்ச்சியாகும்.

சைவ வைணவமாக மாற்றப்பட்ட கோவில்கள் மலைகளிலும் இருந்தன. ஊர்ப் பகுதிகளிலும் இருந்தன. இந்நூல் மலைகளைப் பற்றி மட்டும் குறிப்பிடுவதால் மலைகளைப் பற்றிய தகவல்கள் மட்டும் இம் முன்னுரையில் வழங்கப்படுகின்றன.

பெருங்கோயில்கள்

சமய மாற்றம் செய்யப்பட்ட கோவில்கள் தவிர புதிது புதிதாகவும் பக்தியின் இயக்கக் காலத்தில் சோழ மன்னர்களும் பாண்டிய மன்னர்களும் பெரும் கோவில்களைக் கட்டி எழுப்பினர். அவற்றிற்கு நிவந்தங்கள் அளித்தனர். தேவதானம் இறையிலி நிலங்கள் வழங்கப்பட்டன. அந்தணர்களின் செல்வாக்கு அதிகரித்தது. சதுர்வேதி மங்கலங்கள் இவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டன. கோயில்களில் ஆகம முறைப்படி பூஜைகள் நடந்தன. போர்களின் போது

கொண்டுவரப்பட்ட கொண்டி மகளிரும் அடிமைப் பெண்களும் தளியிலாராக (திருமண உரிமை அற்றவராக) தேவரடியார் என்ற பெயரில் ருத்ர கணிகை, விஷ்ணு தாசி, காளிதாசி எனப் பல பிரிவுகளாக கோயில் மெழுக்கு, மடப்பள்ளி, மாலை கட்டுதல், இசை, நாட்டியம் போன்ற பணிகளுக்கு நியமிக்கப்பட்டனர். பெருங் கோவில்கள் நகர்ப் பகுதியில் அமைந்தாலும் கிராமப் பகுதிகளில் பழைய பௌத்த தெய்வங்களே கிராம தெய்வங்களாக பெயர் மாற்றப்பட்டு தொடர்ந்து வழிபடப்பட்டன.

பெருமாள்

ஒரு புறம் வைணவமும் சைவத்துடன் இணைந்து வளர்ந்து வந்தது வைணவத்தின் ஆணிவேராக முல்லை நிலத்தின் தெய்வமான மாயவன் கருதப் பட்டாலும் கூட மாயோனுக்கும் வைணவக் கடவுளான விஷ்ணுவுக்கும் யாதொரு தொடர்பும் கிடையாது. மாயோன் என்பவன் ஒரு ஆட்டிடையன். ஆடு மாடு மேய்க்கும் இடையர்களின் தலைவன் அவ்வளவே. ஆனால் வைணவம் என்பது விஷ்ணு எனப்படும் முதன்மைத் தெய்வத்தின் நம்பிக்கை சார்ந்த சடங்கு முறைகளை கொண்ட பெரும் சமயப் பிரிவாகும்.

கோயில் நிலங்கள்

தமிழகத்தில் விஜயநகர சாம்ராஜ்யம் பரவிய பிறகு வைணவம் தன் உச்சத்தைத் தொட்டது.

தொடர்ந்து 16 ஆம் நூற்றாண்டில் நாயக்கர்களின் ஆட்சி தோன்றிய போது மதுரை, திருச்சி, தஞ்சை ஆகிய பகுதிகள் அவர்களின் ஆட்சியின்கீழ் வந்தன. இப்பகுதிகளில் கிராமங்கள் தோறும் கிருஷ்ணசாமி இராமசாமி கோபாலசாமி பெயரில் கோவில்கள் தோன்றின. நாயக்கர்கள் பாளையக்காரர்கள் ஆகவும் ஜமீன்தார்களாகவும் வரி வசூல் செய்யும் முக்கியப் பணியில் நியமிக்கப்பட்டதால் நாயக்கர் ஆதிக்க வகுப்பினராக அதிகாரம் படைத்தவர்களாக அரசர்களுக்கு அணுக்கர்களாக விளங்கினர். நெல் விளையும் பகுதிகளைக் கோயில் நிலங்களாக மாற்றினர். நில உடைமையாளர்கள் தங்கள் நிலங்களில் கோயில் நிலக்கூலிகள் ஆயினர். அரசு ஆதரவுடைய மதம் மக்களின் மதமாக மாறும் என்பதால் அதிகார வர்க்கத்துக்கு அடிமைப்பட்ட குடியினர் வைணவர்களாக மாறினர். தங்களின் பழைய கடவுளருக்கும் பெருமாள் (நீலம் பெருமாள், சிவனணைந்த பெருமாள்) என்று சேர்த்துப் பெயர் சூட்டினர். பௌத்தம் செழித்த கேரளாவில் மன்னர்கள் சேரமான் பெருமாள் என்ற அடைப்பெயருடன் அழைக்கப்பட்டனர்.

விமானமும் கோபுரங்களும்

நகர்ப் பகுதிகளில் இருந்த சிவன் கோவில்கள் நான்கு புறமும் கோபுரம் கொண்டவையாக நாயக்கர்களால் விரிவாக்கி கட்டப்பட்டன. முன்பே

பாண்டியர்களும் சோழர்களும் கருவறைகளுக்கு விமானங்கள் எழுப்பிப் பொன் வேய்ந்தனர். நாயக்க மன்னர்கள் வைணவர்களாக இருந்த காரணத்தால் சிவன் கோவில்களில் பெருமானையும் கொண்டு போய் வைத்தனர். பௌத்தக் கோவில்களாக இருந்து இந்துக் கோவில்களாக மாற்றப்பட்ட அத்திவரதர் கோவில் காஞ்சி ஏகாம்பரேஸ்வரர் கோவில் போன்றவை மேலும் விரிவாக்கம் செய்யப்பட்டு மிகப்பெரிய பெருமாள் கோவில் ஆகவும் சிவன் கோவில் ஆகவும் புகழ்பெற்றன.

கைலாசநாதர், அகிலாண்ட நாயகி

மலையில் இருந்த பழைய கோவில்கள் சிவன் கோயிலான போது கைலாசநாதர், அகிலாண்டேஸ்வரி என்று சாமிகளுக்குப் பொதுப்பெயர்கள் சூட்டப் பட்டன. சில இடங்களில் பெருமாள் சந்நிதியும் சேர்ந்து கொண்டது. சில மலை கோவில்களில் சிவன் மற்றும் முருகன் இல்லாமலேயே வெறும் பெருமாள் மட்டும் கூட புதிதாக இடம் பெற்றது.

பெருமானாக மாறிய புத்தர்

அகநிபுராணம் புத்தரை பெருமானின் அவதாரமாக போற்றியது. இதனால் பௌத்த கோயில்களை பெருமாள் கோயில்களாக மாற்றுவதை மக்களும் ஏற்றுக்கொண்டனர்.

பௌத்த மடங்களில் புத்தரின் சிலைகள் நின்ற, அமர்ந்த, கிடந்த என்று மூன்று கோலங்களில் காணப்பட்டன. பௌத்த மடங்கள் சதுரமாக கட்டப்படாமல் வட்டமாக கட்டப்பட்டிருந்தன அவற்றிற்கு மேலே விமானங்கள் எதுவும் எழுப்பப்படவில்லை. வைணவர்கள் புதிய விமானங்களையும் கோபுரங்களையும் எழுப்பினர். அர்த்தமண்டபம் மகா மண்டபங்களையும் கட்டிக் கோயில்களை விரிவாக்கினர்.

அனந்தசயனப் பெருமாள்

கிடந்த காலத்தில் காணப்படும் புத்தரை வைணவர்கள் அனந்த சயனப் பெருமாள் ஆக மாற்றினர். அமர்ந்த கோலத்தில் இருந்த புத்தரை பரமபதக் கோலப் பெருமாள் ஆக்கினர். கருவறைக்கு மேல் அஷ்டாங்க விமானங்களை வாயில் கோபுரங்களையும் கட்டினர். நின்ற காலத்தில் இருந்த புத்தர் சிலைகளை வெங்கடேச பெருமாளாகவும் வரதராஜ பெருமாளாகவும் பெயர் சூட்டினர்.

திருச்சுற்றுக் கடவுளர்

பௌத்த மடங்கள் என்பதால் கோயிலின்கூரைப் பகுதிகள் கிடைமட்டமாக இருந்தன. அவை கருவறைகள் ஆன போது மேலே விமானங்கள் எழுப்பப்பட்டன. கோயில்குற்று வடிவமைக்கப்பட்டு இராமானுஜர், நவநீதக் கண்ணன், பன்னிரு ஆழ்வார்கள், இராமர், அனுமர் போன்றோருக்கு பல

புதிய சன்னதிகளும் கட்டப்பட்டன. சிவன் கோயில்களிலும் நந்தி, சூரிய சந்திரர், தட்சிணாமூர்த்தி, அறுபத்து மூவர், சமயக் குரவர் நால்வர், பைரவர், காசி விஸ்வநாதர், சகஸ்ர லிங்கம், நடராசர் என்று பல திருச்சுற்று சந்நிதிகள் எண்ணிக்கையில் பெருகின.

கருடன்

கருடாழ்வார் என்ற பெரிய திருவடி சன்னதி வைணவக் கோவில்களில் இறைவன் முன் உள்ளது. பௌத்தர்கள் கருடனை புத்தர் நிலையடைந்த அமோகசித்தியின் வாகனமாகக் கொண்டு வணங்கி வந்தனர். புத்தரை கருடன் வடிவில் கண்டனர். எனவே கருடனுக்கு அவர்கள் கோவில் கட்டினர். கருடன் வழிபாடு பின்னர் பெருமாள் வழிபாட்டுடன் இணைந்து விட்டது.

ஆறு இரண்டானது

இந்தியா முழுக்க சிவன் வழிபாடு விஷ்ணு வழிபாடு அம்மன் வழிபாடு குமரன் வழிபாடு கணபதி வழிபாடு சூரிய வழிபாடு நாகர் வழிபாடு குழந்தை வழிபாடு முதியவர் வழிபாடு பேய் வழிபாடு என்று பலவகையான வழிபாடுகள் நடந்து கொண்டிருந்தது. கிபி ஆறாம் நூற்றாண்டில் ஆதிசங்கரர் முதன்மையான வழிபாடுகளை மட்டும் கௌமாரம் செளமாரம் சாத்தம் காணாபத்தியம் சைவம் வைணவம் என்று ஆறாக பகுத்தார்.

இதுவும் பின்னர் சைவம் வைணவம் என்ற இரண்டு சமயப் பிரிவுக்குள் அடங்கிவிட்டன. கணபதி வழிபாடும் குமரன் வழிபாடும் சைவத்திற்குள் இணைந்து விட்டது. சூரிய வழிபாடு சூரிய நாராயணர் என்று வைணவத்தில் கலந்து விட்டது. சாக்தம் இரண்டு வழிபாடுகளிலும் மனைவி தெய்வங்களாக இணைந்தது.

இடையில் இணைத்த பௌத்தம்

இன்றைக்கு நாடெங்கும் சைவமும் வைணவமும் இந்து மதம் என்ற பொதுப் பெயரில் செல்வாக்குடன் திகழ்கின்றது. இவற்றின் முன் வரலாறும் தமிழ்நாட்டின் சமய வரலாறும் தெய்வ வரலாறுகளுடன் இணைத்து இந்நூலில் விளக்கப் பட்டுள்ளது. சில இடங்களில் கூறியது கூறல் என்ற நிலை காணப்படும். அதற்குக் காரணம் ஒவ்வொரு கட்டுரையும் தன்னளவில் முழுமையாக இருக்க வேண்டும் என்ற நோக்கமே ஆகும். இந்நூல் சைவமும் வைணவமும் புதிதாக வந்தவை என்று கூறும் நோக்கத்துடன் எழுதப்பட்டது அல்ல. இயற்கை வழிபாட்டையும் இன்றைய வைதீக வழிபாட்டையும் இணைக்கும் வகையில் இடையில் இங்குப் பரவிய வந்த பௌத்த சமயம் இருந்துள்ளது என்ற வரலாற்றை இந்நூல் எடுத்துரைக்கின்றது.

நின்று நிலைத்த பாரம்பரியம்

தமிழ்நாட்டின் சமய வரலாறு என்பது படிப்படியாக வெவ்வேறு சமயங்களால் ஆகியது என்பதையும் ஒவ்வொரு சமயமும் தன்னளவில் முழுமையானதாகவும்

செயற்பாட்டு அளவில் மக்களின் முழு நம்பிக்கையை பெற்றதாகவும் இருந்திருக்கின்றது என்பதையும் அடுத்த சமய வரவின்போது முன்பிருந்த சமய வழிபாடுகளும் நடைமுறைகளும் கடவுளரும் புதிய புதிய சமயத்திற்குள் பழையவற்றை அழகாக ஒருங்கிணைத்துக் கொண்டன என்பதையும் இந்நூல் விவரிக்க முனைகின்றது. இதனால் தமிழகத்தின் சமயப் பாரம்பரியம் என்பது வரலாற்றுக்கு முந்திய காலத்தில் இருந்து இன்று வரை தழுவியும் விலகியும் நின்று நிலைத்திருக்கின்றது

‘பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும் வழுவல
கால வகையினானே’

என்ற சூத்திரத்தின் படி பழைய சமயங்கள் விடை பெறுவதும் புதியவை புகுவதும் உலக இயற்கையே. எனினும் பழைய நடைமுறைகள் புதிய சமயத்திற்குள் புதிய பெயர்களில் புகுந்து கொள்கின்றன. பெயர்கள் மாறினாலும் செயல்கள் மாறுவதில்லை. வரலாற்றுக்கு முந்தைய மனிதனின் நாகர் வழிபாடு இன்றைக்கும் சிவலிங்கத்திற்கு நாகாபரணம் ஆகவும் விஷ்ணுவிற்கு பாம்பணையாகவும் தொடர்கின்றது என்பதுதான் சமயங்களில் வெற்றிச் செயற்பாட்டை உறுதி செய்கிறது.

நன்றி
செ. ராஜேஸ்வரி

நூலாசிரியர் முனைவர் செ. இராஜேஸ்வரி

முனைவர் செ. இராஜேஸ்வரி கடந்த ஆறு ஆண்டுகளில் எழுதியும், மொழிபெயர்த்தும் வெளியிட்ட நூல்களின் எண்ணிக்கை 114 ஆகும். அவை மொழிபெயர்ப்பு, சமூகப் பண்பாட்டு ஆய்வு நூல்கள், கவிதைத் திறனாய்வு நூல்கள் எம்.ஜி.ஆர். திரைப்பட ஆராய்ச்சி நூல்கள், *Sangam*

Classics in English என்று பல தரப்பட்டவையாகும். தமிழ்ணங்கு மற்றும் *Love Thamizh* என்ற பெயரில் மாதந்தோறும் வரும் பன்மொழி மின்னிதழின் ஆசிரியர். எம்.ஜி.ஆர். மற்றும் கடவுளர் குறித்துப் பல கானொளிகளை வெளியிட்டுள்ளார்.

இவர் ஒரு மொழிபெயர்ப்பாளர், மொழியியலார், எழுத்தாளர், எம்ஜிஆர் திரைப்பட ஆய்வாளர், கல்லூரிப் பேராசிரியர், சமயப் பண்பாட்டு ஆய்வாளர், பதிப்பாளர் மொழி பெயர்ப்பியல் துறையில் முனைவர் பட்டம் பெற்றவர்.

1985 முதல் தமிழ் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்புப் பணிகளில் ஈடுபட்டுள்ளார். பல துறை சார்ந்த பனுவல்களைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்துள்ளார்.

1986 முதல் சமயச்சொல் அகராதி, எபிரேயம்- தமிழ் அகராதி; கிரேக்கம்- தமிழ் அகராதி உருவாக்கத்திற்காக

மக்கள்கல்வி அறக்கட்டளையின் இயக்குனர் மறைதிரு இராபின்சன் லேவி ஐயா அவர்களுடன் இணைந்து இருபது ஆண்டுகள் தீவிரமாகப் பணியாற்றினார். ஈரோடு மகளிர் கலை, அறிவியல் கல்லூரி, திருச்சி ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் கலை, அறிவியல் கல்லூரி, மதுரை அமெரிக்கன் கல்லூரி ஆகிய கல்லூரிகளில் சில ஆண்டுகள் தமிழ் விரிவுரை யாளராகப் பணியாற்றினார்.

1993இல் ஆசிரியவியல் ஆய்வியல் நிறுவனத்தில் இணைப் பதிப்பாசிரியராகப் [Associate Editor] பணியாற்றினார். ஜப்பானிய மொழியைத் தமிழில் கற்பது எளிது என்பதை அறிந்து அதற்கான நூல் உருவாக்கும் பணியில் ஜப்பானியப் பெண் யூகோஃபுகுரோயியுடன் இணைந்து செயல்பட்டார்.

2000இல் மதுரையில் அமெரிக்காவின் விஸ்கான்சின் பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்கு தமிழ் கற்பித்தார். வெளி நாட்டவருக்கு தமிழ் கற்பிக்கப் பாட நூல் ஒன்றை உருவாக்கினார். அரவிந்த் கண் மருத்துவமனையில் மொழி பெயர்ப்பாளராகவும் வேற்று மாநிலம் மற்றும் வெளிநாட்டு மருத்துவர்களுக்கு, தமிழ் ஆசிரியராகவும் பணியாற்றினார். அப்போது தமிழ் தெரியாத கண் மருத்துவர்களுக்குத் தமிழ் கற்பிக்க Tamil for Non-Tamils என்ற பாடநூலை உருவாக்கினார். அங்குச் செவிலியர் பயிற்சி பெறும் இளம் பெண்களுக்கு ஆங்கிலம் கற்பிக்க Easy English என்ற ஆங்கிலப் பாடநூலை உருவாக்கினார். மக்கள் கண்காணிப்பகத்தில் வெளி

மாநிலத்தவருக்கு ஆங்கிலமும் வெளி நாட்டவருக்குத் தமிழும் கற்பித்தார்.

தமிழ் கற்கும் வெளிநாட்டு மாணவர்களுக்காக சென்ட்டர் ஃபார் லேங்குவேஜ் ஸ்டடீஸ் [Centre for Language Studies] என்ற பெயரில் தனி மையம் ஒன்றை அமைத்து அவர்களுக்குத் தமிழ் கற்பித்தார்.

எம்.ஜி.ஆர். பற்றி “ஒப்பனையும் ஒரிஜினலும் எம்.ஜி.ஆர். 100” என்ற தலைப்பில் விகடன்.காமில் முப்பது கட்டுரைகள் வெளியிட்டார். அதன் தொடர்ச்சியாக கனடாவில் இருந்து வரும் www.tamilauthors.com என்ற இணைய இதழில் தொடர்ந்து அறுபது கட்டுரைகள் எழுதினார். வெற்றித்திருமகன் எம்.ஜி.ஆர். என்ற பெயரில் தொடங்கும் வரிசையில் இருபத்தோர் நூல்கள் எழுதி வெளியுட்டுள்ளார்.

Her Book list Follows:

Books about MGR - His films and life (22)

Book on Ex-Mayor of Chennai Saithai S. Duraisamy

23. சென்னைப் முன்னாள் மேயர் மனித நேயச் செம்மல் சைதை சா. துரைசாமி அவர்களின் சிறப்புத் திட்டங்களும் செயல்பாடுகளும்

Books Translated from English to Tamil (6)

24. இந்திய பெண்கள் சாதனைகளும், சவால்களும் - பேரா. ரீட்டாம்மா, முனைவர்.செ.இராஜேஸ்வரி (Indian Women - Changes and Challenges (Co-Author) Nira Desai & Vibhuthi Betel) நீரோட்டம் பதிப்பகம், மதுரை

25. உலக மயமாக்குதலும் நகரிய இறையியலும் - லாரி க்ரீன், பிரட் வெல் பேராயர், (இங்கிலாந்து திருச்சபை), Theological Education through Living Literature (TELL) வெளியீடு, அரசரடி, மதுரை, 2004
26. Water Privatisation (for PET, Madurai)
27. Assisted reproductive technologies and it's Impact on Women (SIRD, Madurai)
28. Eco Vision and Mission
29. Bachelor's Study Materials for Social Science [IGNOU, Madurai]
30. Novell SuSe Linux Operating System Manual in Tamil
and others...

Poems of Muththamizh Virumbi Translated from Tamil to English (8)

31. Shade of the Flowering Tree
32. Songs of Dryness
33. Speaking with You
34. Language of Love
35. A Lady at the little gate
36. Honey Hive
37. Therapist of the Finest Art
38. Following Dusty Feet

Books of Dr.Gnanasekaran Translated from Tamil to English (6)

39. Emerging Mallarism
40. Festival of Lord Indra

41. Role of Devendirars in Indian war of Independence (Sundaralingam)
42. Mallariyan Literature
43. Re reading of Pallu literature
44. Frontyard without My Dad (Poem)

Tamil books on Socio Cultural Religious Studies (10)

45. பண்பாட்டு நகர்வுகள் (தமிழ் நாட்டில் இருந்து ஜப்பானுக்கு)
46. பெண் தெய்வ வழிபாடு
47. தேவேந்திரன்
48. மருதநிலப் பெண் தெய்வங்கள்
49. இருநிலத்தில் திருமுருகன்
50. முன்னோர் வழிபாடு
51. வேளாண்மரபில் விதைப்பும் பூப்பும்
52. யானைக் கடவுள்
53. பெண் பூப்பின் புனித வழிபாடு
54. வழிபாட்டின் வேர்களைத் தேடி

சமய வழிகாட்டி நூல்கள்

55. சாமிகளின் சரித்திரம் (வரலாறும் வழிபாடும்)
56. விரதங்களின் விளக்கம்
57. சாமிகளின் துதிகள் (27, 54, 108 போற்றி)
58. மலைக்கோவில்கள் - முருகன் (வழிபாடும் வரலாறும்)
59. மலைக்கோவில்கள் - சிவன், விஷ்ணு (வழிபாடும் வரலாறும்)
60. அம்மன் கோவில்கள் (வழிபாடும் வரலாறும்)
61. திருமணத் திருத்தலங்கள் (வழிபாடும் வரலாறும்)
62. பிள்ளை வரம் அருளும் கோவில்கள் (வழிபாடும் வரலாறும்)

Poetry Criticism on MuthamizhVirumbi's Poems (5)

63. பாடுபொருளும் பாசப்பொருளும்
64. பூ மர நிழலின் களமும் காலமும்
65. “2020 தைமாதத்தில் இன்று” கவிதையில்
அடிக்கருத்தியல் ஆய்வு
66. கவிதையில் காதல்
67. பயணக் கவிதைகள்

Books on Translation Studies in Tamil (5)

68. மொழிபெயர்ப்பியல் ஆய்வு
69. கவிதை மொழிபெயர்ப்பு
70. நவீன மொழிபெயர்ப்பு உத்திகள் (Co-author)
71. மொழிபெயர்ப்பில் பெயரும் பொருளும்
72. Translating Tamil poetry

English Poems Translated to Tamil (5)

73. எட்டுத்திக்கும் செல்வீர்
74. அவன் கடவுளுக்கு நிகரானவன்
75. செக்கச் சிவந்த ரோஜா
76. மணலும் நுரையும் - கலீல் ஜிப்ரான்
77. பாடல்கள் 14 – கலீல் ஜிப்ரான்

Fiction (2)

78. அமராவதியின் காதல் (சிறுகதைகள்)
79. திருக்குறள் சிறுகதைகள் (பகை மாட்சி)

கவிதைகள் (3)

80. ரோஜா மொட்டு (கவிதை சித்திரங்கள்)
81. மகிழ் பேரின்பம் (poems)
82. பொன் வேலி

Tamil Classics in English (Selected Poems) (6)

83. Ainkurunuru
84. Kurunthokai
85. Puranaanuru
86. Pastoral Literature of Classic Tamil (Mullai Pattu & Mullai Kali)
87. A Classic Portrait of Ancient Madurai (Madurai - Kanchi)
88. Songs of Classic Tamil Poetess Avvai
89. The Winter's Tale in Classic Tamil (Nedu nal vaadai)

Didactic Literature (2)

90. Naaladiyaar
91. Aacharak Kovai

Medieval Literature (5)

92. A peasant with two wives (Mukoodal Pallu)
93. A Predictress from the Hill (Thiru Kutrala Kuravanji)
94. One line guidelines in Tamil
95. Madurai, a City of Prosperity (16th Century)

திருக்குறள் ஆய்வுநூல் வரிசை (2)

96. உலகத் தமிழர்களின் ஒரே நூல் - திருக்குறள்
97. வாழ்வியல் வழிகாட்டி - திருக்குறள்

Sangam Classics in Modern Tamil (1)

98. குறுந்தொகைக் கவிதைகள் (தற்காலத் தமிழில்)

Socio Cultural Study Series (2)

99. Lord Indra - the forgotten Deity
100. Serpent - The Primordial Deity

Studies on Tamil Grammar(1)

101. தமிழ் இலக்கணத்தில் வேற்றுமை உருபுகள்

Translation of a Tamil Novel

102. Genetic traits of Vengai anchor by Tamilmagan

Editor

103. Ambrosial kiss (A collection of articles on Muthamizh Virumbi's poems)

104. Love Thamizh 1 (Articles on History, Language and Literature of Tamils)

105. Love Thamizh - 2 Ancient Literature to Modern Cinema

பதிப்பாசிரியர் - தமிழணங்கு ஆய்வு நூல் வரிசை

106. மொழிபெயர்ப்பு நுண்ணாய்வு

107. மதுரை மூதூர்

108. எம்.ஜி.ஆர். பாடல்கள் ஆய்வு

ஜோதிட நூல்கள்

109. மேஷ ராசியின் சூட்சும ரகசியம்

110. ரிஷப ராசியின் சூட்சும ரகசியம்

111. நவரத்தினமும் உபரத்தினமும்

112. மிதுன ராசி சூட்சும ரகசியங்கள்

113. கடக ராசியின் சூட்சும ரகசியம்

தமிழிலிருந்து ஆங்கிலத்திற்கு (மொழிபெயர்ப்பு)

114. Amma (J. Jayalalitha) (தமிழில் முனைவர் சந்திரிகா சுப்ரமணியன்)

இதழாசிரியர்

- ♦ தமிழணங்கு - சமய, இலக்கிய, பண்பாட்டு மாத ஆய்விதழ் (2022 ஜூலை முதல்)
- ♦ Love Thamizh A multilingual journal for Tamils
- ♦ சக்தி (பெண்ணிதழ்)

செ. ராஜேஸ்வரியின் நூல்கள் பற்றிய திறனாய்வுகள்

- ♦ செ. ரா.யின் மொழிபெயர்ப்புத் திறன்
- ♦ செ. ரா.யின் சங்க இலக்கிய மொழிபெயர்ப்பு

சத்யபிரபா (செ. ரா) கவிதைகள் பற்றிய திறனாய்வு

- ♦ சத்யபிரபாவின் கவியின்பம் - இ சக்தி

Mega Collection

- ♦ Tamil Classic Poems of Love and Life (Ainkurunuru, Kurunthokai and Purananuru)
- ♦ ஆங்கிலத் தேன் கவிதைகள்
- ♦ பெண் தெய்வ வழிபாடு - தோற்றமும் வரலாறும்
- ♦ The Madurai

Awards

1. Best Translator Award from Nerunji Literary Movement, Trichy
2. Best Women Achiever Award, L. D. C. Madurai
3. Best Translator Award, Government of Tamil Nadu. 2022
4. Ilakkiya Viruthu, Muthamizh Sangam, Tiruppur
5. Sakthi Award, Makkal Maa manram, Tiruppur

6. Kalaimaamani Prof. Dr. Gnanasekaran Ilakkiya Viruthu, Coimbatore
7. குறள்பணிச் செம்மல் விருது, தஞ்சைத் தமிழ் பல்கலைக்கழகம் & அகழ் அமைப்பு (பெரம்பலூர்).
8. சிறந்த பதிப்பகம் விருது – 2023 (சந்திரோதயம் பதிப்பகம்)
9. சாதனை திலகம் - திருவள்ளுவர் இலக்கிய மன்றம் பொன் விழா வானுவம்பேட்டை, சென்னை, 2025.
10. அறிவு மலர், மயிலைத் திருவள்ளுவர் தமிழ்ச் சங்கம், சென்னை, 2025

உள்ளடக்கம்

சிவன் கோவில்

1. பர்வதமலை மல்லிகார்ஜுனர் கோவில் 37
2. மாதேஷ்வரன் மலைக்கோவில் 55
3. திருமூர்த்தி மலை அமணலிங்கேஸ்வரர் 75

விஷ்ணு

4. பாலமலை ரெங்கநாதர் கோவில் 93
5. தேவநாதப் பெருமாள் மலைக்கோவில் 107
6. திருமலைநம்பி திருக்கோவில் 125
7. நரசிம்மர் மலைக்கோவில் 151
- துணைநூற் பட்டியல் 168

திருகுறுங்குடி திருமலைநம்பி கோவிலில் காணப்படும் நவநாரி
குஞ்சரம் சிற்பம் (ஒரு யானையின் உருவத்தில் ஒன்பது
பெண்கள், யானையின் மீது போர் வீரர்)

1. பர்வதமலை மல்லிகார்ஜுனர் கோவில்

ஸ்ரீருவண்ணாமலை மாவட்டத்தில் கலசப்பாக்கம் வட்டத்தில் தென் மகாதேவ மங்கலம் என்ற கிராமத்தை ஒட்டி உள்ள பர்வதமலையில் சிவபெருமானுக்கு ஒரு கோவில் உள்ளது. இச்சிவ பெருமானை மல்லிகார்ஜுனர் என்றும் அம்பாளை பிரமராம்பிகை என்றும் அழைக்கின்றனர். இந்த

மலைக்கோயிலுக்கு செல்லும் வழியில் பக்தர் நாய் வடிவில் வந்த சித்தருக்கு நீர் கொடுத்தல்

மலைக்கோயில்கள் - சிவன், விஷ்ணு

மலையை ச்சித்தர் மலை என்று அழைப்பர். இங்குப் பல சித்தர்கள் நாய் உருவத்தில் இருப்பதாகவும் பக்தர்கள் மலை மேல் ஏறும் போது பக்தர்களோடு துணைக்கு நாய் வடிவில் அவர்கள் வருவதாகவும் நம்பிக்கை உள்ளது.

பர்வதமலையின் சிறப்பு

பர்வதமலைக் கோயிலின் சிறப்பு, இங்கே உள்ள சிவலிங்கத்துக்குப் பக்தர்களே அபிஷேக ஆராதனைகள் செய்யலாம். மலையடிவாரத்தில் வீரபத்திர சாமிக்கு தனிக் கோவில் உண்டு. இங்குப் பச்சையம்மனுக்கும் சப்த முனிகளுக்கும் தனிச் சன்னதிகள் உள்ளன. முருகன் ஒரு சன்னதியில் வள்ளி தெய்வானையுடன் காட்சி தருகின்றார்.

நவிர மலையும் நாக முதுவரும்

பர்வத மலையின் தமிழ்ப்பெயர் நவிர மலை. இம்மலையின் தொன்மையை சங்க இலக்கியத்தில்,

மலைஅடிவார பேச்சியம்மன் கோவில் முனிஸ்வரர்கள்

பர்வத மலை (இடது ஓரத்தில் சிறிய முட்செடிபோல் காணப்படுவது மூங்கில் இலைகள்)

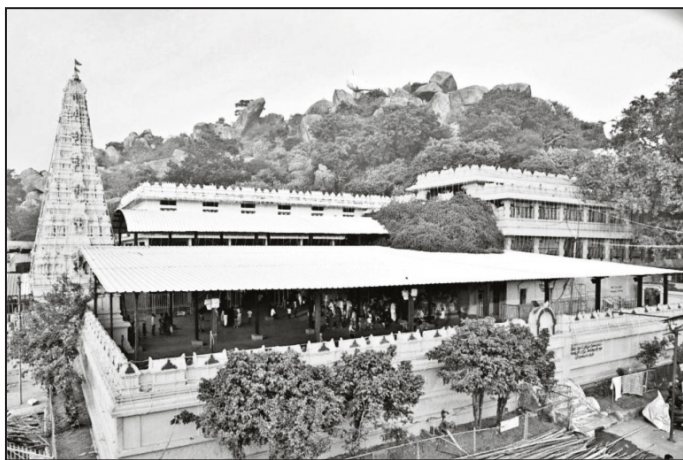
பத்துப்பாட்டில் ஒன்றான மலைபடுகடாம் வழியாக அறியலாம். சங்க இலக்கியத்தில் பத்துப்பாட்டு என்ற பிரிவு 10 நீண்ட பாடல்களைக் கொண்டது. அவற்றில் ஒன்று மலைபடுகடாம். இந்நூல் நன்னன் என்னும் மன்னனைப் பற்றியது. இவன் வாழ்ந்த மலை நவிர மலை. நவிரம் என்றால் மூங்கில். மூங்கில் காடுகள் நிறைந்த மலை நன்னன் வாழ்ந்த நவிரமலை. மலைபடுகடாம் எனும் நீண்ட பாடலில் காரி உண்டிக்குடவுள் (கருப்பு நிறக் கடவுள் - கருப்பு விஷத்தை உண்ட கடவுள்) என்ற தொடர் சிவபெருமானைக் குறிப்பதாகக் கருதுவர். ஆனால்

மலைக்கோயில்கள் - சிவன், விஷ்ணு

இது நாகர் (தென்னிந்தியர்) குலக் கடவுளான, குல முதுவரான (forefathers) குலமரபுச்சின்னமான (totem) நாகத்தைக் குறித்தது, விஷத்தை உண்ட கடவுள் அல்ல. விஷத்தைக் கொண்டிருக்கும் கடவுள் நாக தேவன் ஆகும்.

அர்ஜுனா - மருத மரம்

அர்ஜுனா என்ற வடமொழிப்பெயர்தமிழகத்தின் மருத மரத்தைத் தல விருட்சமாகப் பெற்ற மூன்று கோவில்களில் ஸ்ரீசைலம் மல்லிகார்ஜுனா கோவில் முதன்மையானது. மற்ற இரண்டும் திருவிடைமருதூர் (தஞ்சை மாவட்டம்), திருப்புடைமருதூர் (நெல்லை மாவட்டம்) ஆகியன. மருத மரத்தின் பட்டை, இலை,

குமரவல்லி மல்லிகார்ஜுனா கோவில்

குமரவல்லியில் கோவில் கொண்டிருக்கும் மல்லண்ணா தன் இரு
மனைவியருடன்

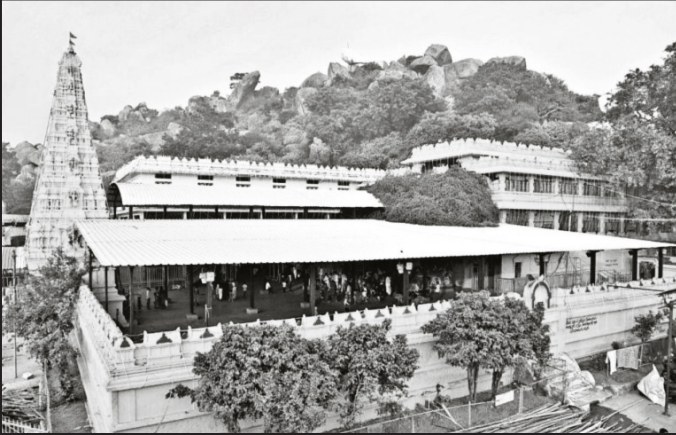
காய் போன்றன சிறுநீரகக் கல்லடைப்பு, இரத்தக் குழாய் அடைப்பு (இதய நோய்) போன்றவற்றிற்கு அருமருந்தாகும். எனவே, பௌத்த மடாலயங்களின் மருத்துவச் சாலைகளுக்கு அருகே மருத வனம் அமைக்கப்பட்டது. பலந்தமிழகத்தில் (பௌத்த சமய வரவுக்கு முன்பு) மர வழிவாடு செய்த போது மருத மரத்தை உயிர்காக்கும் தெய்வமாக மக்கள் வணங்கினர். மருத மரங்கள் அதிகமாக இருந்த மதுரை மாநகர் அம்மரத்தின் பெயரால் 'மருதை என்றும் மருதந்ததுறை' என்றும் அழைக்கப்பட்டது. மருத மரத்தின் கீழ் ஈசனை வைத்து வழிபட்டபோது மருதீசர் என்று மல்லிகார்ஜுனேஸ்வரன் என்றும் அழைக்கப்பட்டார்.

ஆந்திராவில் மல்லிகார்ஜுனா (ஸ்ரீசைலம்)

மல்லிகார்ஜுனருக்கு ஆந்திராவில் ஸ்ரீசைலம், குமரவல்லி போன்ற ஊர்களில் பெரிய கோவில்கள் உள்ளன. குமரவல்லியில் இவர் மல்லண்ணா என்று நாட்டுப்புறத் தெய்வமாகவும் விளங்குகிறார். முதலில் மலைவாழ் மக்களின் மல்லண்ணா கோவிலாக இருந்து பின்பு ஜைன புத்த துறவிகளின் காலத்தில் மல்லிகார்ஜுனா கோயிலாகி தற்போது மல்லண்ணா மல்லேஸ்வரர் என்ற பெயரில் மாறி சிவன் கோவிலாக விளங்குகிறது.

மல்லண்ணா கோவில்

குமரவல்லியில் கோவில் கொண்டிருக்கும் மல்லண்ணாவுக்கு இரண்டு மனைவியர். இவரது

குமரவல்லி மல்லிகார்ஜுனா கோவில்

குமரவல்லியில் கோவில் கொண்டிருக்கும் மல்லண்ணா தன் இரு
மனைவியருடன்

பலிஜா நாயுடு இனத்தைச் சேர்ந்த மெதலம்மா,
கொல்லவாரு என்ற யாதவர் வகுப்பினைச் சேர்ந்த
கேத்தம்மா பற்றிய கதை 'ஒக்கு கதை' என்ற
நாட்டுப்புறப் பாடல் வடிவத்தில் உள்ளது.

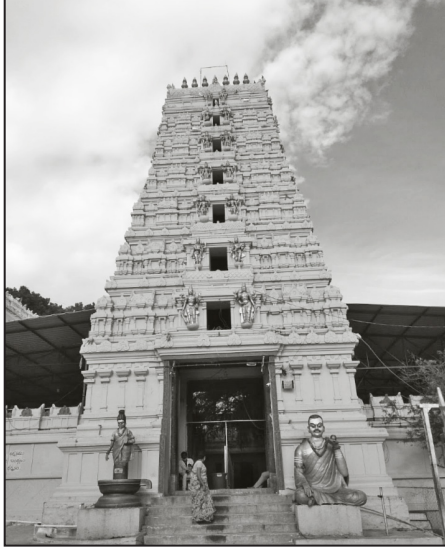
திரிபுராந்தகனும் நரசிம்மரும்

கரீம் நகரில் இருந்து ஹைதராபாத் செல்லும்
நெடுஞ்சாலையில் மல்லண்ணா கோவில் உள்ளது.
இக்கோவிலில் 500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு செய்து
வைக்கப்பட்ட களிமண் சாமி சிலை இன்றும்
அப்படியே பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறது. மல்லன்னா
மீசையை முறுக்கிய வடிவில் உட்கார்ந்து கோலத்தில்

காணப்படுகின்றார். அவரது காலடியில் மூன்று அசுரர்கள் வதம் செய்யப்பட்டு கிடக்கின்றனர். இவர்களைத் திரிபுராசுரர் என்பர். திரிபுராந்தகன் எனப்படும் சிவபெருமான் திரிபுரம் எரித்த கதை தமிழகத்திலும் ஆந்திராவிலும் நாட்டுப்புறத் தெய்வக் கதைகளில் தவறாமல் இடம்பெறுவதன் காரணம் சிவனின் வலிமையை அதிகாரத்தை மக்கள் உணர்ந்து அஞ்சி வணங்க வேண்டும் என்பதற்காகும். பெருமாள் கோயிலாக சமண பௌத்த கோவில்களை மாற்றும் போது முதலில் அங்குக் கோவில் வாசலில் நரசிம்மரை வைப்பது வைணவ மரபு. இதுவும் ஹரியை வணங்காதவன் குரூர மரணம் அடைவான் என்ற அச்சுறுத்தல் எச்சரிக்கை ஆகும்.

மல்லன்னா மீசையை முறுக்கிய வடிவில் - காலடியில் மூன்று அசுரர்கள் தலை

மல்லண்ணா கோவில்

மல்லண்ணா கோவிலில் வீரபத்திரசாமியும் உற்சவமூர்த்தியாக விளங்குகின்றார். இக்கோவில் அருகே ஓர் எல்லம்மா கோவில் உண்டு. இங்கு வீரபத்திரனுக்குக் குகைக் கோவில் உள்ளது. பர்வதமலையில் வீரபத்திரனுக்குத் தனிச் சந்நிதி உள்ளதும் இங்கு நினைவுகூரத்தக்கது.

மல்லண்ணாவின் சொந்தக் கதை

மல்லண்ணா சைவ சமயத் தலைமைத் தெய்வமான சிவலிங்க வடிவில் வழிபடப்பட்டாலும் மல்லண்ணாவுக்குப் பழைய நாட்டுப் புறக் கதை

மலைக்கோயில்கள் - சிவன், விஷ்ணு

ஒன்று உண்டு. மல்லண்ணா திருமணம் செய்ய
மேதலம்மாவைப் பெண் கேட்டபோது அவளது
சகோதரர்கள் பண்டாரி (மஞ்சள்) கொண்டு வந்தால்
மட்டுமே திருமணம் என்று நிபந்தனை விதிக்கின்றனர்.
இந்த மஞ்சளை அவர் தேடிச் செல்வதற்கு அவருக்கு
வாகனம் ஏதுமில்லை. இதுவும் வெளிநாட்டில்
இருப்பதாகவும் இங்கே இல்லை என்றும் தகவல்கள்
உள்ளன. இவ்வேளையில் மல்லண்ணா
எல்லம்மனைக் கண்டு வணங்கி உதவி கேட்கின்றார்.

மேதலம்மா சன்னதி மல்லிகார்ஜுனா கோவில் கலாமந்திர்

கலாமந்திர் மல்லிகார்ஜுனர் கோவில் மூலவர்

எல்லம்மா ஆகாய வழியில் பறந்து செல்ல பறக்கும் குதிரை ஒன்றை அருள்கிறாள். குதிரையில் ஏறி ஆகாயம் மார்க்கமாக மக்கா சென்று அங்குள்ளவர்களோடு ஒரு முஸ்லிமாகப் பழகி அவர்களின் நம்பிக்கையைப் பெற்று அங்கிருந்து மஞ்சள் எடுத்துக் கொண்டு பறந்து திரும்பி வருகின்றார் அப்போது ஹுசைனும் ஹசினும் அவரைத் தடுக்கின்றனர். ஆனாலும் அவர் தப்பித்து வந்து மஞ்சளை மேதலம்மாவின் அண்ணனின்

கைகளில் கொடுத்துவிட்டு அவளைத் திருமணம் செய்கிறார்.

(பண்டாரி) மஞ்சள் வரலாறு

மேதலம்மா மல்லண்ணா திருமணக் கதையில் பல வரலாற்றுக் குறிப்புகள் உண்டு. இந்தக் கதை இந்து முஸ்லிம் ஒற்றுமையை வலுப்படுத்துவதற்காக தோன்றிய கதை. ஆந்திராவில் தோன்றிய கதை என்பதால் ஹைதராபாத்தில் நிஜாமுகளின் ஆட்சி நடந்த காலத்தில் இக்கதை தோன்றியிருக்கக்கூடும். மஞ்சள் ஓர் அரிய பொருளாக நம்பப்பட்டதும் அது நம் ஊரிலேயே கிடைக்காத அரும்பெரும் பொருளாக வெளிநாட்டில் இருந்து கொண்டுவரப்பட்டது என்றும் முஸ்லீம் மக்களை நம்ப வைக்க இக்கதை உருவாகி இருக்கலாம். மேலும் முஸ்லிம் பெண்கள் மஞ்சள் பூசிக் குளிப்பது கிடையாது. அவர்கள் மஞ்சள் பூசுவது ஹராம் (பாவம்) என்றே கருதுவர். இந்நிலையில் மக்காவிலிருந்து மஞ்சளைக் கொண்டு வந்தார் மல்லண்ணா என்று கதை கட்டுவது அவர்களோடு நட்புறவாக இருப்பதற்கான நோக்கத்தோடு உருவாக்கப்பட்டது என்று அறியலாம்.

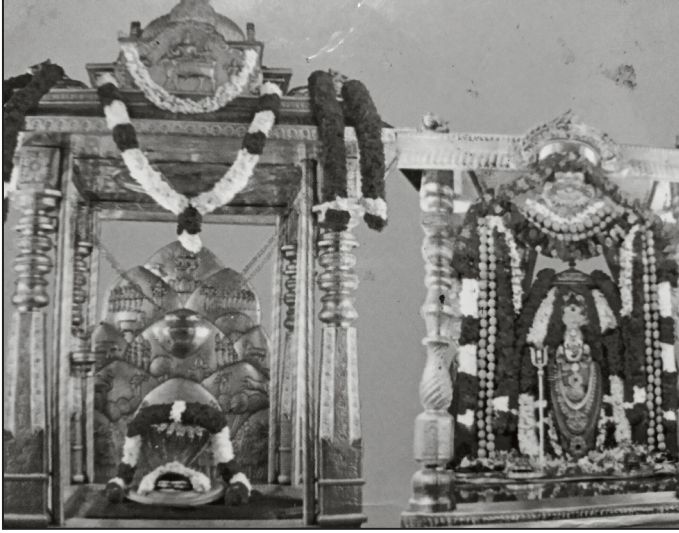
ஸ்ரீசைலம் மல்லிகார்ஜுனர்

ஆந்திர மாநிலத்தில் ஸ்ரீசைலம் என்ற ஊரில் 300 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட குகைக் கோவில் ஒன்றில்

ஸ்ரீசைலம் மல்லிகார்ஜுனர் கோவில்

காணப்படும் சிவலிங்கம் மல்லிகார்ஜுனா என்ற பெயரில் அழைக்கப்படுகிறது. இங்கும் தேவியின் பெயர் பிரமராம்பிகா தான். ஆனால் இங்கே உள்ள சிவலிங்கம், 12 ஜோதிர் லிங்கங்களில் ஒன்றாகப் போற்றப்படுகிறது. இது சக்தியின் கழுத்து விழுந்த இடம் என்பதால் 52 சக்தி பீடங்களில் 18 வது சக்தி பீடமாகவும் விளங்குகின்றது. ஸ்ரீசைலம் பாடல் பெற்ற ஸ்தலமாக உள்ளது. இங்குத் தல புராணமாக சிவனின் அடிமுடி தேடிய கதை சொல்லப்படுகின்றது. இக்கதை அதுவரை பௌத்த மதத்தினரால் வணங்கப்பட்டு வந்த பிரம்மனைத் தெய்வத் தகுதி நீக்கம் செய்கிறது. பெருமானை சிவனின் திருவடிகளை வணங்கிய நிலையில் உறவுத் தெய்வமாக மட்டும் ஏற்றுக்கொள்கிறது. முதன்மைத் தெய்வமாக அல்ல.

ஸ்ரீ மல்லிகார்ஜுனா மற்றும் பிரம்மராம்பிகா அம்மா

மல்லிகை வழிபட்ட தலம் என்பதால் மல்லிகார்ஜுனா என்ற பெயர் பெற்றதாக தெலுங்கில் கதைகள் உள்ளன. அர்ஜுனன் ஒரு அமாவாசையன்று இங்கு வந்து இங்குள்ள சிவபெருமானை வழிபட்டதால் இங்கே கோவில் கொண்டுள்ள சிவபெருமானுக்கு மல்லிகார்ஜுனா என்ற பெயர் வந்ததாகவும் கதைகள் வழங்குகின்றன. பௌர்ணமி அன்று பிரம்மராம்பிகா மல்லிகை ரூபத்தில் இருப்பாள் என்றும் அன்று மலை ஏறினால் தீராத கவலை எல்லாம் தீரும் என்ற நம்பிக்கையும் இங்கு நிலவுகின்றது.

கருநர் மல்லாண்டார்

தமிழ்நாட்டில் கருநர் அருகே மல்லாண்டவர் கோவில் இருக்கின்றது. இவரை மல்லாண்டவர் என்றும் மல்லாண்டை என்றும் அழைக்கின்றனர். இக் கோவிலை மள்ளர் இனத்தவர் தங்களுடைய தேவேந்திரன் கோவில் எனக் கருதுகின்றனர். சமண பௌத்த சமயங்கள் வெளியேற்றப்பட்ட பிறகு மல்லிகார்ஜுனருக்கு இருந்த கோவில்கள் மல்லாண்டவர், மல்லண்ணா, மல்லேஸ்வரர் மல்லிகார்ஜுனர் என்ற பெயரில் ஆந்திராவிலும் தமிழ்நாட்டிலும் சிவன் கோவில்களாக மாறி உள்ளன.

யதா ராஜா ததா பிரஜா

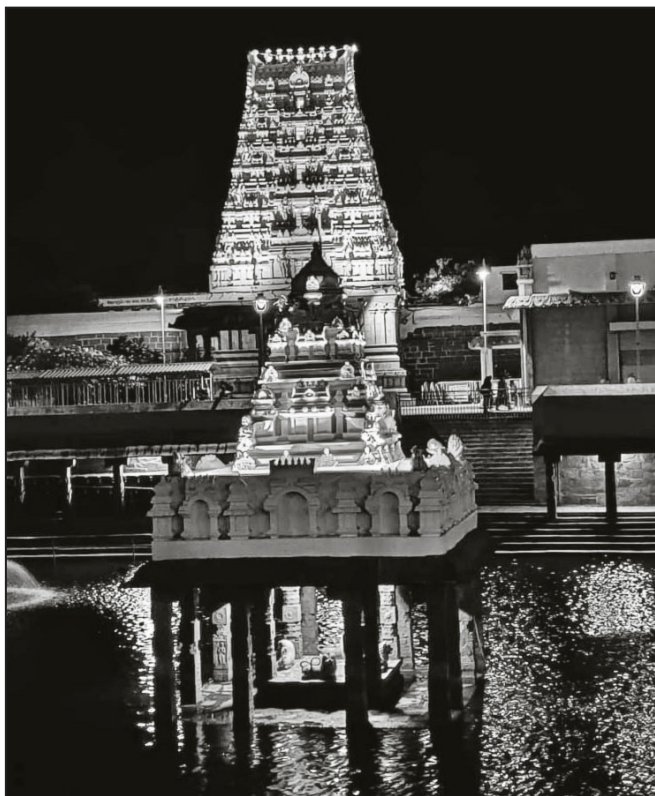
ஆட்சியாளர்கள் பின்பற்றும் மதத்தையே மக்களும் பின்பற்ற விரும்புவது இயற்கை. இதைத் தான் யதா ராஜா ததா பிரஜா என்பர். எனவே

மலையில் உள்ள மல்லேஸ்வரர், மல்லிகார்ஜுனர் - பிரமராம்பிகா கோவில்

மலைக்கோயில்கள் - சிவன், விஷ்ணு

விஜயநகரப் பேரரசு காலத்தில் பௌத்த சமண மல்லிகார்ஜுனர்கோவில்கள் சிவன்கோவில்களாக மாறின. பின்பு இஸ்லாமியர் ஆட்சி நடந்தபோது ஹைதராபாத்தில் மல்லண்ணா கதையில் மக்கா பயணமும் சேர்க்கப்பட்டது.

பௌர்ணமி நிலவொளியில் ஸ்ரீசைலம் மல்லிகார்ஜுனர் கோவில்

மலை உச்சிவரை வந்த சித்தர் என நம்பும் பைரவர்

பலன்கள்

மலையில் உள்ள மல்லேசுவரர், மல்லிகார்ஜுனர்-பிரமராம்பிகா கோயிலுக்குச் சென்று அங்கே உள்ள தெய்வத்தை எந்தப் பெயரில் வணங்கினாலும் குடும்ப ஒற்றுமை தழைக்கும். குடும்பத்தில் மகிழ்ச்சி நிலவும். திருமணத்தடை விலகும். பிரிந்த தம்பதியர் ஒன்று சேர்வர். பெளர்ணமி அன்று நடந்து பர்வத மலை மீது ஏறுவதால் மனக்கவலை, மன அழுத்தம், சஞ்சலம் நீங்கும். மனதில் ஊக்கமும் உற்சாகமும் பிறக்கும்.

பௌர்ணமி நிலவொளியில் பூஜை

மலையும் பௌர்ணமி பூஜையும்

நிலவொளியும் மலையேற்றமும் பௌத்தத் துறவிகள் வழங்கிய ஆன்மிகப் பயிற்சி ஆகும். இதனால் உடலும் மனமும் காற்றுப் போல் லேசாக மாறும். சந்திர தியானத்தின் உடல் முழுவதையும் சந்திர ஒளியின் வளரும் குளிர்ச்சியில் மெல்ல நனையவிடுவதே நோக்கமாகும். திருப்பதி (சந்திரன் ஸ்தலம்), திருவண்ணாமலை, பழனி, வெள்ளியங்கிரி, சதுரகிரி என்று எந்த மலையாக இருந்தாலும் பௌர்ணமி அன்று மலையேறுவது உடல் ஆரோக்கியத்துக்கு மிகவும் நல்லது.

ॐ

2. மாதேஸ்வரன் மலைக்கோவில்

மாதேஸ்வரன் மலைக் கோவில் கர்நாடகாவில் உள்ளது. இக்கோவில் பெங்களூரில் இருந்து 210 கிலோமீட்டர் மைசூரில் இருந்து 140 கிலோ மீட்டர் கொள்ளேகால் என்ற இடத்திலிருந்து 70 கிலோ மீட்டர் தொலைவிலும் உள்ளது. மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையின் ஒரு பகுதியாக இம்மலை வழங்குகின்றது.

மாதேஸ்வரன் மலைக் கோவில்

கோவில் அமைப்பும் சிறப்பும்

கோவிலின் தோரண வாயில் அருகே வரசக்தி விநாயகர் கோவில் உள்ளது. அங்கிருந்து மலை மீது ஏறினால் அரச மரத்தடியில் இருக்கும் நாகர் திருமேனிகளைத் தரிசிக்கலாம். அதன் பிறகு கிழக்கு நோக்கி உள்ள கோவிலுக்குள் சென்றால் முதலில் தீபஸ்தம்பம் உள்ளது. அடுத்து மகாமண்டபத்தில் பலிபீடமும் நந்தியும் உள்ளன. இங்குக் கோவில் கொண்டிருக்கும் அம்மனின் பெயர் ராஜராஜேஸ்வரி. இங்குப் பாலமுருகனுக்கு தனிச் சந்நிதி உண்டு. வெளிப்பிரகாரத்தில் கன்னி மூலையில் கணபதியும் அக்கினி மூலையில் அக்கினி புத்திரனான முருகனும், இடையில் சண்டிகேஸ்வரரும் ஈசானிய மூலையில் கால பைரவரும் தனித் தனிச் சன்னதிகளில் உள்ளனர்.

அரச மரத்தடியில் காணப்படும் நாகர் திருமேனி

வரசக்தி விநாயகர் கோவில்

நவக்கிரக சந்நிதியும் உள்ளது. கருவறையின் கோஷ்டங்களில் தட்சிணாமூர்த்தி, லிங்கோத்பவர், துர்க்கை ஆகியோர் அருள் பாலிக்கின்றனர். இங்குப் பிரதோஷ பூஜை சிறப்பாக நடைபெறுகின்றது.

மாதேஸ்வரன் கோவிலில் தினமும் மூன்று கால பூஜை காலை எட்டு மணி மதியம் 12 மணி மாலை எட்டு மணிக்கு நடைபெறுகின்றன. இங்குப் பக்தர்கள் கிரிவலம் வருவதும் உண்டு. இக்கோவிலில் சஷ்டி, கிருத்திகை, சதுர்த்தி, தேய்பிறை அஷ்டமி போன்ற நாட்களில் சிறப்பு வழிபாடுகள் நடைபெறும். மகா சிவராத்திரி அன்று மக்கள் ஏராளமாகக் கூடி இரவு முழுக்க சிவபூஜை செய்கின்றனர்.

திருக்கல்யாணம்

மாதேஸ்வரனுக்கு ராஜராஜேஸ்வரிக்கும் ஆனி மாதம் திருக்கல்யாணம் நடைபெறுகின்றது. ஆனித் திருமஞ்சனத்திற்குப் பின்பு உற்சவ மூர்த்திகளான நடராஜரும் சிவகாமியும் திருக்கல்யாணத்தில் பங்கு பெறுகின்றனர். திருமணத் தடை உள்ளவர்கள் இத் திருக்கல்யாணத்தைக் காணும் பேறு பெற்றால் உடனே திருமணம் நடைப்பெறும்.

கோவில் ஒன்று கதை இரண்டு

மாதேஸ்வரன் கோயிலுக்கு இரண்டு வரலாறுகள் உண்டு. ஒன்று கண்ணப்ப நாயனார்கதை, மற்றொன்று சிறிது மாற்றப்பட்ட ஐயப்பனின் கதை. ஆரம்பத்தில் கண்ணப்பனும் அவன் வழிமரபினரும் வணங்கி வந்த கடவுள் மாதேஸ்வரன் ஆனது. கர்நாடகாவில் தனிப்பெரும் செல்வாக்குப் பெற்ற சைவ சமயத்தினர் இம்மாற்றத்தை செய்திருக்கலாம். ஐயப்பனின் கதை மாதனின் கதையாக மாறி மாதேஸ்வரன் வழிபாடாகா சமஸ்கிருதமையமாக்கம் (sanskritisation) செய்யப்பட்டது ஆகிவிட்டது. இம் மாற்றத்தால் மலைவாழ் மக்களின் கோவில் அனைத்துத் தரப்பினரும் வந்து வணங்கும் பெருங்கோவில் ஆயிற்று.

கண்ணப்பன் கதை

மாதேஸ்வரன் கோயிலின் நிறுவனர்களும் பூசாரியும் கண்ணப்ப நாயனார் வழி மரபினர் என்பது

வரலாறு. சேக்கிழார் இயற்றிய பெரிய புராணத்தில் கண்ணப்ப நாயனார் வரலாறு இடம்பெற்றது. இவர் திண்ணப்பன் என்ற பெயருடைய ஒரு மலைவாழ் வேடனாவார். இவர்தான் வேட்டையாடும் விலங்கு மற்றும் பறவைகளின் இறைச்சியைச் சுட்டு அதன் சுவையான பகுதியைத் தின்று பார்த்து சுவை உள்ளது என்று தெரிந்தால் மட்டும் அங்கு ஒரு மரத்தின் அடியில் இருந்த தன் மலைவாழ் தெய்வத்திற்குப் படைப்பார். அதற்கு முன்பு அவர் அருகில் இருக்கும் சுனை ஒன்றில் வாய் நிறைய தண்ணீரை எடுத்துக்

கண்ணப்ப நாயனார் தன் இறைவனுக்கு இறைச்சி படைத்தல்

கொண்டு தெய்வத்தின் அருகில் போய் அதற்கு அபிஷேகம் செய்வது போல் அதன்தலையில் உமிழ்வார். அதன் பின்பு சுவையான இறைச்சியை படைப்பார். அங்கு இருக்கும் காட்டு புஷ்பங்களைப் பறித்து அர்ச்சனை செய்வார். தினமும் இவர் இப்படி தனது தெய்வத்திற்குப் பூஜை செய்து கொண்டே இருந்தார்.

அந்தணர் பூசை

கண்ணப்பன் வணங்கும் தெய்வம் சுயம்புவாகத் தோன்றிய சிவலிங்கம் என்று நம்பிய ஓர் அந்தணர் தினமும் அதற்கு அபிஷேக ஆராதனைகள் செய்வது வழக்கம். சிவலிங்கத்தின் முன்பு கிடந்த இறைச்சியும் எச்சில் நீரும் அவருக்குக் கோபத்தைத் தூண்டியது. ஆத்திரமும் வெறுப்பும் வந்தது. தினமும் அவற்றைச் சுத்தம் செய்துவிட்டு தான் கொண்டு வந்த சுத்தமான குடத்து நீரை சிவலிங்கத்தின் மீது ஊற்றி அபிஷேகம் செய்வார். தான் மலையடிவாரத்தில் இருந்து பறித்து வந்த மணமுள்ள மலர்களால் இறைவனுக்கு அர்ச்சனை செய்வார். பொங்கல், கல்கண்டு, பழங்கள் கொண்டு வந்து சிவனுக்குப் படைத்தார்.

திண்ணப்பனின் வேண்டுகல்

ஒரு நாள் சுயம்புலிங்கத்தின் முன்பு இறைச்சியை வைத்து உண்பது யார் என்று பார்க்க காத்திருந்தார். ஒரு புதரின் பின்னே மறைந்து நின்றார். வழக்கம் போல திண்ணன் அங்கு வந்து தன் வாய் நிறைய இருந்த தண்ணீரை சிவலிங்கத்தின் மீது உமிழ்ந்து

அதை சுத்தப்படுத்திவிட்டு பின்பு தான் தின்று ருசி பார்த்த சுவையான இறைச்சியை தன் தெய்வத்தின் முன்பு படைத்தான். பின்பு அங்கிருந்த இலை மற்றும் பூக்களைப் பறித்து 'இறைவா என்னை காப்பாற்று, எனக்கு தினமும் தேவையான உணவைக் கொடு, நல்ல பலத்தைக் கொடு, தினமும் உன்னை வந்து பார்த்துப் பேசும் வாய்ப்பைக் கொடு' என்று என்று தனக்கு வேண்டியவற்றை மட்டும் இறைவனிடம் சொல்லி சொல்லி அந்த இலைகளையும் மலர்களையும் தன் தெய்வத்தின் மீது தூவினான்.

சிவன் கண்ணில் வடிந்த ரத்தம்

ஒரு நாள் திண்ணன் தன் தெய்வத்தின் கண்ணில் இருந்து ரத்தம் வடிந்ததைக் கண்டான். அவன்

கண்ணப்ப நாயனார் சிவனுக்கு கண் அளித்தல்

மலைவாழ் இனத்தைச் சேர்ந்தவன் அல்லவா! கண்ணுக்கு கண் பல்லுக்கு பல் என்ற கொள்கையில் வாழ்பவன். ஒரு கண் காயப்பட்டு ரத்தம் வடிகிறது என்றால் அதை எடுத்துவிட்டு பதிலுக்கு இன்னொரு கண்ணை வைத்து விடலாம் என்ற நம்பிக்கையில் தன்னிடமிருந்து அம்பை எடுத்து தன் கண்ணைத் தோண்டி தன் தெய்வத்தின் ரத்தம் வடிந்த கண்ணில் அப்பினான். இரத்தம் நின்று விட்டது அவனுக்கு ஒரே மகிழ்ச்சி தன் கண்ணும் பார்வையும் போனது கூட கவலை இல்லை. தன் தெய்வத்துக்கு கண்ணில் ரத்தம் நின்றது அவனுக்கு மன நிம்மதியைக் கொடுத்தது.

இனி நீ கண்ணப்பன்

தன் தெய்வத்தின் கண்ணில் ரத்தம் வடிவது நின்றதும் அப்பாடா என்று திண்ணன் கிளம்பும் வேளையில் அதன் இன்னொரு கண்ணில் இருந்து ரத்தம் வழிந்தது.

உடனே அவன் தன்னுடைய இன்னொரு கண்ணையும் தோண்டினான். சிவபெருமான் காட்சி கொடுத்து 'திண்ணப்பா நிறுத்து. இனி நீ திண்ணப்பனல்ல எனக்கு கண்ணப்பிய கண்ணப்பன்' என்றார். இவ்வாறு பெரிய புராணம் திண்ணப்பனைச் சிறந்த சிவ பக்தராக உயர்த்தியது. அதனால் பெரிய புராணத்தில் இவர் கண்ணப்ப நாயனார் என்று அழைக்கப்பட்டார்.

புலி மேல் அமர்ந்த நிலையில் திண்ணப்பன்

மாதேஸ்வர மலையில் திண்ணப்பனின் உறவினர்களுக்குடும்பத்தினர் மற்றும் உறவினர்களே வாழ்கின்றனர். அவர்களும் திண்ணப்பனின் வழியைப் பின்பற்றி இங்கு உள்ளதமது தெய்வத்தை சுயம்புலிங்கமாகக் கருதி வழிபட்டு வருகின்றனர்.

ஆதிஜாம்பவர்

கண்ணப்பன் கதை லிங்காயத்துப் பிரிவினரால் கொஞ்சம் மாற்றப்பட்டதில் மலை வேடன் லிங்காயத் மாதனாகி விட்டான். இது இன்னொரு வரலாறு. லிங்காயத்து சைவப் பிரிவில் ஆதிஜாம்பவர் குடியில் உத்தர ராஜம்மாவுக்கும் சந்திரசேகர மூர்த்திக்கும்

பிறந்தவன் பெயர் மாதன். இவன் லிங்காயத் பிரிவினரின் சித்தூர் மடத்திலும் குந்தூர் மடத்திலும் சிறுவயதில் இருந்து வளர்ந்தான். மாதன் பெரியவனானதும் அவன் தென்பகுதிக்குப் பயணப்பட்டு மைசூருக்கு வந்ததாகத் தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன.

மலை மாதேஸ்வரன் சரிதா

மலை மாதேஸ்வர சரிதா என்ற நாட்டுப்புறக் கதைப்பாடல் மாதன் வரலாற்றை எடுத்தியம்புகின்றது. இப்பகுதியில் மக்கள் வணங்கி வந்த எல்லாக் கடவுளரையும் ஸ்ராவண என்ற பூதம் பிடித்து ஏழு மலைகளில் தனித்தனியாக கட்டி வைத்தது. அந்தத் தெய்வங்களை விடுவித்தவர் மலை மாதேஸ்வரர் என்ற தெய்வக் குழந்தை ஆகும். ஏழு தெய்வங்களையும் விடுவித்து அவற்றை வணங்கி வந்த மக்களுக்கே மாதன் திருப்பிக் கொடுத்தார். பௌத்த சமயத்திலும் இக் கதை வழங்குகிறது.

ஏழு பூதங்களை வென்ற கதை

திபெத் நாட்டில் உள்ள பௌத்த சமயத்தின் ரிம்போச்சே எனப்படும் பத்மசாம்பவரின் கதைக்கும் மாதனின் கதைக்கும் பல ஒற்றுமைகள் உள்ளன பத்மஸ் என்பவர் பூட்டான் மாநிலத்தில் வாழ்ந்தவர். இவர் அங்கு ஏழு மலைகளில் இருந்த ஏழு பூதங்களைப் புலி மீது ஏறிச்சென்று வென்றார். இங்குப் பூதங்கள் என்று குறிப்பிடப்படுவன அங்குள்ள மக்கள் வணங்கிய நாட்டுப்புறத்

தெய்வங்களாகும். அதாவது அவர்கள் தங்கள் குலத்தில் இறந்து போன முன்னோரைத் தெய்வங்களாக வழிபட்டு வந்தனர். அந்தத் தெய்வங்களை அடித்துத் துரத்தி விட்டுப் பௌத்த சமயத்தை நிறுவியவர் பத்ம சாம்பவர். இவர் புலி மீது வந்து இறங்கிய இடம் தான்புலிக்குகைவிகாரை (விகாரை என்றால் பௌத்தக் கோவில்). பூடானில் சொல்லப்படும் இதே கதை தான் இங்குக் கர்நாடகாவிலும் சொல்லப்படுகிறது.

மூன்று மாதன் கோவில்கள்

ஏழு மலைகளில் ஒன்று மேட்டூருக்கு மேலே இருக்கும் மாதேஸ்வரன் மலையாகும். இம்மலைக்குத் தமிழர்கள் ஏராளமாகச் சென்று வணங்குகின்றனர்.

மேட்டூருக்கு மேலே இருக்கும் மாதேஸ்வரன்

ஈரட்டி, தாமரைக்கரை, தேவர்மலை என்ற மூன்று பகுதிகளில் மாதேஸ்வரனுக்கு 3 ஆலயங்கள் அங்கே வாழும் மக்களால் தனித்தனியாக கட்டப்பட்டுள்ளன. ஆதியில் சாலூர் மடத்தின் பொறுப்பில் இருந்த இவ்வாலயங்களை இன்று அரசு நிர்வாகம் செய்து வருகின்றது. மாதேஸ்வரன் கோவில் 19ஆம் நூற்றாண்டில் கட்டப்பட்டது. அதற்கு முன்பு இப்பகுதியில் பௌத்த கோயிலான புலிக்குகை விகாரை இருந்துள்ளது

ஐயப்பனும் மாதனும்

மாதேஸ்வரன் கோவிலுக்கு இன்னொரு கதையும் உண்டு. இக்கதை அருகிலுள்ள வடகேரளத்தைச் சார்ந்த ஐயப்பனின் கதையோடு தொடர்புடையது. ஐயப்பன் காட்டுக்குப் போய் புலிப்பால் எடுத்துக்கொண்டு புலியில் ஏறி வந்த நிகழ்ச்சி மாதன் கதையிலும் உண்டு. மாதன் என்ற ஒரு தெய்வச் சிறுவன் புலி மீது ஏறி நிறைய விஷப் பூச்சிகளை கூடையில் சுமந்து கொண்டு வருவதாக இங்கு ஒரு கதை வழங்குகிறது. எனவே விஷப் பூச்சி கடிக்கும் இக்கோவில் சிறந்த தீர்வாகிறது. .

பூலோகம் வந்த மாதன்

மாதன் என்ற சிறுவன் சிவன் கோவில் கட்டி வழிபட வேண்டும் என்று தேவலோகத்தில் இருந்து பூலோகத்திற்கு வந்தான். அவனை இங்கிருந்த

சித்தாந்த தேசிகர் என்னும் சாது தன்னுடைய சீடனாக ஏற்றுக் கொண்டார். அவனிடம் பல தெய்வீக சக்திகள் இருப்பதைப் பார்த்த அந்த சாமியாரும் ஊர் மக்களும் அவன் செய்து காட்டிய அதிசயங்களைக் கண்டு வியந்தனர்.

புலி மீதேறி வந்த மாதன்

ஒரு நாள் சித்தாந்த தேசிகர் இத் தெய்வச் சிறுவனையும் இன்னும் சில சீடர்களையும் காட்டுக்குள் போய் பூசைக்குப் பூ பறித்துக் கொண்டு வரும்படி கூறினர். சிறிது நேரம் கழித்து சிறுவர்கள் வந்து விட்டனர். ஆனால் மாதன் வரவில்லை. அவனைக் காட்டு விலங்குகள் ஏதேனும் அடித்துக் கொன்று விட்டதோ என்று பெரியவர்கள்

கர்நாடக மாநிலம் மாதேஸ்வரன் மலையில் 108 அடி உயரத்தில்
புலி வாகனத்தில் மாதேஸ்வர சாமி சிலை

மலைக்கோயில்கள் - சிவன், விஷ்ணு

கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் வேளையில் அவன்புலியின்மீதேறிதிரும்பிவந்தான். அவனுடைய கூடையில் பூக்கள் இல்லை மாறாக பல்வகை விஷப் பூச்சிகள் நிறைந்திருந்தன. அவனைக் கண்டு கிராமத்து மக்களும் சித்தாந்த தேசிகரும் அஞ்சி நடுங்கினர்.

விஷப் பூச்சி வசியம்

மாதன் புன்முறுவலுடன் தேள் பாம்பு போன்ற விஷ பூச்சிகள் நிரம்பிய கூடையை எடுத்துக் கொண்டு அங்கிருந்த ஒரு குளத்துக்குள் இறங்கினான். இறங்கியதும் அந்தக் கூடையை நீரில் அமிழ்த்தினான். கூடையில் இப்போது பூச்சிகளைக் காணவில்லை. நிறைய பூக்கள் காணப்பட்டன இந்த அதிசயத்தைக் கண்டு ஊர் மக்களும் சித்தாந்த தேசிகரும் வியந்து போயினர் இவனுடைய தெய்வ சக்தியை நினைத்து இவனைத் தெய்வமாக வணங்கத் தொடங்கினர்.

மாதேஸ்வரன் கோவில் குளம்

சித்து விளையாட்டுகள்

சித்தாந்த தேசிகர் மாதனைக் கர்நாடகாவின் மற்றொரு பகுதியில் குடகு மலையில் உள்ள பிரபுலிங்கமலை என்ற மலையில் வாழும் ஆதி கணேஷ்வர் என்பவரிடம் கல்வி கற்க அனுப்பி வைத்தார். மாதன் அங்கு சென்றும் சும்மா இருக்க வில்லை விஷப்பூச்சிகளை வைத்து சித்து வேலைகள் செய்தான். திடீரென்று பல்லியைப் பிடித்து பாம்பாக மாற்றுவான் பாம்பைப் பிடித்து பல்லியாக மாற்றுவான். பிரபுலிங்க மலையில் வாழ்ந்த மலைவாழ் மக்கள் இவனைக் கண்டு அஞ்சினர்.

மாதன் கை பட்டால்

ஒரு நாள் ஒருவர் ஒரு பசு மாட்டை அழைத்துக் கொண்டு வந்து 'மாதா இந்த மாடு பால் கறப்பதே இல்லை மலடாகிவிட்டது. இதற்குப் பால் வரம் கொடு' என்று கேட்டார். மாதன் பசு மாட்டைத் தொட்டுத்தடவினான். பசுவின் மடியில் இருந்து பால் சுரக்கத் தொடங்கியது. இதன்பிறகு மக்கள் அவனைத் தெய்வமாகக் கொண்டாடினர். மற்றொருவர்தனக்குத் தீராத உடல் நோவு இருப்பதாகவும் தன்னை சுகப்படுத்த அங்கிருந்த மருத்துவர்களால் இயலவில்லை என்றான். மாதன் ஒருவன் மட்டுமே தன்னைக் குணப்படுத்த முடியும் என்றும் வேண்டி நின்றான். மாதன்தரையில் இருந்த மண்ணை எடுத்து

மலைக்கோயில்கள் - சிவன், விஷ்ணு

அவன் கையில் விபூதியாக கொடுத்து அந்த விபூதியை அவன் உடல் முழுவதும் பூசவும் அவன் உடல் உபாதைகள் அனைத்தும் நீங்கின.

மாதன் கால் பட்ட இடமெல்லாம்

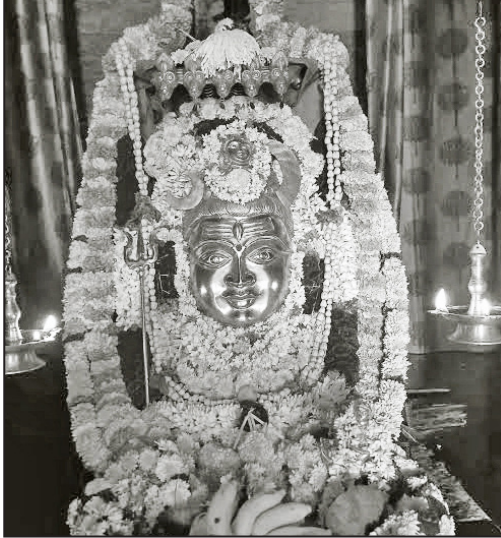
மாதன் மலைப்பகுதியில் காய்ந்த நிலப்பரப்பில் சென்றால் கூட அங்கு புதிய பசும்புல் முளைத்தது . அந்த இடம் பச்சைப்பசேல் என்று மாறியது. அவன் உடம்பில் தெய்வீக மணம் கமழ்ந்தது. கௌதம புத்தர் மகாவீரர் போன்றோர் செல்லும் பகுதியெல்லாம் செடியில் இருந்தும் மரத்திலிருந்தும் பூக்கள் பூத்து அவர்களின் பாதங்களுக்கு மெத்தையாக விழுந்து கிடக்கும் என்பார்கள். அதுபோல மாதன் சென்ற இடங்களில் அவன் கால் பட்ட இடம் எல்லாம் பசுமையாக மாறிற்று.

கல்லாகிப் போன மாதன்

மாதன் ஒரு நாள் புல்தரையில் அமர்ந்து கண்ணை மூடித் தியானம் செய்யத் தொடங்கினான். 12 ஆண்டுகள் ஆயிற்று. அவன் எழுந்திருக்கவே இல்லை. அமர்ந்த இடத்திலேயே தொடர்ந்து தவம் செய்து கொண்டிருந்தான். அதன் பின்பு அவன் அங்கேயே கல்லாக இறுகிப் போனான். அந்தக் கல்லை மக்கள் லிங்கமாகக் கொண்டு கோவில் கட்டி வழிபட்டனர். அதுவே மாதேஸ்வரன் கோவில் ஆயிற்று.

மன்னர் மான்யம்

மக்கள் கோவில்கட்டி மாதன்கல்லை லிங்கமாகப் பிரதிஷ்டை செய்ததும் அந்த லிங்கத்தின் மீது ஐந்து தலை நாகம் ஒன்று படமெடுத்து நின்றது. மாதன் லிங்கத்தின் பெருமை ஊர் உலகம் எல்லாம் பரவியது. மாதன் மாதேஸ்வரன் ஆனான். மாதேஸ்வரன் கோயிலுக்குப் பக்தர்கள் வந்து தங்கிச் செல்வதற்கு சகல வசதிகளையும் மைசூர் மகாராஜா செய்து கொடுத்தார். நிறைய நிவந்தங்கள் வழங்கினார். பொன் ஆபரணங்களையும் நவரத்தினங்களையும் நிலங்களையும் வழங்கினார்.

ஐந்து தலை நாகத்துடன் வீற்றிருக்கும் மாதேஸ்வரர்

மலைக்குடிகளின் குலதெய்வம்

ஜிஞ்செகவுடா என்பவர் இக்கோவிலை மீண்டும் சீரமைத்து இங்கு வரும் பக்தர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்தார். இம்மலையில் வாழும் சோளிகர், ஜெனு குருபர், காடு குருபர், குருபகவுடர் போன்ற மலைவாழ் குடிகளுக்கு மாதேஸ்வரனே குல தெய்வமாக விளங்குகின்றார். மாதேஸ்வரனின் தீவிர பக்தர்களாக இருப்பவர்கள் லிங்கத்தைக் கோர்த்து கழுத்தில் அணிவார்கள். கண்ணப்ப நாயனாரின் வாரிசுகள் இன்றும் இங்கு பூசாரிகளாக இருக்கின்றனர்.

கோவில் மகிமை

விஷக்கடியில் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் மாதேஸ்வரன் கோவிலுக்கு வந்து நிவாரணம் பெறுகின்றனர். உற்சவ

கோவில் தங்கத் தேர் இழுத்தல்

மூர்த்தியைப் புலி மீது இருத்தி கோயிலைச் சுற்றி வலம் வருவது ஒரு நேர்த்திக்கடனாக விளங்குகின்றது. அதைப்போல மாதன் ஈஸ்வரன் ஆகிவிட்டபடியால் ஈஸ்வரனுக்கு உரிய ரிஷப வாகனத்தில் உற்சவ மூர்த்தியை எழுந்தருளச் செய்து கோயிலை வலம் வருவதும் சிறப்பு நேர்த்திக்கடன் ஆகும். தங்கத் தேர் இழுப்பது சகல நன்மைகளையும் அளிக்கும்.

குட்டையூர் மாதேஸ்வரன்

கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் திருப்பூர் அருகே குட்டையூரில் ஒரு மாதேஸ்வரர் கோவில் உள்ளது. இக்கோவிலுக்கும் தமிழ்நாட்டில் அதிகப் புழக்கத்தில் உள்ள காராம்பசு கதையே சொல்லப்படுகிறது.

ஆடு மாடு மேய்க்கச் சென்ற சிறுவர்கள் ஒரு பசு மாடு மட்டும் அடிக்கடி காணாமல் போவதைக் கவனித்தனர். ஒரு நாள் அந்த மாடு எப்படிக்காணாமல் போகிறது என்று அதைத் தேடிச் சென்றபோது காராம்பசு ஒரு மரத்தடியில் நின்று பால் சுரந்து கொண்டிருந்தது. பசு அந்த இடத்தை விட்டு வெளியேறியதும் அங்கு ஒரு சுயம்புலிங்கம் இருந்ததைச் சிறுவர்கள் கண்டனர். இத்தகவலை ஊருக்குள் வந்து சொல்லவும் ஊர் மக்கள் மரத்தடியில் முளைத்திருந்த சுயம்புலிங்கத்திற்கு கோவில் கட்டி கும்பிடத் தொடங்கினர். இக்கோவிலும் மாதேஸ்வரனின் அருளாட்சியை உணர்த்துகிறது.

மலைக்கோயில்கள் - சிவன், விஷ்ணு

ஸ்ரீமாதேஸ்வரன் கோவில் - குட்டையூர்

வழிபாட்டின் பலன்

மாதேஸ்வரன் கோவிலுக்கு வந்து தொடர்ந்து வழிப்படும் இளைஞர்களுக்கு திருமணத் தடை விலகி நல்ல மணமகன் அல்லது மணமகள் அமைவார். விஷப்பூச்சிகளால் வைரஸ், நுண்ணுயிரி பாதிப்பால் உடல் நலிவுற்றோர் இக்கோயிலில் வந்து மாதேஸ்வரனை வணங்கிச் சென்றால் விஷப் பூச்சி தொல்லை அகலும்.

ॐ

3. திருமூர்த்தி மலை அமணலிங்கேஸ்வரர்

நீமிழ்நாட்டில் சமண பௌத்த மதங்கள் செல்வாக்குடன் இருந்த காலத்தில் அவர்கள் பெரும்பாலும் தங்கள் வழிபாட்டு இடங்களை மக்கள் நடமாட்டம் குறைந்த மலைப்பகுதிகளில் அமைத்தனர். இது தலங்களில் பள்ளிகள் நடத்தினர். மருத்துவ சேவை ஆற்றினர். அச்சமயங்கள் இங்கிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட பிறகு அவ் வழிபாட்டு இடங்கள் புதிய வரவான சைவ வைணவ

மலைக்கோயில்கள் - சிவன், விஷ்ணு

சமயங்களின் வழிபாட்டுத் தலங்களாக மாறிவிட்டன. அவற்றில் ஒன்று திருப்பூர் மாவட்டத்தில் உடுமலைப்பேட்டையில் இருந்து 21 கிலோமீட்டர் தொலைவில் உள்ள திருமூர்த்தி மலையின் அமணலிங்கேஸ்வரர் கோவில் ஆகும். இம்மலைப் பாறையில் பல சமணத் துறவிகளின் உருவங்கள் புடைப்புச் சிற்பங்களாகச் செதுக்கப் பட்டுள்ளன.

அமணலிங்கேஸ்வரர்

19 ஆம் நூற்றாண்டில் திருமூர்த்தி மலையில் அமணலிங்கேஸ்வரர் பெயரில் தனிச் சன்னதியும் அருகே விநாயகர் மற்றும் முருகனுக்கு உப சந்நிதிகளும் கட்டப்பட்டன. மூன்று நிலை கொண்ட ராஜகோபுரம் எழுப்பப்பட்டது. அதன் பின்பு இந்து

கோவில் நுழைவு வாயில்

அறநிலையத்துறையின்கட்டுப்பாட்டில் இக்கோவில் வந்துவிட்டது. இன்று சிவாகம முறைப்படி மூன்று கால பூஜைகளும் இக்கோவிலில் நடைபெறுகின்றன. இங்கு எல்லா அமாவாசை நாட்களிலும் சிறப்பு வழிபாடுகள் உண்டு. குறிப்பாக மகாசிவராத்திரிக்கு விடிய விடிய விசேஷ பூஜைகள் நடைபெறும்.

அமாவாசை வழிபாடு

பொதுவாக சைவ சமயத்தில் சிவபெருமான் சுடலையாண்டி என்பதால் அமாவாசை பூஜை அவருக்கு விசேஷம். அம்பாளுக்கு பெளர்ணமி பூஜை பிரசித்தம். சமணர் கோவில்களில் அமாவாசை வழிபாட்டுக்கு சிறப்புக்காரணம் உண்டு. இக்கோவில் சமணர் வழிபாட்டுத் தலமாக இருந்து சிவன் கோவிலாக மாறியதால் அமாவாசை சிறப்பிடம் பெற்றது.

சமண தீபாவளி

வடநாட்டில் மகாவீரர் ஒரு மன்னனின் அரண்மனையில் மக்களுக்கு உபதேசம் செய்து கொண்டிருந்த வேளையில் அதிகாலை 4 மணி அளவில் உட்கார்ந்து நிலையில் இயற்கை எய்தினார். அவர் இறந்துவிட்டதை உணர்ந்ததும் மன்னன் தன் அரண்மனையின் உப்பரிகையில் விளக்கேற்றினான். அதைப் பார்த்து மற்றவர்களும் அவரவர் வீட்டில் விளக்கேற்றினர். மகாவீரர் நிர்வாண நிலை அடைந்த

கோவிலைச்சுற்றி ஓடும் அருவி நீரோட்டத்தில் காணப்படும்
நாகர் சிலைகள்

நாள் அமாவாசை என்பதால் சமணர்கள் அமாவாசை
நாளை வழிபாட்டுக்குரிய சிறப்புடைய நாளாகக்
கருதுகின்றனர். இதுவே ஆண்டுதோறும்
கொண்டாடப்படும் தீபாவளி பண்டிகையாகும்.

பௌத்த தீபாவளி

பௌத்தர்கள் தீபாவளிப் பண்டிகையைக்
குபேரனுக்குரிய பூஜை நாளாகக் கொண்டு புதுக்
கணக்குத் தொடங்குவார்கள். அவர்கள் மகிழ்ச்சியான
நாளாக அதைக் கொண்டாட சமணர்கள் அன்று துக்க
நிவாரண நாளாக எண்ணெய் வைத்து குளித்து
இறைச்சி எடுத்து சாப்பிட்டு தீபாவளியை
அனுசரிப்பார்கள்.

கதை கதையாம் காரணமாம்

சமண பௌத்த சமயங்கள் வெளியேற்றப்பட்ட பிறகு தீபாவளிப் பண்டிகை தொடர்ந்து கொண்டாடப்பட்டது. ஆனால் அதற்குரிய காரணங்கள் மாற்றிச் சொல்லப்பட்டன. சமணர்கள் கொண்டாடிய பகுதியில் நரகாசுரனின் இறப்புக்காகக் கொண்டாடப்படுவதாகப் புதிய கதை உருவாக்கப்பட்டது.

பௌத்தர்கள் கொண்டாடிய பகுதியில் ராமன் அயோத்திக்குத் திரும்பிய நாள் என்பதால் விளக்கேற்றி அவனை வரவேற்றனர் என்று காரணம் தெரிவிக்கப்பட்டது. குபேரபூஜைகதை மாற்றப்பட்டு

மலைக் குகைகளுக்கிடையே காணப்படும் பஞ்ச லிங்கங்கள்

இராமன் கதை புழக்கத்திற்கு வந்தது. இதைத் தான் நம் கிராமங்களில் கதை கதையாம் காரணமாம் என்றனர்.

தமிழகத்தில் இருவகை தீபாவளி

தமிழ்நாடு ஒரேமாநிலமாக இருந்தாலும் பௌத்த சமயம் செல்வாக்கு பெற்ற திருச்சி தஞ்சாவூர் புதுக்கோட்டை நாகப்பட்டினம் பகுதிகளில் தீபாவளி பௌத்த சார்புடன் வீடுகளில் மாவிலை தோரணம் கட்டி லக்ஷ்மி பூஜையாக (குபேர பூஜை) மங்களகரமாகக் கொண்டாடப்படும். மதுரை ராமநாதபுரம் திண்டுக்கல் போன்ற பகுதிகளில் சமண சமயச் சார்புடன் இறந்தவருக்குரிய கடன்களைச் செய்து கொண்டாடப்படும்.

ஆக சமயங்கள் மறைந்தாலும் அவற்றின் எச்சங்களான கோவில்கள் போன்ற கட்டுமானங்களும் பண்டிகை போன்ற பண்பாட்டு நிகழ்வுகளும் இன்னும் வேறு வேறு பெயரில் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன.

வழிபாட்டின் பலன்

திருமூர்த்தி மலையில் உள்ள அமணலிங்கேஸ்வரர் கோவிலுக்கு வந்து வழிபடுகின்றவர்களுக்குக் குழந்தைப் பேறு கிடைக்கும். திருமணத்தடை நீங்கும். இங்குள்ள விநாயகர் கோவிலின் முன்னே உள்ள வரடி கல் என்ற கல்லின் மீது தேங்காய் பழம்

விநாயகர் மற்றும் சுப்ரமணிய சுவாமி சந்நிதி

வைத்து வழிபட்டால் நினைத்த காரியம் நடக்கும். மேலும் இக்கல்லை இரு கைகளாலும் பிடித்து மனம் ஒன்றி தியானம் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்யும்போது அந்த கல்லின் மீது வைத்திருக்கும் தேங்காய் பழத்தை தியானம் செய்வோர் அவர் அறியாமல் தொட்டு விட்டால் குழந்தைப் பேறு உறுதி.

மானஸ்தம்பம்

மானஸ்தம்பம் என்பது ஒரே கல்லில் செய்யப்பட்ட தூணாக தென்னிந்திய சமணர் கோவில்களில் முன்பு நடப்பட்டது. வடநாட்டில் இது பல கற்களின் அடுக்காக மிக உயரமாக இருக்கும். தென்னாட்டில் ஒரே கல்லில் செதுக்கப்பட்ட தூணாக வைக்கப்படுகின்றது. இத் தூணின் உச்சியில்

மலைக்கோயில்கள் - சிவன், விஷ்ணு

தீர்த்தங்கரரின் முகங்கள் நான்கு பக்கமும் காணப்படும். அதன் தலைப்பகுதியில் யட்சனின் முகம் இருக்கும். அவன் காவல் பணி செய்வான்.

தலைமைத் தெய்வம் - மும்மூர்த்தி

தென்னிந்தியாவில் மூன்று முகங்களை கொண்ட கற்களையும், தூண்களையும் சைவப் பேரெழுச்சிக்குப் பிறகு மும்மூர்த்தி லிங்கம் என்று அழைத்தனர். தமிழகத்தின் வட மாவட்டங்களிலும் மேற்கே

கருவறை லிங்கம்

கருவறை மும்மூர்த்திகள்

அமணலிங்கேஸ்வரர் கோவிலிலும் மும்மூர்த்திகளைக் கொண்ட லிங்கங்களைக் கருவறையில் காணலாம். இக்குகை கோவிலில் உள்ளே கருவறையில் மும்மூர்த்திகளும் உள்ளனர்.

துணைத் தெய்வங்கள்

அமணலிங்கேஸ்வரர் கோயிலில் சிவபெருமான் தவிர அகோர வீரபத்திரர், வனதுர்க்கை, பத்திரகாளி, ஊத்துவதாண்டவர், ராமாவதாரம், நரசிம்ம அவதாரம், விசாலாட்சி, காசி விஸ்வநாதர், வேணுகோபாலன், போன்றவர்களும் துணைத் தெய்வங்களாக காட்சி அளிக்கின்றனர்.

சப்த கன்னியர்

மும்மூர்த்திகளும் சிறு குழந்தைகளாக
எட்டுக்கால் மண்டபத்தில் விளையாடிக்
கொண்டிருந்த போது கஞ்சமலையிலிருந்து ஒரு கல்
உருண்டு வந்தது. அப்போது அடிவாரத்தில் இருந்த
சப்த கன்னியர் ஏழு விரலி மஞ்சள் வைத்து உருண்டு
வந்த கல்லைத் தடுத்து நிறுத்தினர்.

சப்த கன்னியர்

இவர்கள் மலைக்காவல் தெய்வங்கள். மலைவாழ் மக்களை இயற்கைப் பேரிடரில் இருந்து காப்பற்றும் சக்தி படைத்தவர்கள். சமண சமயத்திலும் சப்த மாதர்கள் உள்ளன.

திருமூர்த்தி மலையிலுள்ள சப்த கன்னியர் மற்ற சிவன் கோவிலின் திருச்சுற்றில் உள்ள மகேஸ்வரி, கோமாரி, வைஷ்ணவி போன்றோர் கிடையாது. இவர்கள் பட்டரசி, தேவகன்னி, பத்ம கன்னி சிந்து கன்னி, அகஜா கன்னி, வன கன்னி, சுமதி கன்னி என்பவர் ஆவர். இங்கே சப்த கன்னியருக்குத் தனி சன்னதி உள்ளது.

கதை -1

அமணக்கோலத்தில் மும்மூர்த்திகள்

பழைய கோவில்கள் புதிய கோவில்களாக மாறும் போது பழைய தெய்வங்கள் சக்தி இல்லாதவை என்பதை உணர்த்தும் வகையில் புதிய கதைகள் (தல புராணங்கள்) எழுதப்படுவதுண்டு. அவ்வாறாக அமணலிங்கேஸ்வரர் கோவிலுக்கும் ஒரு கதை உருவாக்கப்பட்டது.

சமணர்களில் திகம்பரர், ஸ்வேதாம்பரர் என்று இரு பிரிவினர் உள்ளனர். அவர்களில் திகம்பரர் என்ற பிரிவினர் திசையை ஆடையாக உடுத்தியவர்கள். அதாவது துணி எதுவுமே உடுத்தாதவர்கள். அமண கோலத்தில் இருப்பவர்கள். இவர்கள்தாம் செல்லும்

இடங்களுக்கெல்லாம் அம்மணமாகவே சென்றனர். இதனால் இவர்கள் ஊருக்குள் பெரும்பாலும் வருவதில்லை. மலையை குடைந்து படுகைகளை உருவாக்கி அங்கேயே தங்குவர். படுகைகளை உருவாக்கிக் கொடுத்தவர்கள் பெரும்பாலும் அரசர் மற்றும் வணிகர் ஆவர். அந்தந்த சமணப் படுகைக்கு மேல் இன்னார் கொடுப்பித்தோர் என்று என்ற கல்வெட்டும் காணப்படும்

அமண கோலத்தில் இறைவன் இருக்கின்றான் என்பதற்கு நியாயம் கற்பிக்கும் வகையில் ஓர் அழகான புராணக்கதை உண்டு. அத்திரி முனிவர் மனைவி சதி அனுசுயா மாபெரும் பத்தினி ஆவாள். இவளது கற்பின் திறத்தைச் சோதிக்க வேண்டி மும்மூர்த்திகள் மூவரும் யாசகர் போல அத்திரி ரிஷியின் குடிலுக்கு வந்தனர். அவர்களுக்கு உணவிடுவதற்காக அனுசுயா வெளியே வந்தாள். ஆனால் அந்த யாசகர் மூவரும் அனுசுயா தங்களுக்கு ஆடை இல்லாமல் வந்து உணவு வழங்கினால் மட்டுமே உணவு உண்போம் என்று சொல்லிவிட்டனர்.

அதிதி மகாதேவோ பவ (விருந்தினர் இறைவனுக்குச் சமம்) என்ற நம்பிக்கை இருந்த காரணத்தினால் இவர்களைப் பட்டினியாகத்திருப்பி அனுப்ப இயலாது. எனவே சதி அனுசுயா இம் மூவரையும் குழந்தைகளாக மாற்றினாள். தானும் தன்

மும்மூர்த்திகளும் அனுசயாவிடம் யாசகம் கேட்கும் காட்சி

உடைகளை நீக்கிவிட்டு குழந்தைகளுக்கு அமிர்தப் பால் கொடுத்தாள். அவை பசியாறியதும் குழந்தைகளைக் கீழே கிடத்திவிட்டு இவள் போய் உடை மாற்றிக் கொண்டு வந்தாள். பின்பு அக் குழந்தைகளை மீண்டும் மனிதர்கள் ஆக்கினாள்.

யாசகர்களாக வந்த மும்மூர்த்திகளுக்கும் அவளது கற்பின் திறம் வெளிப்பட்டதால் அதனை மெச்சி அவர்கள் தங்களின் சுய உருவத்தை அனுசயாவுக்குக் காட்டினர். அதிதி முனிவரையும் அவரது பத்தினி அனுசயாவையும் வாழ்த்தி மறைந்தனர். ஆக மும்மூர்த்திகளும் குழந்தை வடிவில் அம்மணமாக

மலைக்கோயில்கள் - சிவன், விஷ்ணு

வந்த தலம் இது என்பதால் இறைவன் அமணலிங்கேஸ்வரர் அழைக்கப்படுகின்றார்.

தீபஸ்தம்பம்

அமணலிங்கேஸ்வரர் கோவில் ஆரம்பத்தில் சமணர் கோவிலாக இருந்தது என்பதற்கான ஓர் உறுதியான அடையாளம், ஆதாரம் இக்கோவிலின் வாயிலில் இருக்கும் காணப்படும் மானஸ்தம்பம் என்ற தூண் ஆகும். இப்போது இதனைத் தீபஸ்தம்பம் என்கின்றனர். மானஸ்தம்பம் என்பது ஜைனர் கோவிலின் முன்பு நிறுத்தி வைக்கப்படும் தூணாகும். இந்தியாவில் உள்ள சரவணபெலகோலா உட்பட

தீபஸ்தம்பம்

பல்வேறு சமணக் கோவில்களின் முன்பு 30 அடி உயரமுள்ள ஒரே கல்லாலான மானஸ்தம்பம் உண்டு.

கதை 2

அகத்தியர் தென்பகுதிக்கு வந்த கதை

பொதுவாக சமண பௌத்தர்கள் வழிபாட்டு இடங்களில் சைவர்கள் சார்பாக அகத்தியர் கதை நிலவுவது உண்டு. காரணம், சமண பௌத்த முனிவர்களைப் பழைய பெயர்களில் அழைக்காமல் அகத்தியர் என்ற புதுப் பெயரில் வைதீக சமயத்தினர் அழைத்தனர். இங்கும் அது போல ஒரு கதை நிலவுகின்றது.

அகத்திய முனிவர் வடக்கே கைலாயத்தில் சிவன் பார்வதிக்கு நடந்த திருமணத்தை காணச் சென்ற போது அங்கு கூடிய கூட்டத்தினால் வடக்கே உயர்ந்து தெற்கே தாழ்ந்து விட்டது. சிவபெருமான் அகத்தியரிடம் நீ உடனே தெற்கே சென்றால் பூமி சமன்பட்டு விடும் என்றார். அகத்தியரும் சிவபெருமானின் கட்டளைக்கிணங்கி தென்பகுதிக்கு வந்தார். அவர் தென்பகுதிக்கு வந்ததும் தென்பகுதி வட பகுதியோடு சமமாக மாறிவிட்டது. அவர் கிளம்பும் போது 'நான் எப்படி இறைவா உன்னுடைய திருமணக் காட்சிகளை காண்பது?' என்று கேட்டார். 'நீ அங்கிருந்தே என்னுடைய திருமணத்தைப் பார்க்கலாம்' என்று சிவபெருமான் தெரிவித்தார்.

மகிழ்ச்சியோடு சிவபெருமானின்கட்டளைக்கிணங்கி அகத்தியர் தென்பகுதிக்கு வந்து இங்கிருந்து சிவன் பார்வதி திருமணத்தைக் கண்ணாரக் கண்டு களித்தார். அகத்தியர் வந்து திருமணத்தைக் கண்டு களித்த தலம் திருமூர்த்தி மலை ஆகும். இக்கதை இன்னும் சில கோவில்களுக்கும் தல புராணக் கதையாக விளங்குகின்றது.

சந்தனம் எறிதல் அமணலிங்கேஸ்வரர்கோவிலின் உள்ளே இருக்கும் மும்மூர்த்திகளின் எதிரே நின்று சந்தன உருண்டைகளை அவர்கள் மீது எறிய வேண்டும். சரியாக அவர்களின் நெற்றியில் சந்தன உருண்டை போய் அப்பிக்கொண்டால் அந்த உருண்டையை எறிந்தவரின் வேண்டுதல் உடனே நிறைவேறும். இந்நடைமுறை இக்கோவிலுக்கு உரிய தனிச்சிறப்பாகும்.

இதே பழக்கம் சமணசமயம் சிறப்புற்று இருந்த மதுரையில் மீனாட்சியம்மன் கோவிலில் உண்டு. அங்கு சந்தனம் எறிவதற்குப் பதிலாக கம்பத்தடி மண்டபம் முன்பு ஒன்பதடி உயரபத்திரகாளியின் மீது பசு வெண்ணெய் உருண்டைகளைப் பக்தர்கள் எறிந்தனர். பல நூறு ஆண்டுகள் பழக்கத்தில் இருந்த இம்முறை தற்போது சில ஆண்டுகளாக நிறுத்தப்பட்டு விட்டது.

அறிவுக்கடவுள் தட்சிணாமூர்த்தி

சமணர்கள் அறிவு ஆராய்ச்சிக் கொள்கையை தம்முடைய சமயக் கொள்கையாகக் கொண்டனர். எனவே அவர்கள் இறைவனை அறிவன் என்றும் அருகன் என்றும் அழைத்தனர். பல நூல்களை வடமொழியிலிருந்து தமிழுக்கு மொழிபெயர்த்தனர். இவர்கள் மொழிபெயர்த்த காப்பியங்களும் உருவாக்கிய நிகண்டுகளும் பல பல. நிகண்டு என்பது செய்யுள் வடிவில் இயற்றப்பட்ட அகராதி ஆகும். ஒரு சொல்லுக்கு வழங்கும் பல பொருளை (அர்த்தத்தை) ஒரே செய்யுளாக இயற்றி வைத்தனர். ஒரு செய்யுளை படிப்பது ஒரு சொல்லின் பல பொருளை அறிய மாணவருக்கு எளிதாக உதவும். இவர்கள் இருக்கும் இடங்களில் பள்ளிகளை ஏற்படுத்தினர். ஆசிரியரும் மாணவருமாக இருந்த பள்ளிகள் சமணப் பள்ளிகள்

தட்சிணாமூர்த்தி

எனப்பட்டன. இதன் காரணமாக கல் ஆலமரத்தின் கீழ் தட்சிணாமூர்த்தியும் அவரது பாதத்தில் சனக முனிவர்களும் அமர்ந்திருக்கும் கோலம் சிவன் கோவில்களில் சிவன் கருவறையின் கோஷ்டத்தில் இடம் பெறும். பௌத்தர்களும் ஆலமரத்தின் கீழ் கவுதம் புத்தர் அமர்ந்து சீடர்களுக்கு போதிக்கும் சிலைகளைத் தமது வழிபாட்டுத் தலங்களில் வைத்திருந்தனர். இதுவும் பின்னர் தட்சிணாமூர்த்தி ஆயிற்று. .

போக பாக்கியம், புத்தர பாக்கியம்

அமணலிங்கேஸ்வரர் கோயிலில் தட்சிணாமூர்த்திக்கு என்று தனிச் சிறப்பு உள்ளது. மாணவர்களின்கல்வி மேம்பாடு அடையவும் ஆடவர் மற்றும் பெண்களுக்கு போக பாக்கியம், புத்திர பாக்கியம் கிடைக்கவும் தட்சிணாமூர்த்தியை வழிபாடு செய்வது சிறப்பு. கிரகங்களில் சுக்கிரன் ஆண் பெண் ஈர்ப்புக்கு (காதலுக்கு) உரியவன் என்றாலும் குரு பகவான் மட்டுமே அவர்களின் போகத்திற்கும் புத்திர பாக்கியத்திற்கும் உரியவன். எனவே தட்சிணாமூர்த்தியைத் தொடர்ந்து வழிபட்டு வரும் போது மனிதர்களுக்கு நல்ல போக பாக்கியமும் புத்திர பாக்கியமும் கிடைக்கும். அறிவும் கல்வியும் வளரும்.

4. பாலமலை ரங்கநாதர் கோவில்

கோவை மாவட்டத்தில் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையில் உள்ள ஒரு குன்று பாலமலை ஆகும். கோயம்புத்தூரில் இருந்து மேட்டுப்பாளையம் போகும் வழியில் பெரியநாயக்கன்பாளையத்திற்கு மேற்கே 11 கிலோமீட்டர் தொலைவில் பாலமலை உள்ளது. இம்மலையின் மேலே ரங்கநாதர் கோவில் 500, 600 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கட்டப்பட்டது.

பாலமலையின் மேலே ரங்கநாதர் கோவில்

பெருமாள் நின்ற கோலத்தில் காட்சி அளிக்க அருகில்
பூங்கோதை நாச்சியாரும் செங்கோதை நாச்சியாரும்

ரங்கநாதரும் கோதை நாச்சியர்களும்

பால மலை ரங்கநாதர் கோயிலின் கருவறையில் பெருமாள் நின்ற கோலத்தில் காட்சி அளிக்கின்றார். பூங்கோதை நாச்சியாரும் செங்கோதை நாச்சியாரும் இரண்டு தனித்தனி சந்நிதிகளில் இடம் பெற்றுள்ளனர். மகா மண்டபத்தில் இருக்கும் ஊஞ்சலில் பள்ளி கொண்டுள்ள ரங்கநாதரின் அருகில் பூதேவியின் ஸ்ரீதேவியும் உள்ளனர். இராமானுஜர் பரமவாகதேவர் மற்றும் காளிதாசருக்கு உப சந்நிதிகள் உண்டு. காளியண்ணன் அவர்களுக்குத் தனிச்சன்னதி உள்ளது.

பிள்ளை வரமருளும் பிள்ளையார்

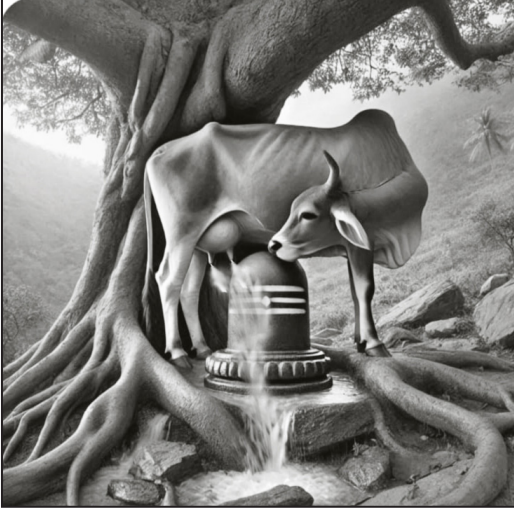
கருவறையின் பின்புறத்தில் வைணவத்திலும் பிச்சையாழ்வார் என்று அழைக்கப்படும் விநாயகர் பூவரச மரத்தின் கீழ் எழுந்தருளியுள்ளார். பக்தர்கள் இம்மரத்தில் மாங்கல்ய பலம் வேண்டி மஞ்சள் கயிறு கட்டுகின்றனர். குழந்தை வரம் வேண்டுமோர் தொட்டில் கட்டுகின்றனர்.

காராம்பசு பால் சுரந்த ரகசியம்

காரை மரம் தலவிருட்சமாக விளங்குகின்றது. பத்ம தீர்த்தமும் பால் சுனையும் புனித தீர்த்தங்களாக உள்ளன. மலைப்பகுதி என்பதால் இங்கு இயற்கையான சுனை ஒன்று உள்ளது. நீரின் சுவை கருதி அதனை பால் சுனை என்று அழைக்கின்றனர்.

பாலமலையில் உள்ள பத்ம தீர்த்தம்

பால் என்ற பெயரிலேயே இம்மலை பாலமலை என்று அழைக்கப்படுகிறது. ஒரு காலத்தில் இம்மலையில் ஆடு மாடு மேய்த்தவர்கள் ஒரே ஒரு பசு மாடு மட்டும் ஒரு மரத்தடியில் பால் சுரந்ததைக் கண்டு அவ்விடத்தை அகழ்ந்து பார்த்த போது அங்குப் பெருமானின் சிலை ஒன்று கிடைத்தது. அந்தப் பெருமானுக்குக் கோவில் கட்டி கருவறையில் அவரைப் பிரதிஷ்டை செய்தனர். பசு பால் சுரந்த மலை என்பதால் இம்மலை பாலமலை எனப்பட்டது.

கோயிலின் அர்த்தமண்டபத்தில் கிழக்கு நோக்கி சக்கரத்தாழ்வாரும் அச்சிலையின் பின் பகுதியில் மேற்கு நோக்கி யோக நரசிம்மரும் உள்ளனர். பெருமாள் அலங்காரப் பிரியர் என்பதால்

கருவறையில் இருக்கும் ரங்கநாதருக்கு ஆள் உயர மாலைகள்தினமும் சாத்தப்படுகின்றன. அவருக்குத் தினமும் பட்டும் பீதாம்பரமும் மாலைகளும் சார்த்துகின்றனர். இக்கோயிலில் பஞ்சராதர் முறைப்படி மூன்று கால பூஜை நடைபெறுகின்றது

சித்ரா பௌர்ணமி

இக்கோயிலில் சித்ரா பௌர்ணமி மிகப் பெரிய விழாவாகக் கொண்டாடப்படும். அன்றைக்குப் பத்ம

ஆள் உயர மாலையுடன் முழு அலங்காரத்தில் பெருமாள்

பாலமலை ரங்கநாதர் கோவில் சித்ரா பவுர்ணமி விழா

தீர்த்தத்தில் தெப்பத் திருவிழா நடைபெறும். தேரோட்டமும் அதே நாளில் சிறப்பாக நடக்கும். இது தவிர புரட்டாசி சனிக்கிழமைகளில் விசேஷ வழிபாடுகள் உண்டு. கிருஷ்ண ஜெயந்தி, அனுமன் ஜெயந்தி, வைகுண்ட ஏகாதசி ஆகியவை சிறப்பாக கொண்டாடப்படுகின்றன. இக்கோவில் காலத்தால் பிந்தியது எனினும் தல புராணக் கதைகள் நிறைய உள்ளன.

கதை 1

கோவில் கட்ட உதவிய வெடிப்பு

ஒரு காலத்தில் கன்வ மகரிஷியின் வழியில் வந்த காளிதாச மகரிஷி என்பவர் இவ் ஊரில் குடில் அமைத்துத் தவம் செய்தார். இப்பகுதியில் காராம்பசு

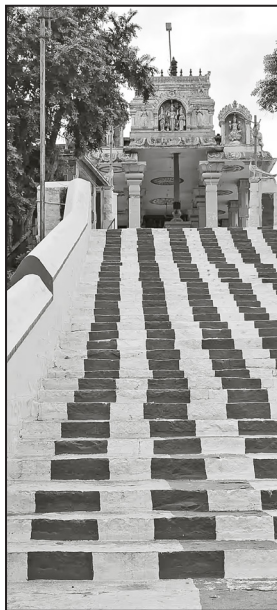
ஒரு மரத்தடியில் தினமும் போய்ப் பாலைச்சுரந்தது. அங்கு போய் மக்கள் பார்த்த போது இறை பக்தர் ஒருவருக்கு அருள் வந்து இங்கு நான், இந்த பூமிக்குள் இருக்கிறேன் எனக்கு இந்த இடத்தில் கோவில் கட்டி வணங்கி வாருங்கள் என்றார்.

அடுத்து, கீலக வருஷம் வைகாசி மாதம் 15 ஆம் தேதி இரவு 12 மணிக்கு திடீரென்று இப்பகுதியில் திடீரென வெடிச்சத்தம் கேட்டது. பாறைகள் பாளம் பாளமாக வெடித்தன. அப்போது உங்கன கவுடர் வம்சத்தில் தோன்றிய ஒருவரின் கனவில் இறைவன் தோன்றிகன்னி மூலையில் மணல் நிறைய இருக்கிறது, ஈசானிய மூலையில் பாறை வெடித்துக்கிடக்கின்றது, அவற்றை எடுத்து எனக்குக் கோவில் கட்டுங்கள் என்றார். அதன்படி ரங்கநாதர் கோவில் கட்டப்பட்டது

காளிதாச சுவாமி சமாதி சன்னதி

பின்பு உங்கனகவுடர்வழியில் தோன்றிய நஞ்சுண்ட கவுடர் என்பவர் அஸ்தகிரி, கோபகிரி கருடஸ்தம்பம் ஆகியவற்றை இங்குப் பிரதிஷ்டை செய்து வணங்கினார். பின்பு வனவிலங்கு அதிகாரியாக இருந்த முனியப்பப் பிள்ளை கோவிலுக்கு ஒன்றரைகிலோ மீட்டர் உயரத்திற்குப் படிக்கட்டுகளை அமைத்தார்.

கதை 2

கல்லாய் சபிக்கப்பட்ட தீயவன்

விசுவாமித்திர மகரிஷி தவத்தில் இருந்த போது அவரது தவத்தைக் கலைக்க ரம்பா அவர் முன்பு நடனமாடினாள். அவளது இடையூறைத் தாங்க இயலாது அவளைக் கல்லாய்ப் போகும்படி ரிஷி சபித்தார். சில ஆண்டுகள் கழிந்ததும் வேறொரு முனிவரால் சபிக்கப்பட்ட ஒரு தேவ கன்னி கிருதசி என்ற பெயரில் ராட்சசியாக இந்த மலையில் அலைந்து திரிந்தாள். அவளும் விசுவாமித்திரருக்கு பெரிய இடையூறாக இருந்தாள். இதனால் தியானத்திலிருந்து கண்விழித்த விசுவாமித்திரர் அருகில் கிடந்த கல்லை எடுத்து அரக்கியின் மீது எறிந்தார். அவர் எறிந்த கல்

ரிஷியின் சாபத்தால் ஏற்கெனவே கல்லாக உரு மாறிக்
கிடந்த ரம்பையின் மீது விழுந்தது. இருவரும் உயிர்
பெற்று எழுந்து எதிரே இருந்த பத்மதீர்த்தக் குளத்தில்
விழுந்து சாப விமோசனம் பெற்றனர். பின்பு
இருவரும் தேவலோகம் திரும்பினர். பத்ம தீர்த்தம்
என்று தற்போது அழைக்கப்படும் குளத்தின் பழைய
பெயர் சக்கர தீர்த்தம் ஆகும்.

கதை 3

துரோகி பைத்தியம் ஆவான்

சோம வம்சத்தைச் சேர்ந்த நந்த பூபாலன் என்ற
மன்னன் சந்நியாசம் நாடி காட்டுக்குச் செல்ல முடிவு
செய்தான் அதனால் தன் ஒரே மகனான இளவரசனை

ரெங்கநாதப் பெருமாள்

அமைச்சர் தர்ம குப்தரிடம் விட்டுச் சென்றான். இளவரசனும் மகுடாபிஷேகம் செய்து தர்மத்தின் வழியில் ஆட்சி செய்து வந்தான்

ஒருநாள் இளம் மன்னன்காட்டுக்கு வேட்டைக்குச் சென்றான். தாகத்துக்குத் தண்ணீர் தேடி தனியாக வெகு தூரம் வந்துவிட்டான். பொழுதும் இருட்ட தொடங்கியது. அப்போது அங்கு ஒரு கரடி வருவதைப் பார்த்து ஒனு மரத்தில் ஏறி உட்கார்ந்து கொண்டான். அங்குத் திடீரென்று ஒரு சிங்கம் கரடியை அடித்துத் தின்னும் நோக்கில் வந்தது. இதைப் பார்த்ததும் கரடியும் மன்னன் இருந்த மரத்தில் ஏறிவிட்டது. சிங்கம் கீழேயே சுற்றி வந்தது.

இரவு வெகு நேரம் ஆனதும் கரடிக்கும் மன்னனுக்கும் உறக்கம் கண்ணைச் சுழற்றியது. மன்னன் கரடியை பார்த்து 'எனக்குத் தூக்கம் வருகின்றது. நான் சற்று நேரம் உறங்குகின்றேன். நீ எனக்குக் காவலாக இரு. பின்பு நீ உறங்கலாம். நான் உனக்குக் காவலாக இருப்பேன்' என்றான். கரடியும் ஒப்புக்கொண்டது. மன்னன் உறங்கினான் இப்போது சிங்கம் கரடியைப் பார்த்து 'அந்த மனிதனைக் கீழே தள்ளிவிடு. நான் அவனைச் சாப்பிட்டு விட்டுப் போகிறேன். நீ பிழைத்துப் போ' என்றது. அதற்கு கரடி 'நான் அவ்வாறு செய்ய மாட்டேன். அது நம்பிக்கை துரோகம். நம்பிக்கை துரோகத்திற்கு பிராயச்சித்தமே

கிடையாது. நான் அந்தத் தவறை ஒருபோதும் செய்ய மாட்டேன்' என்று சொல்லிவிட்டது.

மன்னன் சில மணி நேரம் உறங்கிவிட்டுக் கண்விழித்தான். கரடியைப் பார்த்து 'நீ இப்போது தூங்கு' என்றான். கரடி உறங்கத் தொடங்கியது. இப்போது சிங்கம் அவனைப் பார்த்து 'ஏமானிடனே அந்தக் கரடியைக் கீழே தள்ளி விடு. நான் பசியாறிவிட்டுப் போகிறேன். நீ பிழைத்துப் போ: என்றது. மன்னன் யோசித்தான். இதுவும் நல்ல ஏற்பாடு தானே. சிங்கத்தின் பசி தீர்ந்தால் அது போய்விடும் அல்லவா! இங்கு நிற்காது, என்று

பாலமலை ரெங்கநாதப் பெருமாள் கோவில்

எண்ணி கரடியைத் தள்ளி விட முயன்றான். கரடி விழித்துக் கொண்டது அதனால் கீழே விழவில்லை. மரத்தின்கிளையைப் பற்றிக் கொண்டு மேலே சென்று விட்டது. அது நம்பிக்கை துரோகம் செய்த மன்னனைப் பார்த்து 'உனக்கு அறிவு இல்லையா? உன்னை நம்பிக் கண்ணுறங்கிய என்னைக் கீழே தள்ளி விட பார்த்தாயே. உன் புத்தி பிறழ்ந்து விட்டதா? பைத்தியமாநீ?' நீகிறுக்காகவே போபைத்தியமாகவே திரி' என்று சாபம் கொடுத்து விட்டது.

மன்னனுக்கு மெல்ல மெல்ல சித்தம் கலங்கியது. பைத்தியம் ஆகிவிட்டான். இவனுக்குச் சித்த சுவாதீனம் திரும்ப வேண்டும் என்று அரசரும் அமைச்சரும் ஜைமினி சித்தரிடம் அழைத்துச்

சென்றனர். அவர் மலையில் உள்ள குளத்தில் தினமும் நீராடி வாருங்கள். பித்த நிலை மாறும்' என்றார். மன்னனை அந்தக் குளத்தில் அவன் தந்தையும் அமைச்சரும் ஒரு ஆண்டு காலம் நீராட வைத்தனர். அதன் பின்பு அவனுக்குப் பிடித்திருந்த பைத்தியம் விலகியது. இந்த குளமே நோய் தீர்க்கும் பத்ம தீர்த்தம் ஆகும்.

கதை 4

ராட்சதன் மனிதனாக மாறினான்

வசிஷ்ட மகரிஷி கைலாயத்திற்குச் சென்று சிவபெருமானைக் கண்டு வணங்கித் திரும்பி வரும்போது விசுவாசு என்ற மன்னன் என் மகன் தர்மாதன் தன் மனைவிகளுடன் பத்ம தீர்த்தக் குளத்தில் ஜலக்கிரீடையில் ஈடுபட்டிருந்தான். ரிஷி அவ்வழியே வருவதைக் கண்ட பெண்கள் கரையேறி அவரை வணங்கி நின்றனர். ஆனால் தர்மாதன் குளத்தை விட்டு வெளியே வரவில்லை. அவரை வணங்கவும் இல்லை. வசிஷ்டருக்கு மன்னனது இச்செயல் கோபத்தை மூட்டியது. அதனால் அவர் அவனை ராட்சதனாகப் போகும்படி சபித்தார்.

அரசனின் மனைவிமார் வசிஷ்டரிடம் மன்னனுக்கு சாப விமோசனம் வேண்டி அவர்காலில் விழுந்து வணங்கினர். தக்க காலம் வரும்போது அவனுடைய சாபம் விலகும் என்று கூறிச் சென்று

விட்டார். பல ஆண்டுகள் கழித்து காலவ முனிவர் இம்மலைப் பகுதியில் கடும் தவம் மேற்கொண்டார். அப்போது இங்கு வாழ்ந்த ராட்சதன் ஒருவன் காலவ மகரிஷிக்கு மிகவும் தொல்லை கொடுத்தான். அவர் நாராயணப் பெருமானை அணுகி தனக்குத் தொந்தரவு கொடுத்து தன் தியானத்தையும் தவத்தையும் குறைக்கும் ராட்சதனை அழிக்கும்படி வேண்டினார். பெருமானும் அவனைக் கொன்று அவன் ராட்சத குணத்தைத் தொலைத்து அவனை அமைதியான மனிதனாக மாற்றினார். துஷ்டர்கள் சாதுவாக மாறும் தலம் இத்திருத்தலம் ஆகும்.

ॐ

5. தேவநாதப் பெருமாள் மலைக்கோவில்

திருவந்திபுரம் என்றும் திருவஹிந்திரபுரம் என்றும் அழைக்கப்படும் இம்மலைக் கோவில் சென்னையிலிருந்து 108 கிலோமீட்டர் தொலைவில் இருக்கும் கடலூருக்கு அருகில் உள்ளது. இத்தலம் 108 வைணவ திவ்யதேசங்களில் 41வது திவ்ய தேசம்

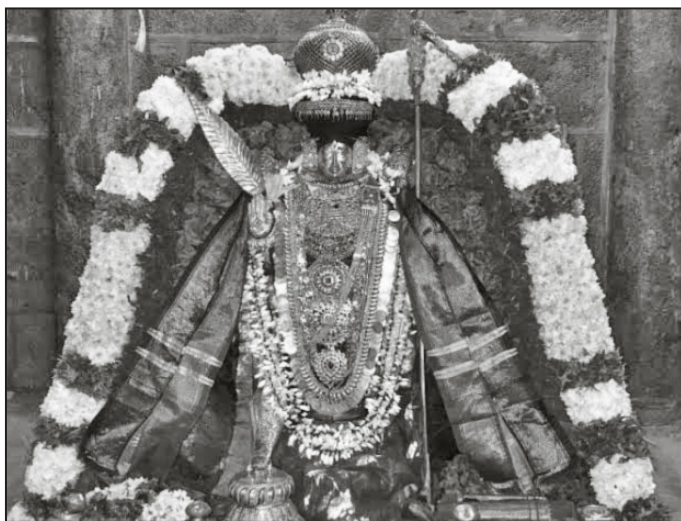
தேவநாதப் பெருமாள் மலைக் கோவில்

மலைக்கோயில்கள் - சிவன், விஷ்ணு

ஆகும். இம்மலை பிரம்மனுக்கு உரியது என்பதால் இதன் பெயர் பிரம்மாச்சலம் ஆகும். மருந்து மலை என்ற பெயரும் உண்டு. இக் கோவிலில் வடகலை மரபுப்படி பூசைகள் நடைபெறுகின்றன.

பெருமானின் சிறப்பு

தேவநாதன் என்றும் தெய்வ நாயகன் என்றும் கருவறை நாதர் அழைக்கப்படுகின்றார். இங்குப் பெருமாள் மும்மூர்த்தியின் அம்சங்களும் இணைந்த ஒரே ரூபமாகக் காட்சி அளிக்கின்றார். சிவ பெருமானுக்குரிய நெற்றிக்கண்ணையும் பிரம்ம தேவனின்தாமரைமலரையும் இவர்கொண்டிருக்கிறார்.

தேவநாதப் பெருமாள்

நின்ற கோலத்தில் த்ரீமூர்த்தியாகக் காட்சி தருகின்றார். பெருமாளை தாசசத்யன், அச்சுதன், ஸ்திரஜோதிஷன், அனகஜோதிஷன் என்று பல பெயர்களில் புராணங்கள் அழைக்கின்றன.

பல மொழி பிரார்த்தனை நூல்கள்

திருமங்கையாழ்வார் பத்து பாசுரங்களால் மங்களாசாசனம் செய்யப்பட்ட திருத்தலம். மணவாள மாமுனிகள் இத்தலத்தின் சிறப்புகளை நூலாகப் பாடியுள்ளார். வேதாந்த தேசிகர்தேவநாதப் பெருமாள் குறித்து மும்மணிக் கோவை என்னும் நூலை இயற்றியுள்ளார். வடமொழியில் தேவநாயக பஞ்சாசத்து என்ற நூலும் பிராகிருத மொழியில் அச்சுத சதகம் என்ற நூலும் மூலவரான தேவ நாயகர் மீதும் உற்சவரான அச்சுத மூர்த்தி மீதும் பாடப்பட்டுள்ளன. திருவந்திபுரம் பற்றி பிரம்மாண்ட புராணம், கந்தபுராணம், பிருகாரதீய புராணம் போன்றவற்றிலும் கதைகள் காணப்படுகின்றன.

தாயாரின் மகத்துவம்

திருவந்திபுரம் மலைக்கோயிலில் தாயார் ஹேமாம்புஜவல்லி என்று வடமொழியிலும் செங்கமலம் என்று தமிழிலும் அழைக்கப்படுகின்றார். ஹேமா என்றால் தங்கம், அம்புஜம் என்றால் தாமரை. இவர் தங்கத் தாமரைக் கொடியாக விளங்குகின்றாள். பார்க்கவி என்ற பெயரும் இவளுக்கு உண்டு.

ஹேமாம்புஜவல்லி

திருச்சுற்றுத் தெய்வங்கள்

திருவந்திபுரத்தில் பெரிய திருவடி (கருடன்) சிறிய திருவடி (அனுமன்)களுக்கு தனித்தனியே சன்னதிகள் உள்ளன. ஆனால் அவர்களில் எவரும் மற்ற கோவில்களில் இருப்பதைப் போலக் கைகளைக் கூப்பி வணங்கி நிற்கும் கோலத்தில் காணப்படவில்லை. அனஞ்சலி கோலத்தில் உள்ளனர். ஆண்டாளுக்கும் இராமருக்கும் தனிச் சன்னதிகள் உண்டு. வேறு எந்த மலையிலும் இல்லாத தனிச்சிறப்பு இம் மலையில் ஹயக்ரீவர் தனிச் சன்னதி கொண்டுள்ளார். இக் கோவிலில் ஆதி கேசவப்

பெருமானுக்கும் தனிச் சன்னதி உள்ளது. மற்ற கோவில்களில் நரசிம்மர் லட்சுமியைத் தனது இடது தொடையில் இருத்தி இருப்பார். ஆனால் இங்கு லட்சுமி நரசிம்மர் லட்சுமித்தாயாரை தனது வலது தொடையின் மீது அமர்த்தி உள்ளார். சிவபெருமான் கோவில்களில் தலவிருட்சமாக விளங்கும் வில்வ மரம் இங்கு தல விருட்சமாக இருக்கின்றது.

தீர்த்தம்

திருவந்திபுரத்தில் தீர்த்தத்தின் பெயர் கருட தீர்த்தம் ஆகும். போரில் ஈடுபட்டு அசுரரை வதைத்த அனந்தசயனப் பெருமானுக்கு தாகம் எடுத்தது. அவரது தாகத்தைத் தீர்க்க ஆதிசேஷன் தன் வாளால்

லட்சுமி நரசிம்மர் லட்சுமித்தாயாரை தனது வலது தொடையின் மீது அமர்த்தி காட்சியளித்தல்

மலைக்கோயில்கள் - சிவன், விஷ்ணு

பூமியை ஓங்கி அடித்தது. பூமி பிளந்து உள்ளே இருந்து ஊற்றுப் பொங்கியது. இதுவே இங்குள்ள தீர்த்தக் கிணறு ஆகும். இத்தீர்த்தத்தை சேஷ தீர்த்தம் என்றும் நாக தீர்த்தம் என்றும் அழைக்கின்றனர். இவ் ஊரின் அருகே ஓடும் கெடில ஆறு தெற்கிலிருந்து வடக்கு நோக்கி பாய்வதால் உத்தரவாகினி என்று அழைக்கப்படுகின்றது.

மறு, பால் பரு, தேமல் போன்ற தோல் நோய்ப் பாதிப்பால் அவதிப்படுவோர் இத்திருத்தலத்திற்கு வந்து நாக தீர்த்தத்தில் உப்பு, மிளகு, வெல்லம் தூவுகின்றனர். உப்பும் வெல்லமும் நீரில் கரைவது போல தமது தோல் நோயும் கரைந்துவிடும் என்று நம்புகின்றனர்.

கருட தீர்த்தம்

கருடந்தி / கெடில ஆறு

கெடில ஆற்று நாகரிகம் பழந்தமிழர் நாகரிகங்களில் குறிப்பிடத்தக்க சிறப்புடையது. கெடில ஆறு திருவந்திபுரத்தில் கருட நதி என்று புதுப்பெயர் பெறுகின்றது. கெடிலம் என்ற சொல் ஒடுங்கிய ஆழமான நீர் பகுதியைக் குறிக்கும். ஆறு கடலில் கலக்கும் இடத்தை கெடிலம் (கெடில ஆறு) என்பர்.

புராணக்கதையில் கருடன் கொண்டு வந்த நதி என்பதால் இங்கு பாயும் நதிக்கு கருட நதி என்றும் பெயர். வடக்கு நோக்கிப் பாயும் இந்நதியில் குளிப்பதால் கங்கையில் குளித்த புண்ணியம் உண்டாகும். ரிஷி ஒருவரின் சாபத்தின் காரணமாக கருட நதி மழைக்காலத்தில் செம்மண் நதி போல சிவந்த நிறத்தில் காணப்படும்.

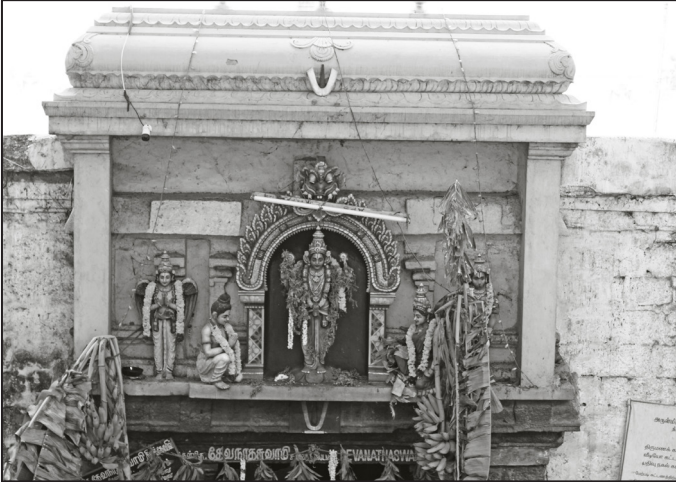
கதை 1

சிவ விஷ்ணு போர்

திருவந்திபுரம் தேவர்களுக்கும் அசுரர்களுக்கும் போர் நடந்ததிருத்தலமாகும். அசுரர்களுக்கு ஆதரவாக சிவபெருமானும் தேவர்களுக்கு ஆதரவாக திருமாலும் நேருக்கு நேர் மோதிக்கொண்ட தலம் இதுவே. ஒரு சமயம் அசுரர்களிடம் இருந்து தங்களைக் காப்பாற்றுமாறு தேவர்கள் பெருமானை வேண்டிக் கொண்டனர். பெருமாள் தங்களை அழித்து விடுவார்

மலைக்கோயில்கள் - சிவன், விஷ்ணு

என்று அஞ்சிய அசுரர்கள் பிரம்மதேவனிடம் போய் யோசனை கேட்டனர். அவர் சிவபெருமானை நோக்கித் தவம் செய்யுங்கள். அவர் உங்களுக்கு வேண்டும் வரம் அருள்வார் என்றார். அசுரர்களும் சிவபெருமானை நோக்கிக் கடும் தவம் செய்து போரில் தங்களுக்கு உதவியாக இருந்து தேவர்களை அழிக்க வேண்டும் என்ற வரத்தைப் பெற்றனர். இரு தரப்பினருக்கும் இடையே தேவாசுரப் போர் தொடங்கியது. தேவர்களின் பக்கம் பெருமானும் அசுரர்களின் பக்கம் சிவபெருமானும் படை நடத்தி வந்தனர். பெருமாள் தன் சக்ராயுதத்தை ஏவி அசுரர்களைப் பஸ்பம் ஆக்கினார். பெருமானின் பராக்கிரமத்தை நேரில் கண்ட சிவபெருமானும்

பிரம்ம தேவனும் அவரோடு வந்து ஐக்கியம் ஆகிவிட்டனர். இதனால் இத்திருத்தலத்தில் பிரம்ம தேவனின் தாமரை மலரைக் கையில் ஏந்தி சிவ பெருமானின் நெற்றிக் கண்ணை முகத்தில் வாங்கி மும்மூர்த்தி அம்சமாக திருமால் காட்சியளிக்கின்றார். தேவர்களுக்காகப் போரிட்ட எம்பெருமான் தேவ நாதனாக பக்தர்களுக்கு இங்கு அருள் பாலிக்கின்றார்.

கதை 2

இந்திரன் விருத்தாசுரன் போர்

விருத்தாசுரன் தன்னுடைய தவ வலிமையால் தேவலோகத்தைத் தன் கட்டுப்பாட்டில் வைக்க விரும்பினான். அதனால் தேவர்களின் தலைவன் இந்திரனைச் சிறை பிடிக்க சென்றான். இந்திரன் அசுரனுக்குப் பயந்து இத்திருத்தலத்திற்கு வந்து இங்கு மலர்ந்துள்ள ஒரு தாமரை மலரின் தண்டிற்குள் போய் ஒளிந்து கொண்டான். இந்திரனைக் காணாத தேவர்கள் திருமாலிடம் வந்து வணங்கி நின்று இந்திரனைக் கண்டுபிடித்துத் தரும்படி வேண்டினர். திருமால் 'வா' என்று அழைக்கவும் இந்திரன் வெளிப்பட்டான். இந்திரன் தேவர்களுக்குக் காட்சியளித்த இடம் இத்திருத்தலம் என்பதால் இத்தலம் திருவஹிந்திரபுரம் எனப்படுகிறது. இத்திருத்தலத்தில் இந்திரனுக்கு ஒரு புதிய வஜ்ராயுதத்தையும் தேவநாதப் பெருமான் வழங்கினார். புதிய வஜ்ராயுதத்தைக் கொண்டு தேவேந்திரன் விருத்தாசுரனைக் கொன்றான். மீண்டும்

மலைக்கோயில்கள் - சிவன், விஷ்ணு

தேவலோகம் சென்று தேவர்களின் தலைவனாக
அதிகாரம் செலுத்தத் தொடங்கினான்.

கதை 3

தெய்வத் திருமணத் தலம்

பெருமானை மணக்க விரும்பிய செங்கமலவல்லி
நாச்சியார் இத்திருத்தலத்துக்கு வந்து வைகுண்ட
வாசனாகிய தேவ நாதனை மணமகனாக அடைய
வேண்டும் என்று தவம் இருந்தார். தவத்தின் பலனாக

செங்கமலவல்லி நாச்சியார்

எம்பெருமான் இலட்சுமியை மணமுடித்தார். எனவே இத்தலம் திருமணத்திருத்தலம் எனப் பெயர்பெற்றது. இங்கு திருமணம் நடந்தால் யோகம் என்று இப்பகுதி மக்கள் நம்புவதால் மூர்த்த நாட்களில் அதிகமான மணமக்கள் இங்குத் திருமணம் செய்து கொள்கின்றனர். கோவில் நிர்வாகம் ஒரு கல்யாண மூர்த்தத்துக்கு 50 ஜோடிகள் வரை அனுமதிக்கின்றது.

திருமணத்தடை உள்ளவர்கள் இத்தலத்தில் வந்து இறைவனை வேண்டினால் தடை விலகி திருமணம் சுபிட்சமாக நடக்கும்.

கதை 4

மருத்துவா மலை

திருவந்திபுரம் என்னும் இத்திருத்தலம் மருந்து மலை (ஒளஷதமலை) என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது. காரணம் அனுமன் நாக பாசத்தால் கட்டுண்ட லட்சுமணரை விடுவிக்க சஞ்சீவி மலையை இலங்கைக்கு எடுத்துச் செல்லும் வழியில் ஆங்காங்கே மலைத் துண்டுகள் சிதறின. இம்மலை அவ்வாறு சிதறிய மலைப்பகுதிகளில் ஒன்று என்பதால் சஞ்சீவி மூலிகை நிறைந்த மலை என்ற பொருளில் மருந்து மலை (மருத்துவா மலை) என்று அழைக்கப்படுகின்றது.

இதே கதை ராஜபாளையம் சஞ்சீவி மலைக்கும் நாகர்கோவில் மருத்துவமலைக்கும் சொல்லப்படுகின்றது. இக்கதை சற்று மாற்றப்பட்டு கோவை மாவட்டத்தில்

மலைக்கோயில்கள் - சிவன், விஷ்ணு

மேரு மலையிலிருந்து உதிர்ந்தவை என்று அப்பகுதியில் இருக்கும் மலைகளை கூறுகின்ற மரபும் உள்ளது.

விழாக்கள்

ஆண்டின் தொடக்கத்தில் சித்திரை மாதம் நடக்கும் 12 நாட்கள் பிரம்மோற்சவத்தில். ஐந்தாம் நாள் அன்று இரவில் கருட சேவை நடைபெறும். ஒன்பதாம் நாள் தேர் திருவிழா தீர்த்தவாரி விடையாற்றி நடைபெறும். அன்று லட்சக்கணக்கான பக்தர்கள் தேர் பார்க்கக் கூடுவார்கள்.

வைகாசி மாதம் விசாகத்திருநாளில் நம்மாழ்வார் சாத்துமுறை 10 நாட்கள் நடைபெறும். வசந்தோற்சவம் 10 நாட்கள் நடக்கும். பெளர்ணமி சாத்துமுறை உண்டு. ஆடி மாதம் நரசிம்ம ஜெயந்தி கொண்டாடப்படும். ஆடிப்பூரத்தன்று தாயாருக்கு உற்சவம் நடைபெறும்.

சித்திரை மாத பிரம்மோற்சவத்தில் சாமி அலங்காரத்துடன்

ஸ்ரீ ராம நவமி உற்சவம்

ஆவணி மாதம் பவித்திர உற்சவம் மற்றும் கிருஷ்ண ஜெயந்தி விழாவும் புரட்டாசியில் மகாதேசிகள் பிரம்மோற்சவமும் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படும். ஐப்பசி மாதத்தில் முதல் ஆழ்வார்கள் மூவர் உற்சவம் நடக்கும். தொடர்ந்து கார்த்திகையில் திருக்கார்த்திகை உற்சவம் நடைபெறும். மார்கழி மாதத்தில் அனுமன் ஜெயந்தி, வைகுண்ட ஏகாதசி, போகி, ஆண்டாள் திருக்கல்யாண உற்சவம் ஆகியவை சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படும். மார்கழியில் பத்து நாள் திருவிழா நடைபெறும். பொங்கல் அன்று சங்கராந்தி வழிபாடுகள் சிறப்பிடம் பெறும். பங்குனியில் ஸ்ரீ ராம நவமி உற்சவம் நடைபெறும். பங்குனி மகோத்சவம் உண்டு.

வழிபாட்டின் பலன்

திருவந்திபுரம் கோவிலுக்கு வந்து தேவநாதப் பெருமானை வணங்கி பெருமாளுக்குத் திருமஞ்சனம் நடத்திப் பார்ப்பவருக்குத் திருமணத்தடை விலகும். தீர்க்க ஆயுளும் தேக சுக ஆரோக்கியமும் கிட்டும். வியாபாரத்தில் நல்ல லாபமும் பதவி உயர்வும் சகல நன்மைகளும் மேன்மைகளும் உண்டாகும்.

முன் வரலாறு

திருவந்திபுரமும் இவ்வூர் இருக்கும் மலையும் இங்குப் பாயும் ஆறும் சங்க காலம் முதல் புகழ் பெற்றனவாகும். தமிழரின் சமய வரலாற்றைச் சங்க காலம், சமணபௌத்த காலம் மற்றும் சைவ வைணவ காலம் என்று மூன்றாக வகைப்படுத்தலாம். இம்மூன்று காலத்திலும் மருந்து மலையும் கெடில ஆறும் புகழ் பெற்றிருந்தன.

கோவில் அருகே காணப்படும் கெடில ஆறு

மலைக்குச் செல்லும் பாதை

சங்ககாலக் கெடிலஆற்று நாகரிகம்

தொண்டை மண்டலத்துக்கும் சோழ மண்டலத்துக்கும் இடைப்பட்ட நடு நாடு என்று அழைக்கப்படும் விழுப்புரம் கள்ளக்குறிச்சி கடலூர் மற்றும் திருவண்ணாமலை மாவட்டங்கள் கொண்ட இந் நிலப்பகுதியின் பழம்பெருமைகளில் ஒன்று கெடில ஆறு. புலவர் சுந்தரஞ்சண்முகனாரின் கெடிலக்கரைநாகரிகம், கெடில வளம் ஆகிய நூல்கள் இப்பகுதியில் பண்பாட்டுப் பெருமையைப் பறை சாற்றுகின்றன. திருவந்திபுரத்தில் இவ்வாற்றின் குறுக்கே திருவந்திபுரம் அணை கட்டப்பட்டுள்ளது.

சைவ சமயக் குரவர்கள்

இக்கோயிலுக்குப் பல மன்னர்கள் நிவந்தங்கள் கொடுத்த கல்வெட்டுகள் ஏராளமாக இங்கு உள்ளன.

சைவ சமயக் குரவர் நால்வரில் சுந்தரர் பிறந்த திருநாவலூரும் அப்பர் பிறந்த திருவாமூரும் கெடில நதிக்கரையில் உள்ளது.

பிரம்மன் பெயரில் மலை

இக்கோவிலுக்கான புராணக் கதைகளில் இடம் பெற்றுள்ள பல நிகழ்வுகள் இக்கோவில் முன்பு பவுத்தக் கோவிலாக இருந்ததை உறுதி செய்கின்றன. பிரம்ம தேவனின் பெயரில் பிரம்மாசலம் என்றிருந்த இம் மலை வைணவத் தலமாக மாறியதும் இராமாயணக்கதையுடன் தொடர்பு படுத்தப்பட்டுள்ளது.

பௌத்தர்களின் மருத்துவ மலை

இம்மலை மருந்து மலை என்று அழைக்கப்படுவதன் காரணம் இம்மலையில் மூலிகைகள் நிறைய இருந்ததே ஆகும். எனவே பௌத்தர்கள் இம்மலையைத் தெரிவு செய்து இங்கு தமது மடாலயத்தை நிறுவி மக்களுக்கு மருத்துவ சேவை செய்திருப்பார்கள். இதன் தொடர்ச்சியாக இன்றும் தீர்த்தக்கிணற்றில் உப்பு, மிளகு போடும் பழக்கம் தொடர்கின்றது. மற்ற வைணவ கோவில்களில் இந்நடைமுறை கிடையாது. தோல் நோய்களுக்கு இத்தலத்தில் பௌத்தத்துறவிகள்சிறப்புசிகிச்சை அளித்திருப்பர்.

கோவிலில் காணப்படும் தீர்த்தக் கிணறு

இந்திரனுக்கு உதவிய பெருமாள்

இந்திரனைப் பெருமாள் காப்பாற்றினார் என்ற கதை பௌத்தத்தை வைணவம் தோற்கடித்தது என்பதைக் குறிப்பாக உணர்த்துகின்றது. மேலும் இங்குள்ள பெருமானின் தேவநாதன் என்ற பெயர் இந்திரனுக்கு உரியதாகும். எனவே இக்கோவில் இந்திரன் கோவிலாக இருந்து பின்பு வைணவக் கோவிலாக மாறியுள்ளது. காஞ்சியில் தேவராஜா கோவிலும் பௌத்தர்களின் இந்திரன் கோவிலாக இருந்து பின்பு பெருமாள் கோவிலாக மாறியுள்ளது.

இந்திரனின் பெயரில் ஊர்

திருவஹிந்திரபுரம் என்று இவ்வூர் இந்திரனின் பெயரால் அழைக்கப்படுவதால் இவ்வூர் பழைய பௌத்த கோவில் இருந்த ஊர் என்பது உறுதியாகின்றது.

சைவ வைணவச் சமயங்களின் மறுமலர்ச்சிக் காலத்தில் சமண பௌத்த கோவில்கள் புத்துருப் பெற்றன. அப்போது புதிய கதைகளும் சமயச் சடங்குகளும் வழிபாட்டு முறைகளும் தோன்றின. மாற்ற முடியாத வகையில் மக்கள் மனதில் ஆழப் பதிந்துவிட்ட விஷயங்களுக்குப் புதிய காரணங்கள் கற்பிக்கப்பட்டன.

ॐ

6. திருமலை நம்பி திருக்கோவில்

தீருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் வள்ளியூரில் இருந்து களக்காடு செல்லும் வழியில் திருக்குறுங்குடி என்ற திருத்தலம் அமைந்துள்ளது அங்கிருந்து அருகிலுள்ள திருமலைக்குச் செல்லலாம். இம்மலைக்கோவில் 2500

திருமலை நம்பி திருக்கோவில்

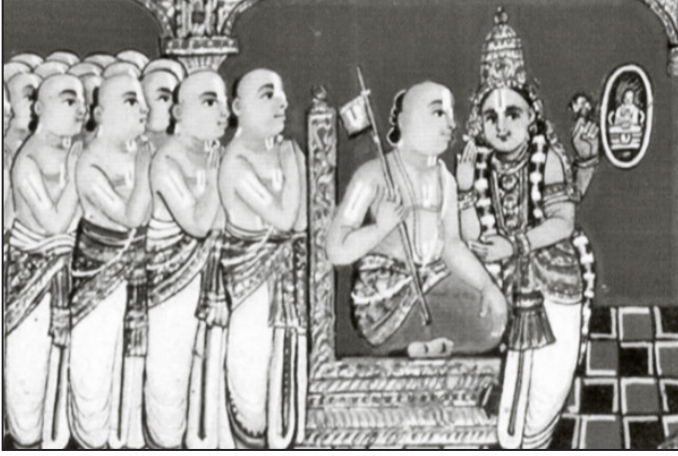
ஆண்டுகள் பழமை வாய்ந்தது. மலை மேல் இருக்கும் இப்பெருமாள்கோவிலில் மகேந்திரநாதர் என்ற சிவன் கோவிலும் உண்டு. சங்கிலி பூதத்தான் என்ற நாட்டுப்புறத் தெய்வத்தின் பக்தர்களும் திருமலை நம்பியின் கருட சேவையின் போது சங்கிலியால் அடித்துக்கொண்டே பின்னால் வருவார்கள். கைசிக விருத்தாந்தம் என்ற நூல் இத்தலத்தின் பெருமையை எடுத்துரைக்கின்றது.

திருக்குறுங்குடியின் சிறப்பு

திருக்குறுங்குடி 108 வைணவ திவ்ய தேசங்களில் ஒன்றாகும். இத்திருத்தலத்தில் நின்ற நம்பி, இருந்த நம்பி, கிடந்த நம்பி, திருப்பாற்கடல் நம்பி மற்றும்

திருப்பாற்கடல் நம்பி

ஆழ்வார்களால் மங்களாசாசனம் செய்யப்பட்ட திருத்தலம்

திருமலை நம்பி என்று பெருமானை ஐந்து கோலத்தில் தரிசிக்கலாம். திருப்பாற்கடல் நாதர் சன்னதி திருக்குறுங்குடியில் இருந்து ஒரு கிலோ மீட்டர் தொலைவில் நம்பியாற்றுக்கு அருகில் உள்ளது.

திருக்குறுங்குடி திவ்ய தேசம் நம்மாழ்வார், பெரியாழ்வார், திருமழிசை ஆழ்வார் மற்றும் திருமங்கையாழ்வாரால் மங்களாசாசனம் செய்யப் பட்டதாகும். திருமங்கை ஆழ்வார் இங்கு வந்து தங்கி மோட்சபதவி அடைந்தார்.

திருமலையின் சிறப்பு

திருமலை நம்பி மலை மேல் கோவில் கொண்டுள்ளார். இம்மலைக்கோவில் திருக்குறுங்குடி

மலைக்கோயில்கள் - சிவன், விஷ்ணு

கோவிலில் இருந்து 8 கிலோமீட்டர் தொலைவில் உள்ளது. பெருமாள் எழுந்தருளியிருக்கும் மலை என்பதால் இம்மலையை திருமலை என்று அழைக்கின்றனர்.

திருமலையின் அடிவாரத்தில் பழந்தமிழர்களின் குலதெய்வமானநாகர்வழிபாடும்நடைபெறுகின்றது. இங்கே உள்ள புற்று மணலை மக்கள் பிரசாதமாக எடுத்துப் பூசுகின்றனர். திருமலையின்பழைய பெயர் மகேந்திர கிரி ஆகும். இம்மலை மகா இந்திரன் கோவில் கொண்டிருந்த மலை ஆகும். இங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் சிவனுக்கு மகேந்திரநாதர் என்று பெயர். மகேந்திரமலைக்கு பக்தர்கள்ஜிப்பில் செல்லலாம். திருமலை நம்பி திருக்கோவில் திருக்குறுங்குடி கோவிலில் இருந்துசற்று தொலைவில் காப்பு காட்டுக்குள் இருப்பதனால் வனத்துறை

கோவிலுக்கு செல்லும் வழியில் உள்ள நாகர் வழிபாட்டுத் தலம்

கருட வாகனத்தில் எழுந்தருளல்

அனுமதி தேவைப்படுகின்றது. வனத்துறைக்கு 10 ரூபாய் செலுத்தி விட்டு இம்மலையில் ஏறிச் செல்ல வேண்டும்.

திருப்பதியில் ஏழு மலைகள் இருப்பதைப் போல இங்கும் ஏழு ஏற்றம் பகுதிகள் இருக்கின்றன எனவே இதனை திருமலைக்கு நிகராகக் கொண்டு வணங்கி வருகின்றனர்.

மலைக்கோவில் திறப்பு

திருமலைக் கோவில் பகலில் காலையில் 7மணி யிலிருந்து மதியம் மூன்று மணி வரை திறந்திருக்கும்.

மலைக்கோயில்கள் - சிவன், விஷ்ணு

கருட சேவை நடைபெறும் சனிக்கிழமைகளில் மட்டும் காலையில் 6 மணிக்கு கோவில் நடை திறக்கப்படும்.

தனிச் சிறப்புகள்

திருமலை நம்பி கோவிலில் ஆண்டு முழுவதும் எல்லா சனிக்கிழமைகளிலும் கருட சேவை நடைபெறும். மற்ற கோவில்களில் புரட்டாசி சனிக்கிழமை அன்று மட்டுமே பெருமாள் கருட வாகனத்தில் வலம் வருவார். மற்ற பெருமாள் கோவில்களில் கிருஷ்ணன் பிறப்பன்று உறியடித் திருவிழா நடைபெறும். இங்கு ஆவணி மாதம் கடைசி சனிக்கிழமை அன்று உறியடி திருவிழா நடைபெறுகிறது.

கிருஷ்ணர் உறியிலுள்ள வெண்ணெய் திருடும் காட்சியை அழகிய சிற்பமாக வடித்துள்ளதை இக்கோவிலில் காணலாம்

ஸ்ரீ சங்கிலி பூதத்தார்

சங்கிலி பூதத்தார்

திருமலை நம்பி கோவிலில் பழங்காலம் தொட்டு சங்கிலி பூதத்தார் என்ற காவல் தெய்வம் மக்களின் வழிபடு தெய்வமாக இருந்து வருகின்றது. கருட சேவையின் போது பெருமானின் பின்னால் வரும் சங்கிலிபூத சாமியின் பக்தர்கள் சங்கிலியால் உடம்பில் அடித்துக் கொள்வார்கள். இங்குப் பாயும் நம்பியாற்றில் சங்கிலி பூதத்தாரின் பக்தர்கள் சங்கிலியைப் போட்டு விடுவார்கள். மறு ஆண்டு விழா நடைபெறும் போது அந்தச் சங்கிலியை அங்கிருந்து எடுத்துக் கொள்வார்கள்.

சித்தர் மலை

மகேந்திர கிரி என்று சைவர்களால் அழைக்கப்படும் திருமலையில் பல சித்தர்கள் வாழ்ந்துள்ளனர். இன்றும் அகப்பேய்சித்தர், கல்யாணி சித்தர் ஆகியோர் இங்கு அருபமாக வாழ்ந்து வருகின்றனர். இம்மலைப் பகுதியில் இருநூறு சித்தர்கள் வாழ்ந்தனர். ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு சித்தர்வந்து திருமலைப் பெருமானை வணங்கி பூசை செய்தனர்.

நம்பியாற்றின் வரலாறு

பெருமாள் தனது பக்தரின் வேண்டுகோளுக்கு ஏற்ப நம்பியாற்றை மலையிலிருந்து இங்குத் தருவித்தார். நம்பியாற்றுப் பாலத்தைக் கடந்ததும்

நம்பியாறு

இடப்பக்கமாக திருமலை மலைக்கோவில் உள்ளது. நம்பியாற்றில் நீராடிய பின்பு மலையேறிச் சென்று திருமலை நம்பியை வணங்குவதை மரபாக வைத்துள்ளனர்.

நம்பியாறு நோய்தீர்க்கும் சக்தி படைத்ததாகும். இந்த ஆறு மாயவன் பரப்பு என்ற இடத்தில் 5 சுனைகளாகத் தோன்றி கடையார் பள்ளம் வழியாக தாய்ப்பாதத்தைத் தொட்டு நம்பி கோவில் அருகில் நம்பியாறாகப் பாய்கின்றது.

பெருமாஸிந்திருமஞ்சனத்திற்கு நம்பியாற்றில் இருந்து தினமும் தண்ணீர் எடுக்கப்படுவதால் இவ்வாற்றில் மக்கள் எண்ணெய் தேய்த்தோசோப்பு போட்டோ குளிக்கக் கூடாது.

கதை 1

நம்பியாறு தோன்றிய கதை

பெருமாள் பக்தர் ஒருவர்தினமும் திருமலைக்குச் சென்று அங்கிருக்கும் சுனையில் தண்ணீர் முகந்து கொண்டு வந்து கீழே திருகுறுங்குடியில் இருக்கும் பெருமாளுக்கு அபிஷேகம் செய்வது வழக்கம். ஒரு நாள் அவர் மலை மீது சென்று தண்ணீர் முகந்து கொண்டு வரும்போது இறைவன் அவரது பக்தியை சோதிக்க நினைத்து வேட்டைக்காரன் வடிவில் வந்து 'ஐயா தாகமாக இருக்கிறது குடிக்கக் கொஞ்சம் தண்ணீர் கொடுங்கள். நாவறட்சியில் உயிரே

கோவில் மலை மீது உருவான அருவி

போய்விடும் போலிருக்கிறது' என்று கெஞ்சிக் கேட்டான். அதற்கு அந்த பக்தர் நான் பெருமானுக்கு அபிஷேகத்திற்கு எடுத்துச் செல்கிறேன். மீண்டும் என்னால் அவ்வளவு உயரம் மலை ஏறி தண்ணீர் முகந்து கொண்டு வர இயலாது. நீ வேறு எங்கேயாவது தண்ணீரைத் தேடிக்குடி என்று சொல்லிவிட்டு கீழே இறங்கினார்.

தாகத்தால் தவித்த வேட்டைக்காரன் தன் வில் நுனியால் பக்தரின் அபிஷேக தீர்த்தப்பானையைத் தட்டி ஓட்டை விழச் செய்து அதன் வழியே சிந்திய தண்ணீரைக்குடித்தான். சிறிது நேரம் கழித்து பெருமாள் பக்தர் தன் பானை காலியாக இருப்பதைப் போல உணர்ந்தார். திரும்பி பார்த்தால் வேட்டைக்காரன் வந்து கொண்டிருந்தான். 'ஏனப்பா இப்படி செய்தாய்?

என்னால் அவ்வளவு தூரம் உயரே ஏறிப் போக முடியாது அந்த மலையின் தண்ணீரை உன்னால் இங்குக் கொண்டு வர முடியுமா? ஏன் இப்படி செய்தாய் என்று கடும் கோபத்துடன் அவனிடம் கேட்டார். அதற்கு வேடன் 'உங்களுக்கு தண்ணீர் தானே வேண்டும். அதைக் கேளுங்கள். ஏன் வீணாக கோபிக்கின்றீர்கள்?' என்று தன் வில்லை வளைத்து மலையின் மீது அம்பு விட்டான். அவன் அம்பு தைத்த இடத்தில் இருந்து அருவி பெருகி பெருமாள்

சித்தர் ஒருவர் தவமிருக்கும் சிற்பம்

மலைக்கோயில்கள் - சிவன், விஷ்ணு

கோவிலுக்கு அருகே நம்பியாறாக ஓடத் தொடங்கியது. திருமலை நம்பியின் பெயரால் நம்பி ஆறு என்று இந்த புதிய ஆறு பெயர் பெற்றது. இங்கிருந்து தான்தற்போது பெருமாளுக்கு அபிஷேக நீர் எடுக்கின்றனர்.

கதை 2

இசையால் திருந்திய அசுரன்

திருக்குறுங்குடியும் திருமலையும் சேர்ந்து தரிசிப்பதற்கான தலங்களாக இருப்பதற்கு ஒரு

அகோர வீரபத்திரர் சிலை

மூலவர் மலைமேல் நின்ற நம்பி

புராணக் கதை காரணமாகும். திருக்குறுங்குடியில் வாழ்ந்த யாழ் இசைக்கும் பாணர் ஒருவர் தினமும் திருமலைக்குச் சென்று அங்கு இருக்கும் பெருமானை வணங்கித் திரும்பி வருவார். அவ்வாறு ஒரு நாள் அவர் கார்த்திகை வளர்பிறை ஏகாதசியான கைசிக ஏகாதசி அன்று பெருமானைத் தரிசிக்க மலைக்குச் சென்றார். போகும் வழியில் அடர்ந்த காடுகளைக் கடந்து அவர் செல்ல வேண்டும். அந்த காட்டில் வசித்த ஒரு அசுரன் அவரைக் கொன்று தின்ன முன்வந்தான். யாழ்ப்பாணர் என்னை இப்போது விட்டுவிடுப்பா. நான் பெருமானைத் தரிசித்து விட்டு

வரும்போது உனக்கு உணவாகிறேன்' என்று சொல்லிவிட்டுச் சென்றார்.

திருமலைக்குச்சென்று பெருமானைத் தரிசித்தவர் தன்னுடைய யாழில் கைசிகி ராகத்தை இனிமையாக வாசித்தார். பெருமானைத் தியானித்தபடி நெடுநேரம் வாசித்துக் கொண்டிருந்த அவருக்குத் திடீரென்று நினைவுக்கு வந்தது அசுரன் பசியோடு இருப்பானே அவனுக்கு உணவாக வேண்டுமே என்று விறுவிறு என்று நடந்து காட்டுக்குள் வந்தார். பெருமாள் பக்தர் பாடிய கைசிக நாதத்தைக் கேட்டு மனம் உருகி நின்ற அசுரன் அவர் வேகமாக நடந்து வருவதை பார்த்து ஒரு வயோதிகரை போல் தன் உருவத்தை மாற்றிக் கொண்டு அவர் செல்லும் வழியில் நின்றான்.

அவரைப் பார்த்து 'எங்கே இவ்வளவு வேகமாக செல்கிறீர்கள்?' என்று கேட்டான். அதற்கு யாழ்ப்பாணர் 'நான் ஒரு அசுரனுக்கு என்னை உணவாகக் கொடுப்பதாகச் சொல்லிச் சென்றேன். என்னைமறந்து யாழிசையில் மூழ்கி விட்டேன். அவர் பசியோடு இருப்பார் எனவே விரைவாக செல்கிறேன்' என்றான்.

அதற்கு அந்த முதியவர் வேடத்தில் இருந்து அசுரன் 'அவனிடம் செல்லாதீர்கள். அவன் உங்களை சாப்பிட்டு விடுவான்' என்றான்.

'இல்லையில்லை. நான் அதற்கு ஒப்புக்கொண்டு தான் எம்பெருமானைத் தரிசிக்கச் சென்றேன்.

என்னுடைய ஏகாதசி விரதம் நிறைவுற்றது. இனி நான் சொன்ன சொல் தவறாமல் அவனுக்கு உணவாக வேண்டும்' என்றார்.

வயோதிகனாக இருந்த அசுரன் தன் உருவத்தைக் காட்டி 'ஐயா என்னை மன்னித்து விடுங்கள் எனக்கு அருள் காட்டுங்கள். உங்கள் கைசிகி நாதம் கேட்டு நான் மனம் உருகி விட்டேன். என்னிடம் இருந்து அசுரத்தனங்கள் என்னை விட்டு விலகி விட்டன. நான் சோமசன்மன். அந்தண குலத்தில் பிறந்தவன். நான் ஒரு வேள்வியைத் தவறாகச் செய்ததால் அசுர உருவம் பெற்றேன். உங்கள் இன்னிசையைக் கேட்டு பெருமாள் பக்தியில் மூழ்கி மனித ரூபம் பெற்றேன்' என்றான்.

அவனை வாழ்த்தி பெருமாள் பக்தியில் இன்னும் ஊறித் திளைக்கும்படி அறிவுறுத்தி நம் பாடுவான் என்ற திருநாமத்தையும் அவனுக்குச் சூட்டி திருக்குறுங்குடிக்கு பாணர் திரும்பினார்.

கொடி மரம்

பாணர் திருமலையில் தங்கியிருக்கும் போது பக்தி சிரத்தையோடு எம்பெருமானைத் தினந்தோறும் பாடித் துதித்தார். பாணர் என்பதால் கோயிலுக்குள் செல்லாது கோவிலின் வாசலில் நின்று பாடுவார். அங்கிருந்து சாமியைப் பார்க்க முடியாது. சாமி தரிசனம் செய்ய இயலாததால் கொடி மரத்தை நகர்ந்து நிற்கச் சொன்னார் அதன்படியே கொடிமரம் நகர்ந்தது.

சாமிக்கு எதிரே இல்லாமல் சற்று நகர்ந்து இருக்கும் கொடிமரம்

திவ்ய தரிசனமும் கிடைத்தது. திருமலை நம்பி கோவிலில் கொடிமரம் சாமிக்கு எதிரே இல்லாமல் கொடிமரம் சற்று நகர்ந்து தான் உள்ளது.

விழாக்கள்

திருமலை நம்பி கோவிலில் சித்திரை மாதம் வசந்தோற்சவம் நடைபெறும். வைகாசியில் ஜேஷ்டா பிஷேகம், ஆவணியில் பவித்ரோற்சவம், புரட்டாசியில் நவராத்திரி விழா, ஐப்பசியில் ஊஞ்சல் உற்சவம், தை மாதம் தெப்பத் திருவிழா, பங்குனி மாதம் பிரம்மோற்சவம் என்று தமிழ் மாதங்கள் தோறும்

திருக்குன்றுக்குடியில் விழாக்கள் நடைபெறும். இவ் விழாக்களின் போது பக்தர்கள் கூட்டம் மலைக் கோயிலுக்கு அதிகமாக வரும்.

திருமலையின் தனித்தன்மைகள்

இக்கோவிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமானே நம்மாழ்வாராக வந்து பூமியில் பிறந்தார் என்ற நம்பிக்கை உள்ளது. ஸ்ரீ பாஷ்யக்காரரான இராமானுஜர் திருமலைக்கு வந்த போது இவ்வூர் இறைவனான நம்பி ஒரு சிஷ்யனைப் போல அவர் அருகில் வந்து நின்று அவரிடம் பஞ்சசமஸ்காரம் செய்து கொண்டு உபதேசமும் பெற்றார்.

திரு பவித்ரோத்சவம்

ஐப்பசியில் கொண்டாடப்படும் ஊஞ்சல் உற்சவம்

இராமானுஜர் இவருக்கு வைஷ்ணவ நம்பி என்று புதுப் பெயர்கூட்டினார். இராமானுஜர் திருவனந்தபுரம் சென்றபோது அங்கிருந்த நம்பூதிரிகள் இவர் வைஷ்ணவ சம்பிரதாயங்களைப் புகுத்த விடாமல் தடை செய்தனர். அப்போது நம்பூதிரிகளின் வன்முறை நடவடிக்கைகளில் இருந்து இராமானுஜரை மீட்டு தமிழகத்திற்குக் கொண்டு வந்தது திருமலை நம்பியின் வாகனமான கருடாழ்வார் ஆகும் என்பதும் வரலாறு.

திருமலைக்கு ஒரு முறை ஒரு மன்னன் இறைவனை வணங்க வந்தான். பெருமானைத்

தரிசித்தவன் தான் அப்போது கருடன் பறக்கும் இடத்திற்குக் கீழே தோண்டினால் ஸ்ரீதேவநாயகனும் ஸ்ரீ வரமங்கையும் கிடைப்பார்கள் என்ற அசரீரி ஒலிக்கக் கேட்டான். அதன்படியே அவன் பூமிக்கு அடியில் இருந்த தெய்வத்திருவங்களை எடுத்து அவற்றை நாங்குநேரியில் உள்ள வானமாமலை திருக்கோயிலில் பிரதிஷ்டை செய்தான்.

உப சன்னதிகள்

திருமலை கோவிலில் மகேந்திர கிரிநாதருக்கு கால பைரவருக்கு தனி சன்னதி உண்டு. நடராஜர்,

கால பைரவர் சந்நிதி

மகேந்திர கிரிநாதர் சந்நிதி

சிவகாமி, சோமாஸ்கந்தர், விநாயகர், சுப்பிரமணியர்
ஆகியோர் செப்புத் திருமேனிகளாக உள்ளனர்.

முன் வரலாறு

பழந்தமிழகத்தின் நடுகல்

திருமலை நம்பி கோவிலின் நம்பி என்ற பெயர்
கிபி எட்டாம் நூற்றாண்டுக்கு பிறகு பெருமானைக்
குறித்தது. ஆனால் கி.மு ஆறாம் நூற்றாண்டில்

பழந்தமிழகத்தில் நம்பி என்ற சொல் நல்ல இளைஞனையே குறித்தது. ஊருக்காகவும் ஆடு மாடுகளைப் பாதுகாக்கவும் போரிலும் தன் இனத்தைக் காப்பாற்றவும் என்று பொதுக் காரணத்துக்காக உயிர் துறந்த வீரனுக்கு (நம்பிக்கு) நடத்தப்படும் நடுகல்/ நம்பி வழிபாடாக இருந்தது.

பௌத்த சமய வரவு

கிமு மூன்றாம் நூற்றாண்டிற்கு பிறகு சமண பௌத்தம் சமயங்களின் வருகையின் போது பேய், பூதம், இயக்கன், இயக்கி வழிபாடுகள் அறிமுகமாயிற்று. இவை அமானுஷ்ய சக்தி உடையவை. ஆனால் தெய்வங்கள் அல்ல. தெய்வங்களுக்கும்

ஈசானிய மூலையில் ஊர் எல்லைக் காளியாக குறுங்குடி அம்மன் சந்நிதி

மலைக்கோயில்கள் - சிவன், விஷ்ணு

மனிதர்களுக்கும் இடைப்பட்டவை. இவற்றை (semi Gods) பாதிக்கடவுளர் என்பர்.

கி.பி. முதலாம் நூற்றாண்டில் எழுந்த சிலப்பதிகாரம் தவறு செய்பவர்களைத் தண்டிக்கும் சதுக்க பூதம் நகரின் நடுவில் இருந்ததாகக் குறிப்பிடுகின்றது. பேய்ச்சி அம்மன் வழிபாடு என்பது பேய் வழிபாடாகும். பேய்ச்சி பிற்காலத்தில் பெரியாச்சி என்ற பெயரில் அழைக்கப்பட்டாள். பேய்ச்சியைத் தமது குலதெய்வமாகக் கொண்டோர் தங்கள் குழந்தைகளுக்கு பேய்ச்சி, பேயம்மா, பேயன் என்று பெயர் சூட்டினர்.

இசக்கி

பூதம், பேயை அடுத்து யட்சன் யட்சினி என்ற இரண்டு வகை அமானுஷ்ய சக்திகள் பௌத்த சமண சமயத்தாரால் அறிமுகம் செய்யப்பட்டன. இவற்றை பேச்சு வழக்கில் இசக்கி என்றும் இசக்கியப்பன் இசக்கியம்மை என்றும் எழுத்து வழக்கில் இயக்கன், இயக்கி என்றும் அணங்கு என்றும் குறிப்பிட்டனர்.

சாமிகளைக் கட்டுதல்

பௌத்தத் துறவிகள் (ரிஷி / முனி / சாமி / சித்தர்) மருத்துவ மாந்திரீகம் ரசவாதம் சோதிடம் தெரிந்தவர்களாக இருந்ததனால் பூதம், பேய், யட்சன், யட்சினி ஆகியவற்றை மந்திரம் என்னும் சங்கிலியால் கட்டிப் போட்டனர். இதனால் பல கோவில்களில்

சங்கிலிக்கருப்பன், சங்கிலி பூதத்தான், சங்கிலி மாடன் போன்ற தெய்வங்கள் தோன்றின. மாந்திரீகச் சங்கிலியால்கட்டிப் போடுவதுதுஷ்ட தெய்வங்களின் துஷ்ட சக்தியைக் குறைக்கும்.

ஸ்ரீ சக்கரம்

பௌத்தர்கள் வெளியேற்றப்பட்ட பிறகு பௌத்தர்களின் தாராதேவி கோவில்களில் தேவியின் ஆக்ரோஷத்தை, ஆங்காரத்தை கோபத்தைக் குறைப்பதற்காக இந்து சமயப் பெரியவர்கள் ஸ்ரீ சக்கரம் முதலான யந்திரங்களைச் செப்புத்தகட்டில் எழுதிப் பெண்சாமிசிலைகளின்காலடியில் பதித்தனர். இதனால் துடியான பெண் தெய்வங்கள் தமது துடிப்பு குறைந்து சாந்தமான தெய்வங்கள் ஆயின.

நடுகல் வழிபாடு நடந்த பூர்வீகக் கோவில் பௌத்த சமயம் அறிமுகமான காலத்தில் சங்கிலி பூதத்திற்குரிய கோவிலாக மாற்றப்பட்டிருக்கும். கல் நட்டு வழிபட்ட வீரனாகிய தெய்வத்தைப் பௌத்த துறவிகள் சங்கிலியால் கட்டிப்போட்டிருக்கலாம். அல்லது புதிய பூதத்தை சங்கிலியால் கட்டி இங்குத் தெய்வமாக நிலை நிறுத்தி இருக்கலாம். மாதன் மாதேஸ்வரன் ஆவதற்கு முன்பு அவன் ஏழு பூதங்களை வென்றான் என்று நாட்டுப்புற கதை உள்ளது. இக்கதைதிபெத்நாட்டில் பௌத்த சமயத்தில் வழங்கப்படும்.

கருடன் என்ற கமுகரசன்

திருமலை கோவிலில் கருடன் அல்லது கமுக முக்கியத்துவம் பெற்றிருப்பதாலும் இக்கோவில் பழைய பௌத்த கோவிலாக இருந்ததை அறியலாம். பௌத்தர்களுக்கு கமுகு என்பது (symbol of wisdom) புத்தரின் அதாவது புத்தியின் அம்சமாகும். இப்பறவையைத் தங்க இறக்கை உள்ள பறவை (Bird with Golden Wings) என்றும் போதி சித்தர் என்றும் பௌத்தர்கள் அழைத்தனர். இவர்களுக்கு கருடன் / கமுகு இருக்கும் இடம் தெய்வ சக்தி (புத்தர்) இருக்கும் இடமாகும். கமுகு வணக்கம் / கருட வணக்கம் புத்த வணக்கமாகவே கருதப்பட்டது. தியானி புத்தர் அல்லது அமோக சித்தியின் வாகனம் கருடன் என்பது புத்த பௌத்த சமய கருத்தாகும். திபெத் நாட்டில் போதிசத்துவரின் நான்கு குணங்களில் ஒன்றான ஞானத்திற்கு அடையாளச் சின்னம் கருடன். அதன் திசை வடக்கு. கருடன் புத்தரின் போதனைகளை கைகூப்பி அமர்ந்து கேட்கும் என்பதும் பௌத்தர்களின் நம்பிக்கையாகும். கருடன் வானத்தை மறைக்கும் அளவிற்கு தன் உடலை பெரிதாக்கவும் முடியும். மணல் துகள் அளவிற்குச் சுருக்கவும் இயலும். மகிமா, லகுமா சித்திகள் வாய்க்கப்பெற்ற பறவை கருடன் ஆகும். பௌத்தம் வெளியேறிய பின்பு அமோக சித்தியின் வாகனமான கருடன் பெருமானின் வாகனமாகப் போற்றப்பட்டது.

சந்நிதானம் முன் கைகூப்பிய நிலையில் கருடர்

பெளத்தக் கோவில்களில் (கருடனுக்கு) கழுக்கும்த் தனிக் கோவில் எழுப்பப்பட்டது. மனித முகமும் கழுகின் இறக்கையும் கழுகின் அலகும் கொண்ட பறவை + மனிதன் உருவச்சிலை வழிபடு தெய்வம் ஆயிற்று. இதனை ஆங்கிலத்தில் zoomorphism என்பர்.

கிபி எட்டாம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்பு பெளத்தக் கோவில்கள் சிவன் அல்லது பெருமாள் கோவிலாக மாற்றம் பெற்றன. அனல் வாதம் புனல் வாதம் போன்றவற்றால் சமண, பெளத்தர்கள் வைதீக சமயங்களைத் தழுவினர். பின்பு சைவ வைணவப் பூசல் தோன்றியது. திருப்பதியில் பிறந்து வளர்ந்த பெரிய திருமலை நம்பி ருத்ர(சிவ) பக்தராக இருந்த

கோவிந்தப்ப பிள்ளையை மீண்டும் விஷ்ணு பக்தராக மாற்றினார் என்ற வரலாறும் உள்ளது. சைவக் கோவில்கள் இருக்கும் இடத்தில் வைணவக் கோவில்களை கட்டுவதும் வைணவக் கோவில்கள் இருக்கும் இடத்தில் சைவக் கோவில்களைக் கட்டுவதும் என்ற நிலையும் தோன்றியது.

நிறைவு

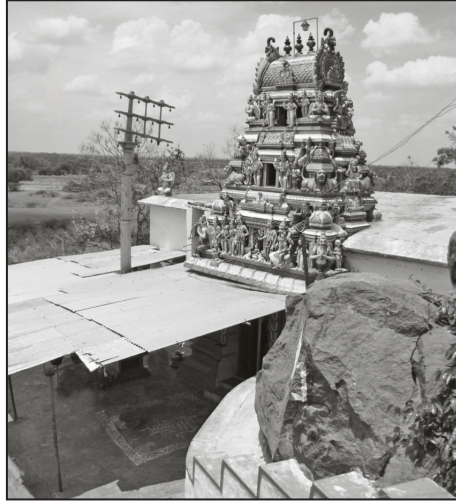
முன்னோர் வழிபாடு மற்றும் இயற்கை வழிபாடு நடந்த பழந்தமிழகத்தில் புகுந்த சமண பௌத்த சமயங்கள் பழைய தெய்வங்களுக்குப் பெயர் மாற்றம் செய்தன. குறிப்பாக மலைகளின் உச்சியில் மடத்தையும் அடிவாரத்தில் ஆலயத்தையும் சேர்த்து மடாலயங்கள் எழுப்பி மலைவாழ் மக்களின் பூர்வீக தெய்வங்களின் பெயர்கள் மறைக்கப்பட்டு புதிய பௌத்த பெயர்கள் சூட்டப்பட்டன. பிறகாலத்தில் அவ்விடங்களில் சிவன் / பெருமாள் கோவில் தோன்றியதும் பழைய பௌத்த கடவுளனின் பெயர்கள் சாயலில் புதிய சிவன் அல்லது பெருமாள் பெயர்கள் உருவாகின.

திருமலைக் கோவிலில் முதலில் நம்பியின் (இளைஞனின்) நடுகல் வழிபாடும் அதனைத் தொடர்ந்து சங்கிலி பூதத்தின் வழிபாடும் பின்பு பௌத்த கமுகு அரசன் வழிபாடும் இறுதியாகப் பெருமாள் வழிபாடும் தோன்றியுள்ளது.

ॐ

7. நவநரசிம்மர் மலைக்கோவில் (சென்னை நரசிம்மர் கோவில்கள்)

ஸ்ரீருவண்ணாமலை மாவட்டத்தில் ஆவணியாபுரம் என்ற பகுதியில் ஒரு சிறிய குன்றின் மீது நவநரசிம்மருக்கு என்று மலைக்கோவில் ஒன்று உள்ளது. இங்கு அவர் லட்சுமி நரசிம்மராகக் காட்சி

ஆவணியாபுரம் நவநரசிம்மர் மலைக்கோவில்

பஞ்ச நரசிம்மர்கள்

யளிக்கின்றார். இங்கு லட்சுமியும் சிம்ம முகத்துடன் காட்சி அளிப்பது ஓர்புதுமை. இங்கு பஞ்சநரசிம்மர் என்று வரிசையாக 5 நரசிம்மர்கள் உள்ளனர். இரண்டாவது பிரகாரத்தில் யோக நரசிம்மர் எழுந்தருளியுள்ளார். உற்சவமூர்த்தியம் சிம்ம முகத்துடன் ஸ்ரீதேவி பூதேவியுடன் காட்சி யளிக்கின்றார். ஆக மொத்தம் ஒன்பது நரசிம்ம மூர்த்திகள் இங்கு சேவை சாதிக்கின்றனர்.

சென்னை நரசிம்மர் கோவில்கள்

சென்னையிலும் சென்னையைச் சுற்றியும் பல தனி நரசிம்மர் கோவில்கள் உள்ளன. நவ நரசிம்மர் கோவில்களும் உண்டு. கிபி ஏழாம் நூற்றாண்டில் ஆட்சி செய்த முதலாம் நரசிம்மவர்மன் நரசிங்கப் பெருமாளுக்கு குகைக் கோவில்களை உருவாக்கினான். நாமக்கல் மலையடியில் தென்மேற்கு மூலையில்

உள்ள நரசிங்கப் பெருமாள் கோவில், மதுரை நரசிங்கம்பட்டியில் உள்ள யோக நரசிம்மர் கோவில் போன்றன இவன் காலத்திய கோவில்கள் ஆகும்.

புராணங்களின் வரலாறு

புராணங்கள் கி.பி. நான்காம் நூற்றாண்டு முதல் 11 ஆம் நூற்றாண்டு க்குள் எழுதப்பட்டவை ஆகும். நான்கு முதல் எட்டாம் நூற்றாண்டுக்குள் எழுதப்பட்ட தேவி புராணம், கூர்ம புராணம், மச்ச புராணம், வாமன புராணம், வராக புராணம், வாயு புராணம், விஷ்ணு புராணம் ஆகியவை. அடுத்த கட்டத்தில் (8-11) எழுதப்பட்டவை அக்கினி புராணம், பாகவதம், பவிஷ்ய புராணம், பிரம்ம புராணம், பிரம்மவைவர்த்தம் தேவி பாகவதம் கருட புராணம், லிங்க புராணம், பத்ம புராணம், சிவபுராணம் மற்றும்

மதுரை நரசிங்கம்பட்டி யோகநரசிங்கப் பெருமாள் கோவில்

மலைக்கோயில்கள் - சிவன், விஷ்ணு

கந்தபுராணம் ஆகும். இவற்றுள் மச்ச புராணம் மூன்றாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்ததாக மிகவும் பழையதாக கருதப்படும். இப்புராணங்கள் 14ஆம் நூற்றாண்டுக்கு பிறகு தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டன.

நரசிம்ம புராணமும் வைணவ எழுச்சியும்

14 ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய விஜயநகர சாம்ராஜ்யம் தெற்கே பரவியபோது வைணவம் தலை தூக்கியது. பெருமானுக்குப் பல புதிய கோவில்கள் தோன்றின. சமஸ்கிருதத்தில் எழுதப்பட்ட நரசிம்ம புராணம் கி.பி. 1300களில் தெலுங்கில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. இப்புராணம் 68

ரெங்கநாதப்பெருமானின் அரிய காட்சியான பக்தர்களை பார்த்தபடி ஆதிசேஷன் படுக்கையில் சயனித்துள் காட்சி - நவநரசிம்மர் கோவில்

ஸ்ரீ பாடலாத்தி சிங்கப்பெருமாள் கோவில்

காண்டங்களைக் கொண்டது. விஷ்ணு புராணம் மற்றும் அக்கினி புராணத்தில் உள்ள பிரகலாதன் கதையை அடிப்படையாகக் கொண்டது. விஷ்ணு அவதாரங்களில் சூரியவம்சம் என்பது புத்தர் வரையிலும் சந்திர வம்சம் என்பது சேமக வரையிலும் இப்புராணத்தில் எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. கௌதம புத்தரையும் இப்புராணம் விஷ்ணுவின் அவதாரமாகவே எடுத்துக் காட்டுகின்றது. எனவே கௌதம புத்தர் விகாரைகள் விஷ்ணு கோவில்களாக மாற்றப்பட்டவை வைணவ திருத்தலங்களில் நரசிம்மர் அங்கு முக்கியத் தெய்வமாக இடம் பெற்றார்.

நரசிம்மர் காட்சி அளித்த தலங்கள்

தமிழகத்தில் எட்டு ஊர்களில் நரசிம்மர் ரிஷிகளுக்கு காட்சி அளித்த இடங்களில் தனிக் கோவில்கள் நரசிம்மருக்குக் கட்டப்பட்டன. இரணிய வதம் முடிந்ததும் அதுவரை அவனுக்குப் பயந்து ஓடி ஒளிந்த விஷ்ணு பக்தர்களான ரிஷிகளின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க எட்டு இடங்களில் நரசிம்மர் காட்சியளித்தார். அவை பூவரசங்குப்பம், சோளிங்கநல்லூர், நாமக்கல், அந்திலி, பரிக்கல், சிங்ககிரி, சிந்தனவாடி போன்ற திருத்தலங்கள் ஆகும். இவற்றில் பூவரசன் குப்பம், பரிக்கல், சிங்ககிரி ஆகிய

மதுரை நரசிங்கம்பட்டியில் உள்ள யோக நரசிம்மர்

மூன்று தலங்களும் ஒரே நேர்கோட்டில் அமைந்திருப்பதால் இவற்றை ஒரே நாளில் வழிபடுவது மிகச்சிறப்பான பலனைக் கொடுக்கும்.

வைணவ எழுச்சியினால் புதிய கோவில்கள்

விஜயநகர சாம்ராஜ்யம் தெற்கே பரவியபோது வைணவம் அதிக செல்வாக்குப் பெற்றது. இம்மன்னர்களின் பிரதிநிதிகளாக இங்கு ஆட்சி செய்த நாயக்க மன்னர்கள் ராமசாமி கோவில், கோபால்சாமி கோவில் என்ற பெயர்களில் புதிய கோவில்களையும் தென்மாவட்டங்களில் அதிகமாகக் கட்டினர். நரசிம்மர் எல்லா கோவில்களிலும் தனிச் சிறப்பு பெற்றார்.

நரசிம்ம வர்மனும் நரசிம்ம மூர்த்தியும்

முதலாம் நரசிம்ம பல்லவன் ஆட்சிக்காலத்தில் அவனது பெயர் விளங்கும் வகையில் அவன் ஆட்சி நடந்த இடங்களில் நரசிம்மர் வழிபாட்டுத் தலங்கள் தோன்றின. நாமக்கல், மதுரை நர்சிங்கம்பட்டி குகை போன்ற இடங்களில் நரசிம்ம பல்லவன் காலத்து யோக நரசிம்மரின் புடைப்புச் சிற்பம் பெரியளவில் செதுக்கப்பட்டு அக்கோவில்கள் வழிபாட்டுத் தலங்களாக இருந்து வருகின்றன.

நரனும் சிம்மமும்

மனிதனும் விலங்கும் சேர்ந்திருக்கும் உருவ வழிபாடு உலகின் பல்வேறு நாடுகளின் சமய

நவநரசிம்மர் கோவில் உள்ள செஞ்சு லெட்சுமி, ஞான நாராயண பெருமாள் மற்றும் ஆஞ்சநேயர்

மரபுகளில் காணப்படுகின்றது. காட்டு விலங்கின் ராஜாவான சிங்கத்தை மனித உருவோடு சேர்த்து உருவாக்குவதன் அடிப்படை காரணம் அதீத செயலாற்றல் அல்லது செயல் ஊக்கம் ஆகும். சிங்கத்தைப் போன்ற வேகமும் மனிதனுக்குரிய அறிவு நுட்பமும் கொண்டு செயல்படக்கூடிய ஓர் பரப்பிரம்மமாக தெய்வ உருவமாக நரசிம்மர் விளங்குகின்றார். இவர் எதிரிகளை அழித்து ஒழிப்பதில் ஈவு இரக்கம் காட்டாதவர் என்பதே வெற்றி நாயகனாக நரசிம்மர் உருவத்தின் தாத்பரியம் ஆகும். இக்கருத்து வைணவ பக்தர்கள் மனதில் ஆழமாகப் பதிந்ததால் நரசிம்மரின் எண்ணிக்கையும் அதிகம் ஆயிற்று.

நவ நரசிம்மர்

உத்திர நரசிம்மர், லட்சுமி நரசிம்மர், அகோர நரசிம்மர், சுதர்சன நரசிம்மர், வீர நரசிம்மர், யோக நரசிம்மர், கோப நரசிம்மர், விளம்ப நரசிம்மர், குரோத நரசிம்மர் என்று பலவகையான நரசிம்ம மூர்த்திகளைப் பிரதிஷ்டை செய்து கோவில்கள் கட்டினர்.

ஓரே ஊரில் ஒன்பது நரசிம்மர்

ஊருக்கு ஊர் கோவிலுக்கு கோவில் நரசிம்மர் வைப்பது என்ற மரபையும் கடந்த நிலையில் ஓரே ஊரில் ஒன்பது நரசிம்மரைப் பிரதிஷ்டை செய்த அதிசயமும் ஆவனியாபுரத்தின் மலைக்குன்றில் நடந்துள்ளது.

தாழம்பூரில் நவ நரசிம்மர்

நவ நரசிம்மர் எழுந்தருளியிருக்கும் இன்னொரு ஊர் நாவலூர் அருகில் உள்ள தாழம்பூர் ஆகும். ஆந்திராவில் உள்ள அகோபில மடத்தில் நவ நரசிம்மர் கோவில் உள்ளது. அங்கு சென்று நவ நரசிம்மரைத் தரிசிக்க இயலாதவர்களுக்காக சென்னை பழைய மகாபலிபுரம் சாலையில் உள்ள இவ்வூரில் புதிதாக நவநரசிம்மர் கோவில் கட்டப்பட்டுள்ளது. இங்கு ஸ்ரீதேவி பூதேவியுடன் நரசிம்மரைக் காணலாம். இவரைச் சுற்றி ஒன்பது நரசிம்மர்கள் தனித்தனி சன்னதிகளில் இடம் பெற்றுள்ளனர்.

தாழம்பூரில் உள்ள நரசிம்மர்

நங்கைநல்லூர் நரசிம்மர்

சென்னையில் லட்சுமி என்ற நங்கையின் பெயரில் உள்ள ஊரில் கட்டப்பட்டுள்ள லட்சுமி நரசிம்மர் கோவில் ஒரு காலத்தில் மண்ணுக்கு அடியில் புதைந்து இருந்தது. தட்சணதீபாலயா என்று அழைக்கப்பட்ட இவ்வூரில் பரசுராமனின் தந்தை ஜமதக்னி முனிவரின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க நரசிம்மர்தனிக் கோவில் கொண்டு அருளினார்.

1975இல் நங்கைநல்லூரில் ஒரு கோவில் கட்டலாம் என்று பிரசன்னம் பார்த்தபோது உள்ளே புதைந்திருந்த நரசிம்மரைப் பற்றிய தகவல் கிடைத்தது. இந்த நரசிம்மர் பல்லவர் காலத்துச்சிற்பம் ஆகும்.

லட்சுமிநரசிம்ம நவந்தீக் கிருஷ்ணன்

நங்கநல்லூர் கோவிலில் ஐந்து நிலை ராஜகோபுரம் உள்ளது. இங்கு ரெங்கநாதன் தெற்கு நோக்கி சயனக் கோலத்தில் காட்சி தருகின்றார். வடக்கில் நர்த்தன கிருஷ்ணன் ஆடுவதைக் காணலாம். நரசிம்மரும் நர்த்தன கிருஷ்ணரும் சேர்ந்து இருப்பதனால் இக்கோவிலுக்கு லட்சுமி நரசிம்ம நவந்தீக்கிருஷ்ணன் கோவில் என்று பெயர் சூட்டியுள்ளனர். கிழக்கில் லட்சுமி நரசிம்மர் மூலவராக நான்கு கரங்களோடு காட்சி அளிக்கின்றார். மேல் இரு கரங்களில் சங்கு, சக்கரம் ஏந்தியுள்ளார். கீழ் வலது கரத்தில் அபய முத்திரை காட்டுகின்றார். கீழ் இடது கை மடியில் அமர்ந்திருக்கும் மகாலட்சுமியை அணைத்தபடி இருக்கின்றது. இக்கோவிலில் சீனிவாச பெருமாள்,

நங்கநல்லூர் லட்சுமி நரசிம்மர்

மலைக்கோயில்கள் - சிவன், விஷ்ணு

ஆஞ்சநேயர், 11 ஆழ்வார்கள், ஆண்டாள் ஆகியோரின் சன்னதிகளும் தனித்தனியே உள்ளன.

சிங்கப் பெருமாள் சந்நிதி

சென்னையில் திருவல்லிக்கேணியில் பார்த்தசாரதி கோவிலுக்கு பின்புறத்தில் உள்ள சிங்கப்பெருமாள் முக்கியமான கோவிலாகும். இதுவே ஆதிகோவில் என்பாரும் உண்டு. செய்வினை, ஏவல், பில்லி, சூனியம் போன்றவற்றால் பாதிக்கப்படுவோர் சிங்கப்பெருமாள் கோவில் தீர்த்தத்தை தங்கள் மீது தெளித்துக் கொண்டு நலம் பெறுவர்.

பிரசன்ன வேங்கட நரசிம்மர்

மேற்கு மாம்பலத்தில் சுமார் 1000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தோன்றிய ஸ்ரீ வேங்கட நரசிம்மர் கோவிலில் உள்ள நரசிம்மர் பிரசன்ன வேங்கட நரசிம்மர் என்று அழைக்கப்படுகின்றார்.

ஸ்ரீ வேங்கட நரசிம்மர் கோவில்

தமிழ்நாட்டின் பெரிய நரசிம்மர்

செங்குன்றம் பகுதியில் மூலக்கடைக்கு அருகில் பொன்னி மேட்டில் இந்தியாவிலேயே உயரமான இரண்டு நரசிம்மர் கோவிலில் ஒரு நரசிம்மர் எழுந்தருளிய கோவில் உள்ளது. இவர் லட்சுமி தேவியுடன் காட்சி அளிக்கின்றார். இவர் தமிழக நரசிம்மர்களில் மிகவும் உயரமானவர்.

யோக நரசிம்மரும் யோக அனுமனும்

திருப்போரூர் அருகே உள்ள செங்காட்டுப் பகுதியில் யோக நரசிம்மர், யோக ஆஞ்சநேயர் ஆகிய இருவருக்கும் ஒரு கோவில் கட்டப்பட்டுள்ளது.

ஆதிசேஷன் மடியில் நரசிம்மர்

சென்னைக்கு அருகில் உள்ள மறைமலைநகர் பகுதியில் போர்டு மோட்டார் கம்பெனி அருகில் புதிதாக கட்டப்பட்ட நரசிம்மர் கோவிலில் நரசிம்மர் வித்தியாசமான ரூபத்தில் காட்சி தருகின்றார். இங்கு ஆதிசேஷனின் மடியில் லட்சுமி நரசிம்மர் அமர்ந்துள்ளார். ஆதிசேஷன் லட்சுமி நரசிம்மருக்கு தன் நாகபடத்தால் குடை பிடித்துள்ளது. இதன் மடியில் அமர்ந்திருக்கும் லட்சுமியும் நரசிம்மரும் ஒருவரை ஒருவர் அணைத்த கோலத்தில் உள்ளனர். குடும்பம் பிரிந்து இருப்பவர்கள் இக்கோவிலுக்கு செவ்வாய்க்கிழமைகளில் சென்று வணங்கி வந்தால் குடும்பம் ஒற்றுமையாகும். பிரிந்த தம்பதியர்

ஆதிசேஷன் மடியில் அமர்ந்திருக்கும் லட்சுமியும் நரசிம்மரும்
ஒருவரை ஒருவர் அணைத்த கோலத்தில்

இணைந்து மகிழ்ச்சியாக வாழ்வார்கள். நரசிம்மருக்கு சாளக்கிராமமும் அச்சரமாலையும் சாத்தப்பட்டுள்ளது. தாயார் சன்னதியில் தாயாருக்கும் மகா லட்சுமி மந்திரத்தால் ஆன அட்சய மாலை அணிவித்துள்ளனர். இவர் வரப்பிரசாதி. கேட்ட வரம் அருளும் தயாநிதி. பெருமானும் தாயாரும் தாமரை மலரின் மீது தங்கள் பொற்பாதங்களை வைத்துள்ளனர்.

வேளச்சேரி யோக நரசிம்மர்

வேத நாராயணபுரம் என்ற சதுர்வேதி மங்கலம் வேதஸ்சேனி என்றும் வேள்விச்சேரி என்றும்

அழைக்கப்பட்டு இப்போது வேளச்சேரி என்றாகிவிட்டது. இங்கு ஒரு யோக நரசிம்மர் கோவில் உள்ளது. இவர் மேற்கு நோக்கி சேவை சாதிக்கின்றார். மூலவரின் முகமும் அதன் விழிகளும் பார்ப்பவரைத் தன்பால் ஈர்ப்பவை. வேத நாராயணர் என்ற பெயருடன் மூலவர் வலது கையில் பிரயோகச் சக்கரத்துடன் நிற்கின்றார். பக்தர்களின் கோரிக்கையைக் கேட்டு உடனே அவர்களின் எதிரிகளை அழிக்க தயாராக நிற்கும் நிலையில் காட்சியளிக்கின்றார். அருகில் ஸ்ரீதேவி பூதேவியும் உள்ளனர். உற்சவமூர்த்தியின் பெயர் பக்தவத்சலப் பெருமாள். பக்தர்களிடம் வாத்சல்யமாக அன்பாக இரக்கமாக இருக்கம் பெருமாள் என்பதால் இவர் பக்தவத்சலப் பெருமாள் எனப்படுகின்றார். இங்குப் பிரகலாதனும் உற்சவமூர்த்தி ஆக விளங்குகிறார். தாயார் அமிர்தவல்லி நாச்சியார் தனிச் சன்னதி கொண்டு உள்ளார்.

வேளச்சேரி யோக நரசிம்மர் கோயிலில் ஆடி வெள்ளி தை வெள்ளி நாட்களில் சிறப்பு பூஜைகள் செய்யப்படும். இராமர் தனி சந்நிதியில் எழுந்தருளியுள்ளார். இவருடைய வில்லில் பூமுடித்து வைத்தால் திருமணத் தடை விலகும். விரைவில் திருமணம் நடக்கும் என்பதால் இக்கோவில் பரிகார ஸ்தலமாக விளங்குகின்றது.

இலட்சுமி நரசிம்மர்

தீபாராதனையின் போது கண்கள் மின்னும் இன்னொரு வைணவத்திருத்தலமமும் உண்டு. அது சவுகார்பேட்டையில் பைராகி மடத்துக்கு அருகில் உள்ள லட்சுமி நரசிம்மர் கோவில் ஆகும். இக்கோவிலுக்கு அதிக அளவில் பக்தர்கள் வந்து செல்கின்றனர்காரணம் சூட தீபாராதனையின் போது மூலவரின் கண்கள் சிங்கத்தின் கண்கள் போல மினுமினுப்பாகத் தெரியும். அந்தப் பரவசத்தில் திளைக்க பக்தர்கள் தொடர்ந்து இக்கோவிலுக்கு வருகின்றனர்.

மணி கட்டும் நரசிம்மர் கோவில்

ஆழ்வாரபேட்டை அபிராமபுரத்தில் ஆண்டாளும் ரங்கமன்னாரும் கோவில் கொண்டுள்ளனர். இங்கும் லட்சுமி நரசிம்மர் சன்னதி தனியாக உள்ளது. இங்கு மூர்த்தி சிறிதென்றாலும் கீர்த்தி பெரிது. இந் நரசிம்மரைத் தொடர்ந்து வழிபட்டு வந்தால் மனக்கவலைகள் தீர்ந்து நிம்மதியாக வாழலாம். தன் வேண்டுதல் என்னவோ அதை மனதில் நினைத்துக் கொண்டு நரசிம்மர் சன்னதியில் மணியை வாங்கிக் கட்ட வேண்டும். ஒரு மணியை வாங்கிக் கொண்டு போய் அர்ச்சகரிடம் கொடுக்க வேண்டும். அவர் அதைப் பூஜை செய்து கொடுத்ததும் அதை அங்கேயே கட்டி விட்டு வந்து விட வேண்டும். இவ்வாறு மணி

**ஆழ்வார பேட்டை லெட்சுமி நரசிம்மர் கோவிலில் ஆண்டாளும்
ரங்கமன்னாரும்**

கட்டி விட்டு வந்த 48 நாட்களுக்குள் பக்தர்களின்
வேண்டுதல் நிறைவேறுகின்றன.

இவ்வாறு ஏராளமான நரசிம்மர் கோவில்கள்
சென்னைப் பகுதியில் உள்ளன. மக்கள் நரசிம்மருக்கு
உகந்த செவ்வாய்க் கிழமைகளில் சந்தனம்
வாங்கிக்கொண்டு போய் நரசிம்மருக்கு சார்த்தி
வேண்டிக்கொண்டு வருகின்றனர். அவர்களின்
பிரார்த்தனைகள் நிறைவேறுகின்றன.

ॐ

துணைநூற் பட்டியல்

1. 11th International conference seminar on Tamil Studies, Chennai, Instrumental, of Asian Studies, Chennai, 2023.
2. Ramachandran T. N., The Nagapattinam and other Buddhist bronzes in the Chennai Museum, Director of Museums, Govt. Of Tamilnadu, 2005 (iv)
3. Tylor, E. B. Anthropology, (vol.1)
4. Juha B. S, The mythological origin of the Abor Dormitory System,
5. Ajit Mookerjee, Ritual Art of India, Thames and Hudson, London 1985.
6. Radhakamal Mookerjee, The culture and art of India, Munshiram Manoharlal Publication Pvt. Ltd., New Delhi.
7. James E.O, A study in pre historic Archaeology, Thames and Hudson, London, 1957.
8. Dr. Alexander P. C., Buddhism in Kerala, pub by, The Registrar, Annamalai University, Annamalai Nagar, 1949.
9. R.H. Kulkarni, Lajja Gouri - fertility and mother goddess worship (The New Indian Express 29th April 21)
10. Wendy Doniger O'Flaherty, Siva- The Erotic Ascetic, Oxford University Press,
11. Wall A.O., Eroticism of Religions, Mayur Publications, Delhi
12. Sheela na gig - architectural figure by John Harding (Britannica)

13. www.wikipedia.com
14. Facebook
15. இலக்குவனார் திருவள்ளுவன், சனாதனம் பொய்யும் மெய்யும், மலர்க்கொடி வெளியிட்டகம், சென்னை 91, 2024.
16. கிருட்டிணமூர்த்தி கோ., தமிழ்நாட்டில் சமணம் (கி.பி. ஆறாம் நூற்றாண்டு வரை) செம்மொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம், சென்னை. 2022
17. ஞானசேகரன் தே. நாட்டுப்புறச் சமயம் தோற்றமும் வளர்ச்சியும், காவ்யா பதிப்பகம், கோவை. 2012
18. சுபாஷினி க. ராஜராஜனின் கொடை, தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை வெளியீடு, சென்னை. 2022
19. வினோத் மலைச்சாமி, பாண்டியர்கள் முனி, ஜித்தன் பதிப்பகம், எடையூர், 2022.
20. மயிலை சீனி வேங்கடசாமி, பௌத்தமும் தமிழும், ஸ்ரீ செண்பகா பதிப்பகம், பாண்டி பஜார், சென்னை 17. 2010.
21. முனைவர் தேமொழி, தமிழகத்தில் பௌத்தம், தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை வெளியீடு, சென்னை, 2023.
22. முனைவர் ரவி ச., தமிழக வரலாற்றில் மள்ளர்கள், இந்திரன்கோட்டம், வத்தலகுண்டு, 2021.

23. கண்ணகி கலைவேந்தன் (ப-ர்), தமிழ்ப் பண்பாட்டு வரலாறுகளும் சடங்குகளும், அவ்வை கோட்டம், திருவையாறு, 2009
24. பரமசிவன், தொ., அழகர் கோவில், பதிப்புத் துறை, மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், மதுரை 21, 1989
25. சசிகலா கோ., அய்யன் சமூகம் தோற்றமும் வளர்ச்சியும், தடாகம், சென்னை, 2023
26. மணிமேகலை
27. ஷீலா நா கிக்ஸ், டாகினி, லிலித், லஜ்ஜா கவுரி பற்றிய கட்டுரைகள் பல உலாவி மூலமாகவும் கிடைக்கப்பெற்றன.
28. ராகுல சாங்கிருத்தியாயன், வால்காவிலிருந்து கங்கை வரை, நற்றிணை பதிப்பகம், சென்னை 2024
29. சிவ விவேகானந்தன், நாகர் வரலாறு, காவ்யா பதிப்பகம்
30. முத்துநாகு, சுருந்தி (நாவல்),
31. ஏகாம்பரநாதன், தென்பாண்டி நாட்டு சமணக் கோவில்கள்,
32. அமீஷ், நாகர்களின் ரகசியம்
33. சசிகலா கோ., அய்யன் சமூகம் தோற்றமும் வளர்ச்சியும், தமகம் பதிப்பகம் சென்னை 2024.
34. திரவுபதி அம்மன் வழிபாடு
35. தேமொழி, தமிழகத்தில் பௌத்தம்

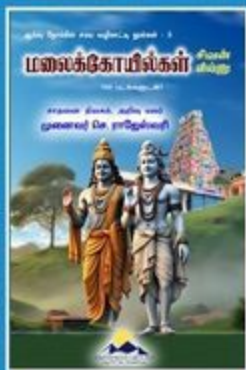
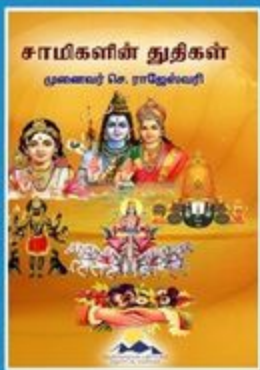
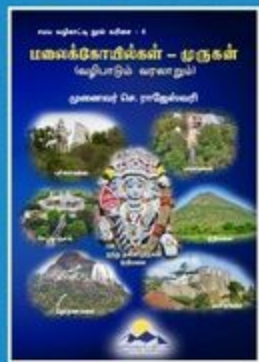
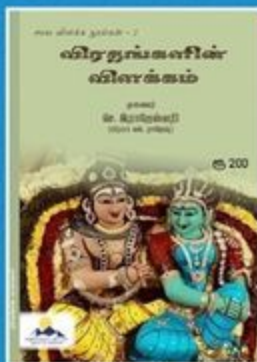

முனைவர் திருமதி செ. இராஜேஸ்வரி

தமிழக மாநில அரசின் சிறந்த மொழிபெயர்ப்பாளர் விருதாளர் (2022), சிறந்த பதிப்பக விருதாளர் (2023). தமிழ்நாட்டு, சக்தி பெண்ணிதழ் ஆய்விதழ்களின் ஆசிரியர்

இவர் எழுதியும் மொழிபெயர்த்தும் வெளியிட்ட நூல்களின் எண்ணிக்கை 114. அவற்றுள் சமய வழிகாட்டி நூல்கள் 5. அவை வருமாறு:

978-81-975769-1-1

9 788197 576911

சுந்திரோதயம் பதிப்பகம்
மதுரை, TN, 761099/76, 39

₹.250

Cover design : C. Meenatchi